

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · cinquè període · sèrie C · número 479

Comissió de Territori

Sessió 25, dilluns 20 d'abril de 2020

Presidència de la I. Sra. Assumpta Escarp Gibert

TAULA DE CONTINGUT

Sessions informatives amb el conseller de Territori i Sostenibilitat acumulades relatives a les mesures adoptades pel departament per a fer front a la crisi provocada per la pandèmia de la Covid-19 355-00135/12 i 355-00136/12	4
Pregunta al Govern sobre l'habitatge durant l'estat d'alarma 311-01665/12	55
Pregunta al Govern sobre els instruments desplegados per a facilitar que els afectats per la Covid-19 es puguin acollir als ajuts del Govern d'Espanya 311-01669/12	57
Pregunta al Govern sobre els ajuts a les famílies per a pagar el lloguer de l'habitatge 311-01664/12	59
Pregunta al Govern sobre els motius per a establir una moratòria del pagament del lloguer dels habitatges de l'Agència Catalana de l'Habitatge 311-01671/12	61
Pregunta al Govern sobre la mediació entre arrendataris i arrendadors per a assolir acords d'ajornament del pagament del lloguer 311-01657/12	63
Pregunta al Govern sobre l'impacte social de les mesures adoptades amb relació al parc públic d'habitatges 311-01661/12	64
Pregunta al Govern sobre el transport durant l'estat d'alarma 311-01666/12	66
Pregunta al Govern sobre les mesures adoptades per a garantir la seguretat dels treballadors de l'àmbit del transport 311-01668/12	68
Pregunta al Govern sobre les mesures adoptades per a garantir un dimensionament adequat del transport públic durant l'estat d'alarma 311-01670/12	70
Pregunta al Govern sobre la cobertura del transport públic i les solucions de mobilitat durant la crisi de la Covid-19 311-01659/12	71
Pregunta al Govern sobre l'impacte econòmic de la gestió del transport públic 311-01660/12	73

Pregunta al Govern sobre el motiu pel qual la rebaixa del cànon de l'aigua és universal 311-01663/12	74
Pregunta al Govern sobre l'impacte econòmic, social i empresarial de les mesures adoptades per l'Agència Catalana de l'Aigua 311-01662/12	76
Pregunta al Govern sobre les activitats de manteniment i les obres amb relació a la pandèmia de la Covid-19 311-01667/12	78
Pregunta al Govern sobre la convocatòria d'ajuts a entitats del tercer sector ambiental 311-01658/12	80

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7992 (sèrie C)
DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 25 de la CT

La sessió de la Comissió de Territori (CT), tinguda per videoconferència, s'obre a les deu del matí. Presideix, en funcions, el vicepresident, Sergio Sanz Jiménez, acompanyat del secretari, José Rodríguez Fernández. Assisteix la Mesa el lletrat Antoni Bayona Rocamora.

Hi són presents els diputats Marina Bravo Sobrino i Francisco Javier Domínguez Serano, pel G. P. de Ciutadans; Narcís Clara Lloret, Antoni Morral i Berenguer i Eduard Pujol i Bonell, pel G. P. de Junts per Catalunya; Mònica Palacín París i Marc Sanglas i Alcantarilla, pel G. P. Republicà; Rosa Maria Ibarra Ollé i Jordi Terrades i Santacreu, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; David Cid Colomer i Susanna Segovia Sánchez, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem; Natàlia Sánchez Dipp, pel S. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, i Daniel Serrano Coronado, pel S. P. del Partit Popular de Catalunya.

Assisteix a aquesta sessió el conseller de Territori i Sostenibilitat, Damià Calvet i Valera.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sessió informativa de la Comissió de Territori amb el conseller de Territori i Sostenibilitat sobre les mesures adoptades pel departament per a fer front a la crisi provocada per la pandèmia de la Covid-19 (tram. 355-00135/12). Conseller del Departament de Territori i Sostenibilitat. Sessió informativa.

2. Sessió informativa de la Comissió de Medi Ambient i Sostenibilitat amb el conseller de Territori i Sostenibilitat sobre les mesures adoptades pel departament per a fer front a la crisi provocada per la pandèmia de la Covid-19 (tram. 355-00136/12). Conseller del Departament de Territori i Sostenibilitat. Sessió informativa.

3. Preguntes al Govern.

3.1. Pregunta al Govern sobre les mesures adoptades per a garantir un dimensionament adequat del transport públic durant l'estat d'alarma (tram. 311-01670/12). Santi Rodríguez i Serra, del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació.

3.2. Pregunta al Govern sobre els motius per a establir una moratòria del pagament del lloguer dels habitatges de l'Agència Catalana de l'Habitatge (tram. 311-01671/12). Carles Riera Albert, juntament amb un altre diputat del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent. Substanciació.

3.3. Pregunta al Govern sobre el motiu pel qual la rebaixa del cànon de l'aigua és universal (tram. 311-01663/12). David Cid Colomer, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Substanciació.

3.4. Pregunta al Govern sobre els ajuts a les famílies per a pagar el lloguer de l'habitatge (tram. 311-01664/12). Susanna Segovia Sánchez, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Substanciació.

3.5. Pregunta al Govern sobre les mesures adoptades per a garantir la seguretat dels treballadors de l'àmbit del transport (tram. 311-01668/12). Jordi Terrades i Santacreu, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.

3.6. Pregunta al Govern sobre els instruments despleats per a facilitar que els afectats per la Covid-19 es puguin acollir als ajuts del Govern d'Espanya (tram. 311-01669/12). Jordi Terrades i Santacreu, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.

3.7. Pregunta al Govern sobre la mediació entre arrendataris i arrendadors per a assolir acords d'ajornament del pagament del lloguer (tram. 311-01657/12) Anna Caula i Paretas, del Grup Parlamentari Republicà. Substanciació.

3.8. Pregunta al Govern sobre la convocatòria d'ajuts a entitats del tercer sector ambiental (tram. 311-01658/12). Anna Caula i Paretas, del Grup Parlamentari Republicà. Substanciació.

3.9. Pregunta al Govern sobre la cobertura del transport públic i les solucions de mobilitat durant la crisi de la Covid-19 (tram. 311-01659/12) Anna Caula i Paretas, del Grup Parlamentari Republicà. Substanciació.

3.10. Pregunta al Govern sobre l'impacte econòmic de la gestió del transport públic (tram. 311-01660/12). Eduard Pujol i Bonell, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Substanciació.

3.11. Pregunta al Govern sobre l'impacte social de les mesures adoptades amb relació al parc públic d'habitatges (tram. 311-01661/12). Eduard Pujol i Bonell, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Substanciació.

3.12. Pregunta al Govern sobre l'impacte econòmic, social i empresarial de les mesures adoptades per l'Agència Catalana de l'Aigua (tram. 311-01662/12). Eduard Pujol i Bonell, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Substanciació.

3.13. Pregunta al Govern sobre l'habitatge durant l'estat d'alarma (tram. 311-01665/12) Marina Bravo Sobrino, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació.

3.14. Pregunta al Govern sobre el transport durant l'estat d'alarma (tram. 311-01666/12). Marina Bravo Sobrino, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació.

3.15. Pregunta al Govern sobre les activitats de manteniment i les obres amb relació a la pandèmia de la Covid-19 (tram. 311-01667/12). Marina Bravo Sobrino, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació.

El vicepresident

Comença aquesta sessió de la Comissió de Territori, amb un ordre del dia que tots coneixen.

Sessions informatives amb el conseller de Territori i Sostenibilitat acumulades relatives a les mesures adoptades pel departament per a fer front a la crisi provocada per la pandèmia de la Covid-19

355-00135/12 i 355-00136/12

La primera part és una sessió informativa per part del conseller Damià Calvet davant de la Comissió de Territori i de la de Medi Ambient, que es fan conjuntament, per informar sobre les mesures adoptades pel seu departament per fer front a la crisi provocada per la pandèmia de la Covid-19.

Conseller, quan vulgui. Tindrà la paraula per un temps màxim d'una hora. Un cop hagi parlat, farem una petita pausa de dos minuts perquè els grups..., comprovar que puguem continuar la compareixença, que no hi hagi cap problema tècnic i que puguem continuar, amb la normalitat que ens permeti aquest sistema, la comissió.

Quan vulgui, conseller.

El conseller de Territori i Sostenibilitat (Damià Calvet i Valera)

Doncs moltes gràcies, president. Moltíssimes gràcies a tots i a totes. Permetin-me, en primer lloc, saludar tots els diputats i totes les diputades de les dues comissions, la de Territori i la de Medi Ambient. Agrair-los que avui puguem celebrar aquesta compareixença i desitjar, evidentment, que tots vostès i les seves respectives famílies i amics estiguin en bones condicions de salut. La veritat és que feia molts dies que amb alguns de vostès no ens vèiem i sempre, encara que sigui telemàticament, és un plaer, doncs, retrobar-los.

Com veuen, estic fent la té la telecompareixença des del despatx del Departament de Territori. He vingut amb el meu vehicle, amb la meva protecció, m'he tret el certificat de declaració, diguéssim, de desplaçament; però he preferit venir al despatx per poder fer, precisament, aquesta compareixença telemàtica en bones condicions, amb la xarxa del departament.

La Comissió de Seguiment de la Covid-19 del Departament de Territori i Sostenibilitat la vam constituir i la vam reunir, físicament, a la seu del departament, aquí al despatx de reunions, per primera vegada el dimecres 11 de març. D'això ja fa uns quants dies. Encapçalada per mi mateix i amb la participació –com no pot ser d'altra manera– del secretari general del departament, el senyor Ferran Falcó, també dels responsables del transport públic, del transport de mercaderies i de la logística de tot el sector públic. És a dir, del mateix departament i de totes les empreses

i consorcis associats o amb qui tenim relació: l'Autoritat del Transport Metropolità, Ferrocarrils de la Generalitat, l'Autoritat Portuària de Barcelona, la de Tarragona, Ports de la Generalitat i CIMALSA. Aquesta va ser la primera reunió de la que vam anomenar, en aquell moment, la comissió de seguiment del mateix departament de l'emergència sanitària.

L'endemà –ja era 12 de març– s'hi van incorporar gestors de serveis essencials del nostre àmbit de competències, bàsicament doncs qui s'encarrega de la recollida i el tractament de residus, és a dir, l'Agència de Residus de Catalunya, i també de l'abastament i el sanejament de l'aigua, eh?, de l'ACA, d'Aigües Ter Llobregat i del Consorci d'Aigües de Tarragona, atès que Aigües Ter Llobregat i Consorci d'Aigües de Tarragona són les dues grans empreses de subministrament en alta del país, les que subministren un nombre més important de gent.

En tots aquests àmbits, encapçalats lògicament pels tres secretaris sectorials del departament –Isidre Gavín, l'Agustí Serra i la Marta Subirà–, ens hem reunit des d'aleshores en una trobada telemàtica diària. Les primeres van ser presencials, però després han sigut trobades telemàtiques, com la que estem fent diària, cada dia sense excepció, fos el dia que fos, per conèixer la situació en tots els àmbits que pertoca a cadascun dels responsables, analitzar-la, prendre mesures i, sempre que fos possible –sempre que fos possible–, avançar-nos amb les decisions que prenem a les situacions que vèiem que podíem anar trobant.

Territori i Sostenibilitat és un departament que porta al seu ADN el servei a la gent i les empreses d'aquest país, i durant aquesta crisi hem volgut que aquest suport fos màxim, multiplicar la vocació de servei i d'atenció al territori que normalment despleguem en situacions de normalitat. I en emergència, doncs no podia ser de cap altra manera.

Els deia, al principi, que l'11 de març vam fer, vam constituir, aquesta comissió de seguiment, aquest seguiment diari, malgrat que jo mateix, com a conseller de Territori i Sostenibilitat, ja havia participat en reunions anteriors de la gestió de l'emergència amb el president de la Generalitat, amb el president Quim Torra, i altres consellers del Govern, a Palau. Recordaran que vam fer, doncs, almenys dues, en recordo, reunions de gabinet de crisi prèvies a l'actualització del Procicat, que si no recordo malament va ser el dimarts 10 de març, i la mateixa declaració d'emergència, que és el primer que va fer el Govern de la Generalitat.

Aquestes trobades –ara ja em torno a referir a les del Departament de Territori– d'aquesta comissió de seguiment –després de la comissió de seguiment en van dir gabinet de crisi, eh?, però hi ha tants gabinets de crisi que prefereixo, doncs, poder continuar dient-li comissió de seguiment del departament– es van començar a fer –hi insisteixo, les primeres van ser presencials– de forma telemàtica amb l'equip de TES a partir del dilluns 16 de març, eh? De fet, la primera videoconferència que vam celebrar –alguns érem al departament, altres a les seves respectives seus– va ser el divendres 13.

Amb tot això què els vull dir? Els vull traslladar que, des del primer instant, hem estat atents –i evidentment disposats– a prendre les mesures adients en funció del que marquessin les autoritats sanitàries i de seguretat del país, Procicat, en tot allò que és de la nostra competència i que té a veure amb serveis bàsics a la ciutadania, com el transport públic, el de mercaderies, l'aigua, els residus i l'habitatge. Bàsicament aquests són els fronts en els que hem treballat més intensament.

Un dels primers propòsits que ens vam marcar, des del departament, a l'inici de l'emergència va ser, evidentment, garantir la prestació dels serveis essencials. Com ho vam fer, això? En primer lloc, vam ordenar i es van adoptar, per part de totes les empreses públiques, tot un seguit de plans de contingència per al manteniment d'aquests serveis. Plans de contingència que tenien en compte les infraestructures crítiques –les anomenades «infraestructures crítiques»–; les necessitats de personal d'aquestes infraestructures, totes les de cadascun dels àmbits, però especialment les

crítiques; les mesures de protecció d'aquest personal i la garantia de continuïtat de la prestació de servei en cas d'aparició de contagis en aquest personal. M'estic referint a infraestructures crítiques com ara doncs les sales de control de tot el que és el subministrament d'aigua, o de tot el que són les torres de control de les autoritats portuàries, o les oficines de les centrals integrals de mercaderia; aquestes infraestructures crítiques. Per tant, sobre aquestes infraestructures crítiques, i per donar continuïtat, garantir la prestació dels serveis essencials: plans de contingència. Cada empresa el va anar elaborant, el va presentar i el va adoptar.

També, des del primer moment, vam voler prendre decisions a partir de dades certes, contrastades, actualitzades, i per aquesta raó vam activar el que hem anomenat «indicadors d'activitat». Això ens permet conèixer al detall, dia a dia, com s'han comportat els següents paràmetres: ocupació dels diferents modes de transport públic per operadors –rodalies, metro, bus, Ferrocarrils de la Generalitat, bus interurbà, tramvia–, consum d'aigua, generació de residus per fraccions, trànsit marítim als ports, volum de vendes de les llotges... Lògicament és un tema d'Agricultura, però en tant que la infraestructura que hostatja l'activitat pesquera és una infraestructura portuària, també estem atents a la relació amb les confraries i la monitorització d'aquesta activitat. També d'activitat logística; el volum de trànsit a la xarxa viària d'alta capacitat, tot i que aquesta és una dada que proporciona el Servei Català de Trànsit; les operacions a l'aeroport de Barcelona - el Prat, i també, i després m'hi referiré, els nivells de contaminació atmosfèrica a diferents punts del país: a Barcelona, Girona, Reus, a Granollers i a Lleida, tenint en compte que en aquests punts, doncs, podem monitoritzar bé tota la resta del país. Per tant, indicadors, dades certes, contrastades, actualitzades dia a dia.

Aquests indicadors no els hem presentat de manera dispersa, sinó que els hem agrupat sota el paraigua de tres objectius. El primer objectiu és, precisament, garantir la prestació dels serveis bàsics o estratègics per a la ciutadania. El segon objectiu és minimitzar l'impacte social i econòmic sobre les persones confinades mitjançant la garantia de l'abastament de mercaderies i articles de primera necessitat. I el tercer objectiu és regular la mobilitat del país ajustant-la a les indicacions sanitàries –les que indica el Procicat– per permetre, precisament, la continuïtat de l'activitat econòmica essencial i la prestació dels serveis bàsics. Tres grans objectius per no tenir, diguéssim, un batibull de dades desendregades, que ens permetin monitoritzar, d'una manera més fina, aquesta activitat del país.

Jo voldria subratllar el valor d'aquests indicadors, que, hi torno a insistir, ens han servit per saber què estava passant cada dia. Vull fer un breu repàs per a cadascun d'aquests objectius perquè és, evidentment, d'interès d'aquesta comissió.

El primer bloc d'accions: la identificació de serveis essencials; plans de contingència, recollida i ordenació d'indicadors d'activitat, i, un cop garantits els serveis essencials, el monitoratge continu dels serveis bàsics a través dels indicadors, adaptant-nos a la mateixa evolució de la gestió de l'emergència i de les situacions sobrevingudes. Tot això, en definitiva, és el que al departament hem anomenat la «gestió de l'emergència», i el primer gran apartat del que vull compartir amb tots vostès: la gestió de l'emergència. M'hi estenc una mica més i em torno a referir als tres objectius dels indicadors, aquesta agrupació d'objectius, per fer-los més clars.

Amb el primer objectiu, el de..., vull recordar, garantir la prestació dels serveis bàsics o estratègics a la ciutadania, hem seguit l'evolució de la gestió del cicle de l'aigua i de la gestió dels residus.

Pel que fa al cicle de l'aigua, es van elaborar els plans de contingència de les infraestructures crítiques o claus: les plantes potabilitzadores, els laboratoris –molt importants– i el control de la xarxa de distribució. Puc afirmar que estan garantits el subministrament i la qualitat d'aigua al conjunt del país. L'Agència Catalana de l'Aigua, Aigües Ter Llobregat i el Consorci d'Aigües de Tarragona estan coordinant

les seves actuacions per garantir aquest correcte funcionament de la gestió del cicle de l'aigua.

Pel que fa al consum, hem detectat una davallada de l'aigua subministrada en alta al voltant del 9 a l'11 per cent. Aquesta és una dada molt similar al que passa els dies festius. També constatem una davallada del consum de la gran indústria, subministrada pel Consorci d'Aigües de Tarragona, de lo que és les petroquímiques. L'àmbit industrial del Camp de Tarragona ha anat del 7 a l'11 per cent, per exemple. I continuem treballant per obtenir i oferir dades de consums en baixa de les diferents operadores que doncs hi ha pel territori.

Hem constatat diferències entre les zones més urbanes i les zones..., o les zones més denses i les zones menys denses; diferències substancials. Per l'evolució dels consums, podem afirmar que la reducció de l'activitat i, per tant, el confinament de la població, ha estat un fet, una realitat incontestable.

L'àmbit dels residus en aquest primer objectiu dels indicadors. L'evolució de la generació de residus urbans té un comportament, evidentment, diferenciat, segons la fracció. Hi ha una reducció sensible de les entrades a les plantes de gestió de la recollida selectiva de vidre i paper, del 40 i el 30 per cent respectivament. Això és lògic, si tenim en compte doncs que gran part d'aquesta recollida selectiva de vidre i paper ve, precisament, pels establiments comercials o pel canal Horeca, d'hotels, restauració i càmpings, eh? Hem incrementat un 15 per cent la recollida d'envasos. Envasos..., m'estic referint més aviat a plàstics; per tant, envasos que, doncs, s'utilitzen en l'àmbit domèstic. I una reducció –això és important– de la fracció resta del 12 per cent, eh? La gent ha pogut separar més i ha mantingut aquesta separació en lo que ha estat la..., desfer-se dels seus propis residus. Sempre que reduïm la fracció resta, des de l'àmbit de la gestió dels residus, doncs ho diem amb satisfacció.

Des de l'Agència de Residus, en aquests moments, s'està donant prioritat a les mesures per adequar la gestió dels residus a la situació d'emergència. I entre les accions que hem hagut d'implementar està l'adequat tractament dels residus sanitaris afectats per la Covid-19, que han incrementat molt. Si no recordo malament, la setmana passada vam fer una nota de premsa: han incrementat un 350 per cent. Tot això té un circuit complex: doncs confinament dels mateixos residus sanitaris en diverses bosses consecutives amb unes caixes, i les caixes, lògicament, han d'estar omplertes i s'han de gestionar. Per tant, aquest primer objectiu, el de garantir la prestació de serveis bàsics o estratègics de la ciutadania, resumits en el cicle de l'aigua i la gestió de residus.

Lògicament, ens hem trobat amb mil casuístiques que, no m'hi vull estendre, però en el confinament perimetral de la Conca d'Òdena, doncs tot el tema residus o el tot tema tractament dels fangs de les depuradores que estaven dins del confinament perimetral van ser tot un repte per a les agències, eh?, la Catalana de l'Aigua i la de Residus. O l'arribada dels reactius, precisament, per fer l'analítica de la qualitat de l'aigua, en algun moment també, degut al trencament de la cadena logística, va ser tot un repte. Però són circumstàncies de gestió de l'emergència, que és el que ens pertoca fer.

L'objectiu número dos sobre aquesta gestió de l'emergència té a veure, recordo, amb minimitzar l'impacte social i econòmic sobre les persones confinades mitjançant la garantia de l'abastiment de mercaderies i articles de primera necessitat; és a dir, trànsit de mercaderies. Ha fet falta vetllar especialment perquè les empreses que formen part de la cadena de valor de la distribució alimentària i farmacèutica tinguessin garantit el subministrament dels materials, tant a les indústries elaboradores com als punts de venda, eh? Aquí s'hi afegeix, també, doncs les continuades crides a no acaparar. Aquesta crida a no acaparar es basa, en gran part, en poder garantir precisament l'abastiment. I això és del que ens encarregàvem o vetllàvem, lògicament, en relació amb les empreses públiques i amb els propis operadors, des del departament.

En l'àmbit portuari hem estat en permanent contacte. De fet, els presidents de les dues autoritats portuàries formen part del gabinet de crisi del Departament de Territori: l'Autoritat Portuària de Barcelona i l'Autoritat Portuària de Tarragona, seguint les seves activitats –de les dues autoritats portuàries–, i també de Ports de la Generalitat, dels quaranta-cinc ports que gestionem a través de l'empresa pública de Ports de la Generalitat. Alguns tenen activitat exclusivament del sector nàutic, però altres tenen, evidentment, activitat del sector industrial –Palamós, Vilanova i la Geltrú i la Ràpita–, i altres del sector pesquer. Aquestes infraestructures han funcionat amb normalitat, sense afectacions en els seus serveis essencials. Hem detectat, evidentment, una lògica disminució de trànsit de mercaderies i també de l'operativitat de les llotges de peix. Jo només m'hi refereixo a nivell de monitorització de volum, des de la infraestructura. Lògicament tot el que fa referència al sector pesquer és àmbit del Departament d'Agricultura.

També en l'àmbit estrictament logístic –ara els hi parlava del portuari– fem un seguiment del funcionament als centres integrals de mercaderies, eh?, la CIM Vallès, la de la Selva, la de Tarragona-Reus i la de Lleida. Tots els centres integrals de mercaderies i les zones d'aparcaments de camions estan operatius. Del conjunt d'indicadors obtinguts –aquest seguiment que fem constant– podem afirmar que s'ha produït una reducció de l'activitat portuària i logística d'aproximadament el 25 per cent, eh? Per tant, doncs aquestes són les dades i aquesta ha sigut la gestió quotidiana. Com abans els explicàvem, residus i aigua, també ens hem trobat amb mil casuístiques diferents. En l'àmbit portuari, doncs hem estat monitoritzant algunes operacions de repatriació en un i altre sentit, que totes han tingut la seva complicació.

En tercer lloc, el tercer objectiu d'aquesta gestió de l'emergència, i segurament és el que ha tingut més impacte públic i mediàtic –els altres són, de vegades, més silencis, tot i que molt essencials–, és la regulació de la mobilitat del país, la mobilitat en general. L'hem ajustada, evidentment, a les indicacions sanitàries. I aquesta regulació, ajustada a les indicacions sanitàries, ha de permetre, evidentment, la continuïtat de l'activitat econòmica essencial i la mateixa prestació dels serveis bàsics.

El transport públic. El transport públic és un servei bàsic i essencial per garantir la correcta prestació dels serveis a la ciutadania. Hi ha tot un seguit de persones que han hagut de continuar treballant, les dels serveis essencials. Ara més, perquè ja no només hi ha mobilitat estricta dels serveis essencials una vegada va finalitzar..., no es va prorrogar el Real decreto ley 10/2020. I aquestes persones que presten els seus serveis durant l'estat d'alarma, doncs necessiten el transport públic. Per a tota aquesta ciutadania, hem garantit una oferta de transport públic adequada per a cada moment de l'alerta, eh?, la d'abans del Real decreto ley 10/2020, durant el Real decreto ley 10/2020 –el que hem anomenat «de confinament total», tot i que no era ben bé això, era el de la..., diguéssim, el permís retribuït recuperable obligatori, eh? Però una vegada finalitzat aquest *real decreto ley* estem en la mateixa situació, en la que també s'ha hagut d'adaptar aquesta oferta.

L'oferta ha de ser superior a la demanda. Per què? Per garantir un nivell baix d'ocupació màxima respecte a la capacitat màxima d'autobusos, tramvia, metro i ferrocarrils. M'explico, eh? Si les autoritats sanitàries demanen, doncs, distància, i vam fer una primera resolució en la que ajustàvem a paràmetres de transport públic aquest requeriment de distància que ens feien les autoritats sanitàries, a un terç de l'ocupació màxima, de la capacitat màxima, d'autobusos, tramvia, metro i ferrocarrils. Aquesta ha sigut sempre la voluntat que hem anat transmetent a través de l'Autoritat del Transport Metropolità o de la Direcció General de Transports i Mobilitat a tots els operadors de la xarxa de transport públic. En tot moment s'han donat instruccions per ajustar l'oferta a la demanda.

També, en tot moment, s'han donat instruccions per reforçar els serveis en hora punta, tant en l'horari com en la duració. En el primer moment de l'alarma recordaran que vam tenir dos pics d'aglomeracions a algunes estacions de Renfe i a algunes

estacions –molt puntuals– del metro; però es van donar, bàsicament, aquestes aglomeracions, per un avançament de l'hora en què la gent s'incorporava o intentava incorporar-se a la feina que no pas per la mateixa oferta que estàvem..., l'oferta global que estàvem posant sobre la taula, eh? És a dir, dit d'altra manera: la gent va avançar –amb molta previsió– la seva anada a la feina, no? I això va provocar alguna aglomeració. El que vam fer va ser, senzillament, el dia següent, avançar l'hora punta, eh?, l'horari de l'hora punta. I vam evitar aquelles aglomeracions que vam tenir un dilluns, em sembla que era el dilluns 16 de març, si no recordo malament.

En tot moment s'han donat aquestes instruccions per ajustar l'oferta a la demanda, i els hi deia també, el tema d'horaris i duració de l'hora punta. I això ho hem hagut de fer tenint en compte, també, escenaris de reducció de la plantilla per afectacions de la malaltia, fos per contagis o fos per confinaments per haver estat en contacte amb positius. Pensen que hem tingut una mitjana de reducció de la plantilla dels operadors de transport públic del 30 per cent. I això és una xifra important, substancial, que ens ha obligat a anar oferint, tant l'oferta, eh?, com l'hora punta, també, en funció de la disponibilitat de personal i material. Material perquè, de vegades, aquestes baixes afecten la gent que fa manteniment i, per tant, doncs tot s'alenteix. Tot això ho hem hagut d'anar monitoritzant dia a dia i així ho haurem de seguir fent.

L'evolució de la demanda confirma una disminució d'aquesta demanda del 90 per cent en tots els mitjans de transport. Dona una xifra global per a tots els mitjans i per a tots els dies, eh?, però hem estat..., si haguéssim de posar una xifra mitjana, del 90 per cent, i del 75 per cent en hora punta al metro. És una dada, també, important. Hauríem pogut evitar les aglomeracions. Amb aquestes baixades de demanda, lògicament, doncs s'evitaven, eh? Però, a més, l'oferta i l'horari de l'hora punta havien d'acompanyar aquesta baixada de demanda.

Tenim dues dades més que confirmen aquesta aturada de la mobilitat: la reducció de les operacions a l'aeroport de Barcelona - el Prat... Hem fet també un monitoratge en la direcció de l'aeroport del Prat d'un 97 per cent respecte a l'any anterior, i la reducció del trànsit de vehicles per les vies d'alta prestació, autopistes i autovies, fins a un 72 per cent en vies de titularitat de la Generalitat i fins a un 63 per cent en el cas de les vies de titularitat estatal. La diferència entre el 72 i el 63, que és substancial, s'explica pel fet que les vies de l'Estat són les que configuren els grans eixos transfronters. Per tant, allà la reducció és menor. Afegeixo que aquestes dades les proporciona el Servei Català de Trànsit, però les agreguem a les dades globals de mobilitat.

Tots aquests percentatges, totes aquestes dades que ara m'he esplaiat a explicar, es poden consultar, analitzar, dia a dia, setmana a setmana, gràcies a un visor que vam activar, a través del web del departament, des del dia 26 de març. I, a més, des del divendres passat, des del 17 d'abril, es poden consultar en format, també, de dades obertes, eh? El Departament d'Exteriors i Transparència té doncs un apartat de dades obertes i aquí s'hi aboquen, en aquest moments, que jo sàpiga, dades sanitàries, dades laborals i dades de mobilitat, que proporcionem des del departament.

I acabo amb tot el que són aquestes dades, que serveixen molt per captar el pols del país, l'activitat del país, i per tant poder prendre, també, mesures i determinacions. Una de les conseqüències d'aquesta crisi ha estat que la reducció de la mobilitat –general, però també amb vehicle privat– està tenint un impacte positiu en la qualitat de l'aire. La reducció de les emissions del diòxid de nitrogen, especialment en l'àmbit de la regió metropolitana de Barcelona, amb reduccions que han arribat entre el 80 i el 90 per cent. Fora de l'àmbit de la regió metropolitana, reduccions que van entre el 57 i el 74 per cent. Per tant, doncs volia destacar aquesta dada.

Fins ara he fet una exposició del que hem fet com a departament per afrontar l'emergència, la gestió de l'emergència. Però, conscients dels enormes problemes econòmics per a persones, famílies i empreses, un altre dels fronts en el qual hem treballat de valent ha estat el d'impulsar –pensar i impulsar– mesures que serveixin

per acompanyar la situació, amb un concepte que hem manejat molt en el departament que és facilitar la liquiditat de les llars, i dels autònoms i de les empreses. Diguéssim, mantenir diners a la butxaca de les persones i les empreses per poder prioritzar les despeses familiars ordinàries o, en el cas d'empreses, doncs el pagament de nòmines. Aquest és el segon gran apartat que els vull explicar. El primer era la gestió de l'emergència.

El segon és el que, en el departament, en aquesta comissió de seguiment, hem anomenat les «mesures socioeconòmiques del departament». En aquest apartat ens hi volem referir de forma no exhaustiva, i l'agruparé per àmbits, no per ordre d'aprovació; perquè això ho hem anat pensant i aprovant doncs al llarg d'aquestes setmanes de confinament. En primer lloc, la rebaixa del 50 per cent del cànon de l'aigua per a tots els usuaris domèstics durant dos mesos –abril i maig. Una rebaixa universal, molt en la idea d'aquest mantenir liquiditat, diners a la butxaca. I la mateixa reducció, del 50 per cent del cànon de l'aigua, a les indústries i a la resta d'activitats econòmiques, eh? Estem parlant de comerços, d'autònoms, de petites i mitjanes empreses.

Recordar, ahora, que totes les famílies en situació de vulnerabilitat, o les que hi puguin entrar a partir de la crisi del coronavirus, és a dir, vulnerabilitat sobrevinguda, també tenen disponible el que fa temps que anomenem –vostès el coneixen– el cànon social zero. I per tant, no pagar res per aquest concepte dins la factura de l'aigua, eh? Una cosa és el consum i l'altra el cànon. L'import estimat de la reducció –d'aquestes mesures, eh?–, tant de la reducció del cànon de l'aigua com del monitoratge que fem del cànon social zero, està al voltant dels 50 milions d'euros.

També destacar una mesura, doncs que, us he de dir amb tota normalitat, eh?, ha estat celebrada pel sector, que és l'eliminació de la quota mínima del cànon de l'aigua als establiments turístics, el canal Horeca, eh?, hotels, restaurants i càmpings. Aquí, a banda del que és el cànon per consum, hi ha una quota mínima, i aquests establiments ara estan tancats. I per tant aquesta quota mínima l'hem eliminat –l'hem eliminat temporalment, mentre estiguem en alarma, evidentment, no? Això té un impacte d'aproximadament 500.000 euros, l'àmbit de l'aigua. Això, diguéssim, ha tingut diverses temporalitats en la seva aprovació, però són les mesures en l'àmbit de l'aigua.

Polítiques d'habitatge. Respecte a l'habitatge, i també per afavorir la liquiditat de les famílies amb pisos de lloguer titularitat de la Generalitat, vam aprovar una moratòria del pagament de les mensualitats –mentre estiguem en situació d'emergència, en aquell moment estàvem en emergència, o d'alarma–, així com també dels locals comercials. També tenim un parc de locals comercials que tenim llogats a un i altri arreu del país. Després de la moratòria hi haurà una periodificació de les quotes ajornades, sense interessos. I evidentment també prendrem mesures per a aquelles unitats familiars que tinguin categoria de vulnerables o, també, de nou, de vulnerabilitat sobrevinguda per la crisi del coronavirus, eh? Per tant, una mesura universal, molt en la idea d'afavorir la liquiditat. Val a dir –i segurament m'avanço a alguna pregunta o a algun neguit que puguin tenir vostès– que òbviament no totes les famílies, no totes les persones i famílies que viuen en un pis de lloguer del parc públic d'habitatges les podem considerar vulnerables. Però hem volgut, precisament, doncs per afavorir la liquiditat, fer una mesura universal, que és moratòria, recordin, que es recuperarà. Això afavorirà la liquiditat i, per tant, el manteniment de les condicions socioeconòmiques de les persones, de les famílies, però també del sistema –modestament però l'afavorirà–, i en tot cas, en situacions vulnerables o de vulnerabilitat afegida, de vulnerabilitat sobrevinguda, doncs activaríem de nou més moratòries o condonacions, o les ajudes implícites, que també funcionen. Ajudes implícites són ajudes per pagar el mateix lloguer públic, eh? Això suposa aproximadament uns 3 milions d'euros mensuals, una mitjana de..., arrodonint, cent setanta

euros mensuals per família, eh?, són diferents en funció de, lògicament, la qualificació de cadascun d'aquests habitatges.

En el mateix capítol de l'habitatge, vam decidir avançar el pagament de l'ajut al lloguer –una mesura que gestionem des de l'Agència de l'Habitatge– per a col·lectius especialment vulnerables. I entre aquests col·lectius especialment vulnerables vam considerar –que són aquestes ajudes– la gent gran i les dones que han patit violència masclista; que tenen, doncs també, tot un conjunt d'ajudes ja establertes. En aquests dos col·lectius especialment vulnerables –gent gran i dones que han patit violència masclista– vam avançar el pagament de l'ajut al lloguer, que en altres circumstàncies hagués sigut o s'hagués pagat doncs més aviat cap a final d'any. Aquesta mesura beneficia deu mil persones, famílies, deu mil unitats del col·lectiu de la gent gran. I 216, que és una xifra precisa, que són les ajudes que tenim establertes, a dones víctimes de violència masclista. I se'ls abonaran –se'ls abonem, amb aquest avançament– els mesos de gener, febrer i març; és el primer trimestre. Això té un impacte econòmic, són diners que ja hi eren, eh?, per entendre'ns, els hem avançat, però ha tingut un impacte en tresoreria de 14,5 milions d'euros.

Un altre –i vaig acabant les mesures en matèria d'habitatge– ha estat, davant la situació que estem..., una mica més complexa d'explicar, que no sigui possible que alguns llogaters, alguns arrendataris, puguin afrontar el pagament dels rebuts de lloguer del mercat lliure –ara estic parlant de mercat lliure, no del parc públic d'habitatges– tant d'habitatges com de locals comercials, hem proposat afavorir..., que és un compromís, un pacte, entre propietari i llogater, entre arrendador i arrendatari, d'un habitatge o d'un local comercial, de forma que l'arrendador pugui acceptar donar-se per saldat del lloguer del mes d'abril i/o del mes de maig –això quan ho vam aprovar no sabíem quant duraria l'alarma– a canvi de retenir la fiança; és a dir, no tornar-la al llogater en el moment de finalització del contracte.

Del tema de les fiances se n'ha parlat molt, eh? Hi va haver..., inclús en xarxes socials: «Bé, les fiances que estaven dipositades a l'Incasòl, que s'utilitzin...» Cal recordar que les fiances no són una reserva de pagament de mensualitats; la fiança és una garantia contractual, entre propietari i llogater, entre arrendador i arrendatari, que es tornarà allò que s'ha llogat en perfectes condicions. Si això es fes servir per a altres causes lògicament el contracte quedaria sense la garantia –obligatòria per llei, dipòsit de fiances– establerta a l'Incasòl. I per tant, el que hem afavorit, més que utilitzar..., és aquest compromís. Hem generat un formulari que, hi insisteixo, eh?, un pacte entre arrendador i arrendatari. El llogater renuncia a la fiança dipositada. Té garantit que no paga els mesos descrits. I tot això, hi torno a insistir, sempre que les parts signin aquest acord, al qual s'obliguen, respectivament, a concedir-se una moratòria per aquells mesos en el pagament de rendes d'igual valor a l'import de la fiança dipositada. Pot ser que el valor de la fiança sigui diferent a l'actualització del lloguer que tinguem en un moment determinat, amb la contraprestació ja explicada que l'arrendador, en el moment de la rescissió, donarà per saldada l'obligació de retornar la fiança, donant per cobrats els imports meritats i no pagats en el seu moment. Per tant, una mesura, diguéssim, de compromís mutu, que pot ajudar i que, de fet, està ajudant a situacions d'impagament, d'incapacitat de pagament, per part d'alguns llogaters, tant d'habitatge com de locals comercials. Hi insisteixo, del mercat lliure, eh?, els del parc públic tots tenen la seva moratòria.

I una última mesura en tema d'habitatge. Mentre duri l'estat d'alarma, està suspès el termini per efectuar els nous dipòsits de fiances en els nous contractes de lloguer, que n'hi continuen havent. Malgrat l'emergència, continua havent-hi nous contractes de lloguer. I el que hem fet és suspendre aquest termini. Això es basa en la suspensió de termini general; però hem hagut d'adoptar, fer un acord de Govern, perquè tot aquest tema de fiances té una regulació doncs molt específica. Hem suspès el termini per afavorir la retenció de liquiditat. En tot cas, diguéssim, s'ha de dipositar acabada l'alarma i amb els terminis que marca la llei. Però traiem de tots

aquests terminis els mesos o setmanes, els mesos, el temps que duri l'estat d'alarma. Aigua, habitatge.

Tercer àmbit: residus. Hem establert, també, bonificacions en les taxes de l'Agència de Residus, en les taxes per inscripció en el registre de productors i gestors de residus, i en l'obtenció de documents, de fitxes i fulls de seguiment de residus –sempre que es portin per mitjans electrònics, evidentment. També en altres quotes, taxes i preus públics, i això té un impacte econòmic aproximat d'1 milió d'euros anual.

També s'ha habilitat l'Agència de Residus de Catalunya a procedir –prèvia sol·licitud de la persona o empresa interessada– a la devolució de les fiances dipositades per les persones que desenvolupen activitats de valorització de residus no perillosos, sempre que la constitució de fiança per a aquestes activitats no s'exigeixi en normativa de gestió de residus específica o que regulin una operativa de gestió. Això té un impacte econòmic –vaig a màxims, eh?– de 40 milions d'euros. Les empreses rebrien per, en definitiva, també –tornem-hi, eh?–, incrementar allò de la liquiditat, la disponibilitat de recursos per pagar nòmines o despeses extraordinàries generades durant l'estat d'alarma.

I també en el camp dels residus hem modificat el cànon de residus industrials i de construcció, de forma que es bonificarà un 50 per cent el cànon de deposició d'aquests residus durant l'estat d'alarma, eh? L'import bonificat, en aquest cas, això sí que és, diguéssim, un import que es pot quantificar; l'altre, el de 40 milions d'euros, era de màxims, en cas de que ho demanés tothom, que no creiem que sigui així. En aquest cas de la modificació del cànon dels residus industrials i de la construcció, l'import bonificat seria d'aproximadament 1,1 milions d'euros; per dos mesos, eh?

Insistir en tot això. Hem parlat d'aigua, d'habitatge, de residus, per injectar liquiditat, per posar, per mantenir, eh?, diners a la butxaca de gent i de les empreses. El mateix en ports, aeroports i CIMALSA. Hem reduït les taxes en l'àmbit portuari durant el període alarma, l'estacionament de vehicles, la taxa d'embarcacions esportives, facturació a les taxes d'ocupació de superfície, ampliar terminis, ajustar la facturació amb ocupacions de temporada, ajornar el pagament del cànon d'activitat durant tres mesos a partir de la finalització de l'estat d'alarma... Tot el paquet de taxes de l'àmbit portuari.

També les taxes aeroportuàries: 50 per cent en les taxes d'aparcament d'aeronaus de l'aeroport de Lleida-Alguaire, que està funcionant bé, en aquests moments, l'aeroport, perquè hi ha molta activitat aeronàutica doncs aturada. I lògicament hi han empreses, aerolínies, que aprofiten per aparcar i mantenir en determinades condicions; l'aeroport de Lleida-Alguaire està habilitat per a això.

I finalment, també, una altra empresa pública, CIMALSA. Molts operadors logístics especialitzats en la prestació de serveis utilitzen les centrals integrals de mercaderies de CIMALSA i estan afectades per la crisi econòmica. I per tant, hem suspès fins al juny l'actualització de quotes de manteniment i de gestió, i hem flexibilitzat també les condicions de pagament de les quotes de manteniment i de gestió.

El Govern –ara ja no són ajornaments o moratòries de cànon i taxes– també hem habilitat algunes línies de subvencions. Modestament, eh?, perquè, com a departament, diguéssim, no som els que acostumem a fer grans programes de subvencions; però hem cregut molt oportú poder destinar 600.000 euros –hem hagut de rascar d'un lloc i de l'altre– a ajuts a entitats del tercer sector ambiental. Tercer sector ambiental que ha quedat molt afectat per la Covid-19. Ha sigut una ordre de subvencions molt ben rebuda pel sector, ja que, precisament ara seria quan estarien facturant més; és quan fan més activitat ambiental, més activitat d'educació ambiental, a la primavera, eh? I no la poden fer. I per tant, aquestes subvencions les ajudaran a mantenir-se, a continuar, a perviure, eh?

I en darrer lloc, però una de les àrees més rellevants durant aquesta crisi, és tot allò que té a veure amb el transport públic. Més enllà de les mesures que abans els explicava –gestió de l'emergència, adaptació de l'oferta...–, en aquesta part que vull

exposar-los ara, doncs hi trobem les mesures econòmiques. I aquí em vull referir a la gratuïtat, que és com s'ha dit; però de fet és una suspensió de tarifes que es va acordar en el consell d'administració de l'ATM, de l'Autoritat del Transport Metropolità –recordin, un consorci en el que hi han diverses administracions: Generalitat, Ajuntament de Barcelona, Àrea Metropolitana Barcelona i l'Estat, de convidat–, durant el temps coincident amb el confinament total, eh?, amb el Real decreto ley 10/2020, decretat pel Govern de l'Estat espanyol. Va ser una decisió que vam prendre, molt a consciència, en el consell d'administració de l'ATM, en tant que només es movien els serveis essencials. I per tant, nosaltres, des de la Generalitat i des del consorci de l'ATM –dic Generalitat perquè també hi ha tot l'àmbit de transport públic que no es gestiona directament des del consorci de l'ATM, que es gestiona des de la direcció general–, en tant que només es movien els serveis essencials, havíem de facilitar al màxim aquesta mobilitat i també procurar que no generés despeses afegides.

Hem vetllat per la continuïtat de certes obres d'emergència que eren clau, com totes aquelles vinculades als efectes, encara, del temporal Gloria. Estic pensant en les obres del pont de la Tordera o les vinculades a la seguretat en els ports, al port de Blanes, per exemple. I quelcom que per nosaltres és molt important. És cert que hi han hagut obres –totes menys les d'emergència a què feia referència ara– que s'han aturat per l'alarma, però això no vol dir que s'hagin aturat els projectes. En els projectes seguim treballant-hi. Com per exemple amb la unió de les dues línies de tramvia per la Diagonal, saben, un projecte estratègic i que enllaça molt amb aquesta necessitat de reforçar –agenda verda–, via el transport públic, la recuperació econòmica. Continuem treballant en els projectes. Tot un paquet de mesures. Per tant, aquest era el segon bloc.

El primer era la gestió de l'emergència. Les mesures socioeconòmiques: aigua, residus, habitatge, ports, aeroports, CIMALSA, subvencions al tercer sector ambiental, obres d'emergència i projectes. Tot un paquet de mesures que mantenen activitat, però també ajuden persones, famílies i empreses del país; segon bloc. Primer bloc, gestió de l'emergència; segon bloc, mesures socioeconòmiques. I el tema del transport públic –que ara esmentava– serveix també per parlar d'un altre dels aspectes al que volia referir-me en aquesta compareixença. És un tercer bloc, eh?, que és tot allò que té a veure amb les relacions amb l'Estat. Com és conegut, les discrepàncies amb el Govern del president Sánchez han estat nombroses, les hem explicat amb normalitat, al mateix temps que, com a executiu, com a govern, hem seguit en totes les taules, en totes les converses i, doncs, en totes les gestions que s'han hagut de fer en un i altre sector.

Però em vull referir, només, a allò que té a veure amb els ministeris amb els que tenim relació, amb els ministeris que són, diguéssim, el mirall de les nostres competències, el de Transportes, Movilidad y Agenda Urbana, que dirigeix el ministre José Luís Ábalos, i el de Transición Ecológica y Reto Demográfico, que porta la vicepresidenta, Teresa Ribera. Hem participat en les videoconferències sectorials amb el mateix ministre Ábalos, la Conferència Sectorial de Transportes –es van referir només a «transportes»–, el 24 de març, i les converses amb els responsables del *ministerio*, i especialment amb el secretari d'Estat, amb el senyor Pedro Saura, han estat habituals.

Les reclamacions que els hem fet, principalment en referència al transport públic i a la gestió de les vies d'altres prestacions, han estat, també els hi vull dir, poc reeixides, eh? Hem tingut converses fluïdes però han estat poc reeixides, eh? Hem adreçat dues cartes al ministre Ábalos on reclamàvem que es fes, primer, efectiu el pagament a l'ATM, a Barcelona, de la partida pressupostada en el pressupost del 2019, ara en pròrroga. És una partida importantíssima per poder, doncs, fer front al menyscapte de les operadores de transport públic, que estem parlant de 109 milions d'euros. I també la constitució d'una partida extraordinària, de despesa extraordinària, per

fer front a la pèrdua d'ingressos i als costos derivats de l'estat d'emergència, que hem valorat aproximadament en 107 milions d'euros per un període de sis setmanes. En la mesura que això s'allargui, doncs lògicament aquesta partida extraordinària hauria d'incrementar-se.

Tant a les cartes com a les converses telefòniques hem insistit en que cal incrementar el pressupost per a transport públic, en un moment que és imprescindible garantir l'oferta en condicions d'aquest transport públic. I quan ja sabem –ja ho sabem ara– que els costos del seu manteniment s'incrementaran, eh?, per allò de l'ocupació màxima, per allò de la reducció de les plantilles a la que abans feia referència. Per tant, entre la factura ordinària i aquesta partida extraordinària per pèrdua d'ingressos i nous costos, estem parlant de 216 milions d'euros. Està explicat i enviat per carta al ministeri.

També vam parlar amb el ministeri sobre la necessitat d'implementar la vinyeta l'any vinent, l'any 2021. De la vinyeta me n'han sentit a parlar molt, i n'hem parlat molt en la comissió. Vaig vindre, en compareixença demanada *mutu proprio*, a explicar les conclusions del grup de treball, però voldríem que aquest 2020 doncs servís per acabar-la de pensar per poder-la implementar l'any 2021.

Això enllaça també amb l'agenda verda de la Comissió Europea, eh?, en tant que estem parlant d'una mobilitat més sostenible. Aquesta demanda d'implantar la vinyeta l'any 2021 enllaça amb que havíem fet una petició prèvia que era, en paral·lel a la suspensió de tarifes del transport públic, també poder aixecar barreres dels peatges, en tant que només es movien els serveis essencials. Això no va ser compartit pel Govern de l'Estat, i vam considerar que una aplicació diferenciada, en vies de titularitat diferent, hagués pogut provocar tècnicament uns reencaminaments gens convenients, i per tant no la vam poder aplicar; però sí que vam insistir en la implantació de la vinyeta l'any 2001.

També vaig participar en la conferència sectorial organitzada pel Ministerio de Transición Ecológica per tractar bàsicament temes d'aigua i residus amb la vicepresidenta, Teresa Ribera, el 8 d'abril. Val a dir que en ambdues conferències sectorials hem tractat temes, evidentment, de gestió quotidiana en els àmbits del transport de l'aigua dels residus. En el transport ens vam centrar molt, també, en temes de servei als transportistes, eh? Aparcaments, restaurants, hotels, àrees de servei..., per donar continuïtat a aquesta cadena logística. O en la conferència d'aigua de residus, doncs ens vam centrar molt en un tema que no s'ha acabat de resoldre bé, ens va causar moltes tensions, i encara a hores d'ara no s'ha acabat de resoldre bé; que són els elements de protecció individual, els EPIs, eh?, que tothom hem après la paraula «EPI». Han estat i continuen sent un veritable maldecap per a la prestació dels serveis essencials.

Parlo evidentment en general. Àmbit sanitari i l'àmbit residencial ja ho han exposat; però jo també, com a conseller de Territori i Sostenibilitat, he de poder expressar que hem tingut aquest maldecap –el mateix– per a serveis essencials, tipus gestió de residus o gestió del cicle de l'aigua. Treballadors que necessiten aquests EPIs o també en lo que són les mercaderies i la logística, en tant que hi ha alguns processos que necessiten aquests EPIs. Vam tenir un primer avís de que hi haurien 8 milions d'EPIs, comprats centralitzadament pel *ministerio* a través de Puertos del Estado, que es repartirien a tots els operadors de mercaderies, logístics i als operaris de transport públic, i això no ha sigut així, eh?, en van vindre 1 milió. Hem hagut de comprar-ne a través de l'ATM. I amb residus tres quarts del mateix. En aquestes conferències sectorials amb els ministeris, lògicament, no només jo, sinó que la majoria de consellers i conselleres, doncs exposen aquestes mancances i mirem de trobar-hi solucions.

Aprofito per anunciar –té a veure amb això dels EPIs que comentava– precisament, ateses les dificultats que hem tingut i haver-nos hagut d'espavilar a través de l'ATM, l'autoritat, la mateixa ATM està treballant en un plec per adjudicar l'elaboració..., un plec per adjudicar, eh?, l'elaboració d'un protocol d'actuació del transport públic davant pandèmies. No serà mai l'ATM la que declari una pandèmia, això ho

faran l'OMS, l'Estat i la Generalitat a través dels mecanismes establerts; però, a partir de la declaració d'emergència, que el transport públic ja pugui anar a l'avançada. I doncs, davant l'expressió, per exemple, de la necessitat per part de les autoritats sanitàries que els operadors o els usuaris tinguin unes determinades condicions de servei que evitin aglomeracions, des dels mateixos operadors ja puguem donar resposta, sense haver d'esperar que algú ens proporcioni o ens deixi de proporcionar EPIs, de manera massiva. Hi insisteixo: vist el que ha passat les darreres setmanes, creiem que cal sistematitzar aquests processos, que tots els operadors del sistema integrat estiguin obligats a seguir-lo i sempre comptin –això formaria part d'aquest protocol– amb un estoc d'EPIs actualitzat.

Insistim que la voluntat de cooperació amb l'Estat i de diàleg amb l'Estat, amb aquests ministeris, ha estat màxima. Quan se'ns ha demanat, hi hem estat, dialogant i prenent decisions, des de la cooperació. A voltes des de la discrepància, en temes d'oferta de transport públic, en temes de pròrroga o no del Real decreto ley 10/2020, però sempre hi hem estat, dialogant i prenent decisions, quan ha escaigut, de manera conjunta.

I vull acabar aquesta primera part de la intervenció exposant-los com a quart gran bloc com veiem la postemergència en l'àmbit del Departament de Territori i Sostenibilitat, eh? És a dir, el primer bloc era gestió de l'emergència; el segon eren mesures socioeconòmiques; el tercer, la relació amb l'Estat, i aquest quart és la postemergència.

Des de l'àmbit de Territori i Sostenibilitat, nosaltres vinculem la postemergència, la recuperació econòmica, la reactivació econòmica. Això té diverses maneres de definir-se. Ahir el president Torra ens parlava de construcció, més que de reconstrucció. Nosaltres ho veiem estretament vinculat a l'agenda verda catalana –a l'agenda verda catalana. Saben que nosaltres concretem aquesta agenda verda en la transició energètica, la descarbonització de la mobilitat i l'economia circular. I per tant, hi insistim i hi insistirem. De vegades és més fàcil de dir que d'aconseguir, però tenim molt clar, des del Departament de Territori, que la postemergència ha d'anar vinculada a aquesta agenda verda.

Les conseqüències econòmiques derivades de l'emergència sanitària, evidentment, poden arribar –si no ho són ja– a ser molt greus, tant per quantitat com per extensió en el temps. I evidentment no només per a Catalunya, sinó per al conjunt de la Unió Europea. La crisi del coronavirus té un impacte global, i per tant creiem que la resposta ha de ser global; per bé que aplicada localment, eh?, allò de global i local. I en el cas de Catalunya ens pertoca definir-ho i aplicar-ho al Govern de la Generalitat, en col·laboració amb els ajuntaments catalans, i també, evidentment, amb totes les persones, famílies, empreses del país. Especialment, en el cas d'aplicació de mesures socioeconòmiques, evidentment, amb empreses i entitats. Necessitem una resposta que acabi arribant de forma efectiva a la gent i als sectors laborals i productius del país, que el teixit econòmic real pugui mantenir-se per poder recuperar, un cop superada l'emergència, la senda de desenvolupament cap a una economia més sostenible, més equitativa i més resilient. Això requereix una política fiscal i monetària expansiva que aporti recursos a l'economia real, empreses, autònoms, treballadors. I òbviament també a consumidors.

Voldríem, en aquest punt, fer una petita reflexió que per nosaltres, com a departament, és cabdal perquè s'acabi d'entendre aquest lligam que fem de la recuperació a l'agenda verda. La vam compartir, setmanes enrere, amb alguns de vostès, quan el temporal Gloria va colpejar amb molta violència el nostre país. I ens estem referint a resiliència. Ara és complicat de pensar, perquè encara estem en alarma, confinats i en plena pandèmia, en plena emergència sanitària. Però hem d'aconseguir sortir reforçats per a les següents crisis, per a les crisis que han de venir, siguin sanitàries o siguin climàtiques.

Tornarem a tenir temporals, tornarem a tenir pandèmies o tindrem onades de calor que ens aturaran l'economia, que ens tancaran a casa, que aturaran la indústria, com ara. I per tant, hem de ser capaços de buscar els mecanismes que evitin les respostes clàssiques; que, per cert, tot sovint obliden el medi ambient; que conviden a «perdonar», eh?, i poso cometes, tots aquells guanys que hem assolit, amb molt d'esforç i amb molts anys, en matèria de sostenibilitat ambiental. I precisament al contrari, tal com preconitzàvem en la primera cimera catalana d'acció climàtica –molts de vostès hi van assistir–, Europa està treballant en el seu Green Deal. Precisament a la cimera catalana va vindre el representant de la Comissió Europea a explicar aquest Green Deal, i aquesta agenda verda de la Comissió Europea. Ho està fent des de fa mesos, nosaltres ho seguim i ens hi adherim, sempre que es demana el rol dels governs regionals o subnacionals, en el llenguatge internacional, ja sigui per via directa o ja sigui mitjançant les organitzacions de les que formem part, eh?, com Regions4, o l'Under2 Coalition o els Quatre Motors per a Europa. Uns mesos enrere, el comissari europeu de Medi Ambient ens ho va sol·licitar i així ho vam fer. Malgrat que després, a la llista que s'ha publicat d'adhesions a aquest Green Deal per part de la Comissió Europea, de la Comissió de Medi Ambient de la Comissió Europea, no hi hem constatat com a signants; ni nosaltres ni la resta de governs regionals o subnacionals –hi insisteixo, en el llenguatge internacional. Tant hi fa, nosaltres aquests temes els seguim i hi som. Ja vam declarar que ens fem nostra l'agenda verda europea. L'agenda verda europea serà la base de l'agenda verda catalana.

Ja treballem en el nostre Green Deal català, en aquest Green Deal a nivell nacional. No és una eina del Govern cap a la societat, unidireccional, sinó un acord, un pacte, un consens entre tots els sectors econòmics i la mateixa societat que, un cop superada la pandèmia del coronavirus, un cop superada aquesta emergència sanitària, serà encara més necessari que mai. Creiem que en aquesta recuperació econòmica és imprescindible que lliguem, per exemple, futurs ajuts i incentius a les empreses. Abans parlàvem de mesures socioeconòmiques, les que hem establert, però n'hauran de venir més, a una determinada manera de fer les coses: per a tots aquells que impulsin mesures per descarbonitzar la mobilitat, per exemple; per buscar solucions tecnològiques basades en l'economia circular o per impulsar una economia verda sostenible. Lligar aquestes ajudes fiscals, financeres o de subvencions a aquest compromís perquè aquestes activitats estiguin alineades amb l'agenda verda.

L'aposta per modes de transports nets, sostenibles, ara és, més que mai, indefugible. Ens amoïna –ens amoïna molt– que es perdin bons hàbits i que hi hagi un traspàs d'usuaris del transport públic al privat. Ja ha passat. Això no ho podem consentir; el planeta no ho pot consentir. I el país tampoc, evidentment. Com a departament, dedicarem tots els esforços que calguin a seguir guanyant persones usuàries per al transport públic, que es puguin desplaçar en les condicions de comoditat, de seguretat, de fiabilitat, a les que estaven i estan acostumats. El transport públic és estat del benestar. Així que calen recursos per poder seguir prestant aquest servei públic en les mateixes condicions d'excel·lència en què ho hem fet fins ara.

I també necessitarem recursos per a habitatge. Sanitat, sí; serveis socials, sí; però també habitatge i transport públic formen part d'aquesta agenda social. Presuposts per fer inversions que ens permetin reactivar l'economia, per fer moure el país. Necessàriament s'hauran de flexibilitzar obligacions fiscals, ajornar obligacions financeres i, via endeutament, Europa, Estat i comunitats autònomes, fer una major despesa en obra pública sostenible, ben alineada amb aquesta agenda verda. Disposar dels recursos necessaris per injectar-los a l'economia i fer front a l'aturada d'activitat econòmica, de manera, doncs, racional i sostenible. Estimular la demanda responsable, un cop reiniciem l'activitat, minimitzant l'amenaça d'una recessió llarga en el temps.

Aprovarem..., aquesta setmana, aprovaran –vostès, que el voten– els pressupostos de la Generalitat en els propers dies. Estem molt satisfets que així sigui. Aprovarem els pressupostos i l'endemà haurem de començar a fer modificacions, en som ben conscients. En aquests canvis, en aquestes adaptacions per als nous temps, tots aquests conceptes que compartíem ara: agenda verda i, doncs, reduccions fiscals, obligacions financeres, endeutament, recursos per fer obra pública sostenible, alineada amb l'agenda verda. Aquests canvis, aquestes adaptacions per al nou temps, no poden defugir l'emergència sanitària; però no podem oblidar que estem en emergència climàtica –que també estem en emergència climàtica. La Generalitat ha actuat –com els he exposat durant aquesta intervenció–, i hem de continuar actuant, dins el seu marge de maniobra.

I acabo, ara sí... Hem començat una mica tard, president, ara porto..., són les onze en punt. Si em deixa uns quants minuts més, no seran masses, per fer tres o quatre anuncis del que estem preparant i farem al llarg dels propers dies, setmanes, no?, que enllaça, més o menys, amb tot el que ja hem fet fins ara, eh?, i que, per tant, té a veure amb allò que dèiem ara d'afavorir la liquiditat, diners a la butxaca; afavorir, afavorir sempre, de manera alineada amb l'agenda verda.

Fixin-se, aquests mesos d'alarma, aquestes setmanes –ja mesos– d'alarma, doncs hem tingut una aturada de l'activitat del país i també de tràmits administratius, dels tràmits administratius ordinaris que gestionem des del Departament de Territori, ja siguin ambientals o urbanístics, eh? De tota manera, diguéssim, els funcionaris treballen i preparen expedients. Jo els vull anunciar que el 8 de maig de la setmana vinent fem les comissions d'Urbanisme de manera telemàtica. Allò és tot un repte, però les farem perquè hem de continuar prenent decisions. Entre altres coses, hi han temes que fan silenci, i, per tant, s'han de poder gestionar. I aprovar o suspendre o no aprovar, depèn del cas, no? Però al final, doncs hem de poder tramitar i facilitar.

I en aquesta mateixa línia, en aquesta mateixa línia d'estar molt atents a les necessitats, diguéssim, accelerades, del país –sempre de manera alineada amb l'agenda verda–, els vull anunciar que estem preparant..., ara no se m'espantin per la paraula, eh?, una mena d'òmnibus, de tramitacions urbanístiques i ambientals, eh? Pensar tot allò que fa referència a tramitacions urbanístiques i ambientals. Després hi puc fer referència amb més detalls. Evitar alguna duplicitat, entrar en temes de terminis més ajustats per facilitar, sempre de manera alineada amb els requeriments urbanístics i ambientals, evidentment, però per, també, doncs facilitar l'activitat econòmica ben orientada. Primer, aquesta òmnibus.

I segon, farem una cosa extraordinària. Això requereix un canvi, una modificació de llei, eh? I per tant, haurà de ser via acord de govern i després convalidat pel mateix Parlament –si no m'erro amb el procediment–, que és l'habilitació del mes d'agost. El mes d'agost, per llei, és inhàbil des del punt de vista urbanístic, eh? És un mes en el que no hi ha informació pública, no hi han comissions. Creiem que no podem –si m'ho permeten expressar d'aquesta manera– perdre el temps. És una mala expressió, o sigui, no seria mai perdre el temps; però, en tot cas, ho dic en positiu. Hem d'aprofitar al màxim el temps per poder doncs gestionar amb rapidesa expedients, tramitar-los i aprovar los, si s'escau, sempre de manera alineada amb l'agenda verda, amb els tràmits urbanístics i ambientals, no?, també modificats per agilitzar-los a través d'aquesta òmnibus. Però volem habilitar el mes d'agost. Creiem que això és una bona resposta del departament a aquesta necessitat que tindrem en el país de que les coses vagin àgils. Per tant, òmnibus de tramitacions urbanístiques i ambientals i habilitació del mes d'agost.

També, una altra mesura que estem treballant en aquests moments relacionada amb l'habilitació de l'emergència per part de les autoritats sanitàries i amb aquell protocol davant les emergències sanitàries, que abans feia referència que establirem amb l'ATM, poder fer que les autoritats del transport també estableixin les condicions –hi insisteixo, eh?, sempre declarada l'emergència sanitària per les autoritats

sanitàries– d'utilització del transport públic pel que fa a mascaretes per als usuaris, per exemple, o distàncies o altres tipus de recomanacions i regulacions en el transport públic. Això ho volem afegir en un decret que portem a Govern aquest dimarts i creiem que seria..., donaria agilitat a tot lo que és la declaració d'una emergència per part de qui pertoqui. Però donaria agilitat a les regulacions fines del transport públic per evitar aglomeracions.

I finalment, un tema important i que estic segur que algú de vostès segur que m'ho hagués preguntat en la seva intervenció, i que jo vull deixar-ho clar des del principi, que és un tema molt compartit per part de tothom i que deriva d'una llei. La llei és la del canvi climàtic i el tema compartit per part de tothom és l'impost al CO₂, el CO₂ de vehicles. Saben que aquest és un impost molt necessari per a l'habilitació de polítiques ambientals. És un impost que, amb totes les dificultats que hem tingut, que ja he explicat, eh?, hem hagut d'utilitzar inclús el Barcelona Supercomputing Center per la complexitat i la dimensió d'aquest impost. Aquest impost, tot el que són els terminis regulats per la mateixa Llei del canvi climàtic i pel reglament, doncs ens ha quedat afectat.

Davant la situació d'emergència que estem vivint, és difícil poder donar compliment a les previsions del calendari del reglament per a la confecció, recordin, primer, del padró definitiu de l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni. És un padró que s'envia a tots els propietaris de vehicles que emeten diòxid de carboni, que té un tràmit d'informació pública i una resolució d'allegacions. I estem parlant de milions de gestions. Això tant amb la preparació per part de l'Agència Tributària de Catalunya com amb la informació pública –la informació aquesta, arribada als usuaris, i la resolució d'allegacions–, doncs el calendari que havíem previst, que era ara, si no recordo malament, al mes de maig havia sortit el padró, amb les circumstàncies actuals es fa molt i molt difícil.

Això ens obligarà a modificar el calendari previst i fer una proposta que tècnicament sigui viable –que tècnicament sigui viable. Estem treballant amb la Vicepresidència d'Economia i Hisenda, amb el Departament d'Economia i amb la mateixa Agència Tributària un calendari viable. I fer una proposta per a la liquidació d'un impost que, d'acord amb la Llei 9/2019, va meritjar el 31 de desembre de 2019 per a l'exercici de 2019. Que ha estat complert, eh? Recordin, eh?, el vam meritjar a 31 de desembre del 2019 per a l'exercici del 2019. Però hem de fer un calendari tècnicament viable per al padró i per al cobrament de l'exercici del 2019. Des del Departament de Territori i Sostenibilitat, creiem fermament en la bondat de l'impost. Un impost ambiental, de caràcter finalista i que té com a objectiu la lluita contra el canvi climàtic, la mitigació i l'adaptació de les seves conseqüències.

L'aplicació dels recursos generats, ja ho saben, per l'impost ens ha de permetre fer front a la situació d'emergència climàtica. La vam declarar el maig del 2019. Continuem en aquesta emergència. Torno a repetir que l'emergència sanitària actual no elimina l'emergència climàtica. No podem relegar de l'agenda pública la lluita contra els efectes del canvi climàtic i les seves manifestacions, eh?, dels problemes en el canvi climàtic. Com per exemple les afectacions a la biodiversitat, al medi natural o el necessari impuls al transport públic com a element principal, com a ingredient principal de la recepta de la mobilitat sostenible. De fet, la reactivació econòmica ha de tenir, en aquesta lluita contra el canvi climàtic, i ho torno a repetir, un dels seus fonaments.

La pandèmia per la Covid-19 i el confinament general de la població han comportat aquesta baixada de l'activitat econòmica, abans ja ens hi hem referit, i no podem ser aliens a aquesta realitat i a l'impacte negatiu que està tenint en el conjunt de la societat catalana. I és en aquest escenari d'impacte, de forta contracció econòmica, que creiem necessari adoptar mesures per a aquesta liquiditat de famílies i empreses i autònoms. Per això, doncs els hi explicava: calendari tècnicament possible; pensar, també, en el cobrament del meritat el 2019 en el moment oportú; i també,

i evidentment, i aquesta és l'última cosa que vull compartir amb vostès, proposarem una reducció a aquest impost sobre emissions de diòxid de carboni, l'impost del CO₂, de l'exercici 2020, l'actual. El que hem meritat era el del 2019; el 2020, una reducció. Per què? Doncs per aplicar una quota tributària resultant d'un coeficient de minoració proporcional als dies en què estigui en vigor l'estat d'alarma, prevista en el Real decreto 463/2020, el de 14 de març de 2020. Per què? Perquè tot i que l'impost del CO₂ és un impost a la tinença de vehicles que emeten CO₂, tu, aquest vehicle en tinença, pots o no pots fer-lo servir en funció del teu lliure arbitri. Però una altra cosa és que, durant l'estat d'alarma, efectivament, doncs hi hagi hagut mobilitat i activitat restringides. I per tant, aplicarem aquesta reducció sobre la meritació. I per tant, la liquidació, el pagament del 2020, quan pertoqui.

Respecte a l'impost del CO₂, per tant, això: calendari tècnicament viable. També data per al cobrament del 2019 en el moment en què les circumstàncies econòmiques s'alineïn amb aquest cobrament i reducció del 2020 amb un coeficient de minoració proporcional als dies de l'estat d'alarma, en tant que hi ha hagut aquestes restriccions a la mobilitat.

Això són els tres temes que els hi volia anunciar –els urbanístics, els del transport públic i l'impost del CO₂– per acabar, president, en temps i forma, més o menys seixanta minuts, aquesta primera part de la compareixença.

Moltes gràcies, president; senyores diputades, senyors diputats.

El vicepresident

Moltes gràcies, conseller. Ara fem una petita aturada tècnica i reprenem amb les intervencions dels grups parlamentaris.

La sessió se suspèn a un quart de dotze del migdia i sis minuts i es reprèn a un quart de dotze i onze minuts.

El vicepresident

Reprenem la sessió informativa per part del conseller amb les intervencions ara dels grups parlamentaris.

En primer lloc té la paraula el diputat Francisco Domínguez, del Grup Parlamentari de Ciutadans, per un temps de deu minuts de màxim. Quan vulgui, diputat.

Francisco Javier Domínguez Serrano

Hola, molt bon dia. Primer de tot, agrair la compareixença del conseller en aquesta comissió. Com sempre ens té habituats, ens ha donat una visió força detallada i molt treballada.

Antes de empezar, quería sumarme al recuerdo a todas las víctimas de esta crisis y también a familias y a todos los profesionales que se han dejado la piel estos días en cuidarnos en los centros de salud y en cargos de seguridad.

Y..., pero me quiero saltar el orden de mi intervención porque quería empezar precisamente por el final. Por lo que, señor *conseller*, estimo...

(Tall de comunicació.)

El vicepresident

Perdoneu, se sent malament. Estem perdent la connexió amb el diputat. Si us sembla bé, fem un altre cop una petita pausa per veure si el podem recuperar i reprenem; perquè veig que ara hi havia problemes de connexió.

La sessió se suspèn a un quart de dotze del migdia i dotze minuts i es reprèn a dos quarts de dotze i un minut.

El vicepresident

Bé, doncs sembla que han solucionat els problemes tècnics. Torna a tenir la paraula el diputat Francisco Domínguez, de Ciutadans.

Francisco Javier Domínguez Serrano

Bueno, primero de todo, agradecer al *conseller* su comparecencia; porque, como siempre nos tiene habituados, son comparecencias muy detalladas y muy trabajadas.

Y quería, primero, ofrecer un recuerdo para todas las víctimas de esta crisis. Y un recuerdo, también, a los enfermos. Y apoyo a las familias y a todo el personal que nos está cuidando, tanto desde los centros sanitarios como desde cualquier puesto de trabajo esencial para facilitarnos la vida.

Primero de todo, voy a alterar mi orden de intervención porque, precisamente al final de la intervención del *conseller*, ha habido dos temas que me han parecido superinteresantes. Es el tema del ómnibus para tramitar temas urbanísticos y medioambientales, y también el tema del impuesto del CO₂. Por una parte, es muy loable pretender, pues, al salir de la crisis, reactivar lo antes posible la actividad y reducir trámites administrativos, dentro de lo posible; pero yo lo que sí que le pido es que, en el desarrollo de este ómnibus, no se rebaje el nivel de exigencia, sobre todo en temas ambientales, que seamos muy –muy– cuidadosos porque las prisas no nos lleven a hacer incumplimientos y a hacer alguna barbaridad que se nos pueda colar. Eso es lo que yo le pediría.

Por otra parte, el impuesto del CO₂. Me sorprende que, precisamente ahora, con la crisis del Covid, se esté planteando, como medida prioritaria, poner en marcha el tema del impuesto al CO₂. Un impuesto que nuestro grupo siempre ha considerado un poco injusto porque, si bien somos partidarios de que quien contamina, paga, también somos partidarios de la máxima «quien contamina más, paga más». Y en este caso, está totalmente fuera de lugar. También es cierto que ha entrado en una pequeña contradicción de que efectivamente ofrece una reducción, precisamente, por el período de carencia de esta crisis, que no se están moviendo los coches. Y el pobre hombre que tenga un coche y no lo mueva, pues seguirá pagando igual cuando pase esto. En fin, esto es un tema que es ajeno a la crisis, por eso me ha extrañado que lo saque aquí.

Pero bueno, retomo mi intervención. Es evidente que, desde el inicio de esta crisis, hay otros departamentos que han sido el foco de atención, tanto de medios como de todo el mundo. Es el caso de Salud, de Servicios Sociales, de Interior, incluso de Economía i Empresa. Pero también es evidente que una crisis como la que tenemos, como la que nos ha tocado vivir, afecta nuestra vida diaria i requiere un esfuerzo brutal de todos los departamentos. Este también, el que nos tiene en esta comisión.

Necesidades nuevas exigen nuevas respuestas. Primero, adaptar la organización del *departament* al teletrabajo. O sea, si es posible, claro; seguro que no todo se puede hacer por teletrabajo. Otro aspecto es determinar qué servicios mínimos se ofrecen, qué trabajadores seguirán y en qué condiciones, y naturalmente adaptando, como se ha comentado, las bajas y el confinamiento del personal. También, naturalmente, hay que garantizar los servicios básicos, como el abastecimiento de agua, o seguir trabajando con los residuos. Implantar nuevas tareas que antes no existían, como por ejemplo las desinfecciones o adaptar los contratos a esas nuevas circunstancias, como los EPIs, los protocolos... Me alegro, también, de que todos sepamos lo que es un EPI, porque es una cosa que no todo el mundo conocía. Pero sí, ahora ya lo conocemos todos.

El Grupo Parlamentario de Ciutadans es muy consciente del gran esfuerzo que está haciendo su departamento para adaptarse a esta nueva situación. Por eso estamos haciendo una oposición –no solo aquí, sino en todos los ámbitos– en positivo –una oposición en positivo. Sabemos de la dificultad de gestionar una crisis como esta y, por responsabilidad, solo podemos ofrecer nuestro apoyo, colaboración, consenso, lealtad y transparencia. Esto es lo que ofrecemos, pero eso es también lo que exigimos. Ofrecemos la mano tendida para trabajar, por ejemplo, en unos nuevos presupuestos. Unos presupuestos de consenso, porque hay más cosas que tenemos en común y podemos llegar a acuerdos que cosas en que discrepemos. Y ahora toca

afrontar esta crisis y paliar sus efectos. Los presupuestos que defienden, que se van a votar esta semana, se acordaron en enero, antes de saber nada de lo que iba a pasar del Covid. ¿Los presupuestos que se pretenden aprobar sirven para afrontar la nueva situación de crisis? Como ya se ha expuesto, hay menos ingresos. ¿Se podrá compensar este déficit con los presupuestos que se pretenden aprobar? ¿La adaptación de su departamento y sus costes estaba prevista en los presupuestos? ¿Los equipos de protección necesarios estaban presupuestados o estaba prevista su distribución?

Es de sentido común aprobar un presupuesto, claro, pero un presupuesto que no contempla ninguna de las medidas que incluso ya se han tenido que abordar desde el confinamiento... ¿Tiene sentido aprobar un presupuesto que tampoco contempla las futuras medidas que, sin duda, habrá que tomar, como garantizar el distanciamiento social en el tiempo o atender las necesidades sociales? Por eso, desde Ciudadanos proponemos un presupuesto nuevo y que sea realista. Para eso, puede contar con nuestro grupo parlamentario, *conseller*.

I pensando en adelante. El riesgo de contagios es evidente que no va a desaparecer –desaparecer tan rápido como nos gustaría. Habrá que continuar, un tiempo, con desinfecciones en los espacios públicos; con uso de mascarillas, guantes, geles; con distancia entre las personas; con todas las consecuencias que esto trae. Un ejemplo de afectación en su departamento es evidente...

(Tall de comunicació.)

El vicepresidente

Diputat Domínguez, el tornem a perdre. A veure, un moment..., ara el sentim un altre cop. Provi...

Francisco Javier Domínguez Serrano

(Per raons tècniques, no ha quedat enregistrada la intervenció de l'orador.)

El vicepresidente

Fem una altra pausa. Un moment...

La sessió se suspèn a dos quarts de dotze del migdia i vuit minuts i es reprèn a dos quarts de dotze i deu minuts.

El vicepresidente

Els demanem disculpes per la interrupció. El diputat Francisco Domínguez sembla que té problemes amb la connexió. Reprenem la seva intervenció, però ara sense vídeo, per necessitats de poder acabar el que s'hagi de dir.

Gràcies.

Francisco Javier Domínguez Serrano

Molt bé, doncs intentem continuar amb aquestes dificultats tècniques; però continuem.

Estábamos comentando que nos planteamos si es de sentido común aprobar un presupuesto que no contempla ninguna de las medidas que ya se han abordado, que ya se están llevando a cabo por el confinamiento. Nos preguntamos si tiene sentido un presupuesto que tampoco contempla las futuras medidas que, sin duda, habrá que tomar para garantizar el distanciamiento social o atender las necesidades sociales. Por eso, desde el Grupo de Ciudadanos proponemos un presupuesto nuevo, y que sea realista y adaptado a la realidad actual. Por eso, cuente, *conseller*, con nuestro grupo parlamentario.

Y pensando hacia adelante, está claro que el riesgo de contagios no desaparecerá tan rápido como nos gustaría. Habrá que continuar un tiempo con esta situación especial: con desinfecciones de espacios públicos; con el uso de mascarillas, guantes y otros EPIs; con distancia entre las personas –con todas las consecuencias que eso conlleva.

Un ejemplo de afectación a su departamento es el transporte público, precisamente, que deberá adaptarse también posteriormente. Se prevén unas entradas escalonadas a los puestos de trabajo para disminuir las aglomeraciones. Por lo tanto, el transporte también se tendrá que adaptar a esta nueva característica. Se potenciará el teletrabajo, que habrá menos picos de afluencia de gente. En fin, toda una situación diferente.

Y este ejemplo se puede transportar a infinidad de ámbitos. Por eso, nos gustaría que, en esa segunda intervención que usted tiene, nos explicase algunas medidas de lo que se ha hecho. Uno sería qué planes de desinfección se han implantado. En otras comunidades autónomas desinfectan, a parte de los vehículos, las instalaciones, las estaciones, los propios trenes, las marquesinas. En algunos casos, con la colaboración de la UME. ¿Qué medidas se han tomado aquí, en concreto? ¿Y qué previsión futura tenemos sobre este aspecto?

Otro aspecto sería la afectación de las crisis. Se escapa al ámbito sanitario y es necesario colaborar entre departamentos y entre administraciones. Ha comentado la colaboración con el ministerio, desarrollada en un punto específico, pero me gustaría saber, que nos explicara, desde Territorio, qué medidas de colaboración con otros departamentos y cómo se han llevado a cabo. Por ejemplo, ¿se ha actuado de manera específica en el desplazamiento de personal sanitario o incluso de enfermos?, ¿se han anulado trayectos por falta de viajeros? Y después, ¿se está valorando colaborar con el Departament d'Agricultura para el transporte de trabajadores del campo, que es un reto que tienen pendiente desde Agricultura?

Con respecto a los trabajos de vigilancia y conservación de rieras, es otro tema que me gustaría conocer. Desde las inundaciones de octubre, se produjeron daños en La Conca; no se han reparado cien por cien los daños. Y ahora, con la crisis, es de suponer que la limpieza de rieras se ha detenido durante varias semanas. No sé si esto es así, si ya se han reanudado, si siguen los trabajos habituales de conservación... ¿Qué previsión tiene el ACA sobre este aspecto de las rieras? Porque, a ver..., a ver cómo puede afectar, porque llover cuando toque llover, tocará llover. Y tenemos que estar preparados y tenemos que saber, sobre todo, qué medidas extraordinarias se están tomando al respecto.

Y en cuanto a medio ambiente, no nos olvidamos: se debe seguir con el seguimiento de la calidad del aire, a las emisiones, como ha explicado. Aparte de las restricciones del acceso al medio natural, su departamento tiene responsabilidades, por ejemplo, en fauna salvaje. Y es otro aspecto que no puede pararse, de repente, por mucho Covid que tengamos, ¿no? Y me gustaría que explicara cómo afecta, por ejemplo, a la gestión de los espacios naturales, porque no se puede acceder. El público no puede acceder, pero el personal puede acceder. ¿Se está gestionando algo?, ¿hay algún tipo de previsión? Por ejemplo, el tema del oso del Pirineo, ahora mismo, ¿cómo se puede llevar, la gestión de ese tipo de fauna? Me gustaría que me lo explicara con más detalle, qué previsión tiene. También cómo puede afectar la parada de actividades...

El vicepresident

Diputado, debería de ir acabando...

Francisco Javier Domínguez Serrano

Sí, bueno, ya, de hecho, me queda menos de un minuto, ¿eh? Voy acabando.

¿Cómo afectará, por ejemplo, las actividades de las entidades colaboradoras de los espacios naturales? Por ejemplo, la Reserva Natural de Sebes nos lanzó una llamada de socorro antes de la crisis. ¿Cómo afectará, esta crisis, a una entidad que estaba ya incluso en peligro antes de la crisis, no?

Y respecto a las energías renovables –ya para acabar–, su departamento tiene como una de sus funciones asignadas el impulso de las energías renovables. Ante el reto actual, ¿cómo se verá afectado este impulso?, ¿se podrá hacer la planificación prevista para este año o habrá que postergarlo?, ¿cómo afectará la crisis a este tra-

bajo con las energías renovables? Y bueno, espero sus respuestas para la segunda intervención.

Muchas gracias. Y disculpad los problemas de conexión.

El vicepresident

Gracias, diputado. A continuació té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el diputat Jordi Terrades. Quan vulgui, diputat.

Jordi Terrades i Santacreu

Molt bon dia, senyor conseller; diputades, diputats. Les meves primeres paraules, en nom propi i en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, són per mostrar la nostra solidaritat, el nostre escalf, a totes aquelles persones que han patit o que estan patint, en aquests moments, la malaltia. Els desitgem la recuperació al més aviat possible i, sobretot, mostrar el nostre condol a totes aquelles famílies que han perdut una persona estimada. També volem fer un reconeixement a totes les professionals i els professionals que estan lluitant contra aquesta pandèmia.

Amb motiu del decret de l'estat d'alarma, és evident que va haver-hi unes..., que això va comportar..., hi ha hagut una reducció de la mobilitat, excepte per aquelles persones que, en funció del compliment dels objectius del mateix estat d'alarma, han d'assegurar el funcionament dels serveis essencials: els treballadors i treballadores del transport de viatgers i de mercaderies, que estan garantint el proveïment de béns i subministraments bàsics, com també la mobilitat de treballadors i treballadores que la seva activitat no ha cessat. Jo crec que també hem de fer un reconeixement a aquests treballadors i treballadores que estan garantint i contribuint al nostre dret a la salut i a la mobilitat d'altres treballadors. Per tant, jo crec que també és important, en aquesta sessió d'avui, fer-los un reconeixement i un agraïment especial, en aquesta situació de dificultat i risc evident.

Segons l'Organització Mundial de la Salut, en ser el coronavirus un virus respiratori, la mobilitat de les persones ha estat –o ha contribuït– a la seva propagació.

Senyor conseller, a diferència d'altres conselleries del Govern de Catalunya, amb la seva conselleria els nivells de coordinació han estat millors o han estat més fluids; per tant, les discrepàncies –algunes discrepàncies– que vostè ha manifestat... Avui no entraré en aquestes discrepàncies que s'hagin pogut produir en alguns procediments. Temps n'hi haurà, per debatre aquests temes, en altres sessions parlamentàries; probablement a nivell presencial, que espero que sigui al més aviat possible. Però no entraré a discutir algunes de les mesures que han adoptat. Nosaltres hem considerat que algunes, fins i tot allò..., podien estar a la ratlla d'un cert populisme. Però entenem la complexitat i la pressió en aquesta situació. I per tant, avui el nostre grup parlamentari no entrarà en aquests temes. Perquè el que ens preocupa, i el conjunt de preguntes que li formularem i alguna proposta anirà en aquest sentit, és la progressiva recuperació de l'activitat i de la mobilitat. De fet, el que ens preocupa és l'endemà, no? La Unió Internacional de Transport Públic ha advertit que els sistemes de transport col·lectiu s'han de considerar un entorn de risc, no? Per tant, la nostra preocupació, conseller, un cop s'aixequi l'estat d'alarma, és que, per seguir adoptant les mesures que segur que les autoritats sanitàries ens acabaran recomanant, i fins i tot dictant, per tal de que desaparegui definitivament el risc de contagi, li formularem un seguit de reflexions, de preguntes, alguna proposta, amb aquest esperit de cooperació, que jo crec que hauríem de tenir tots, per sortir d'aquest atzucac que aquest virus ha situat no només Catalunya sinó el conjunt del planeta..., no?

Per començar, quines tasques d'informació i de conscienciació adoptaran, des del seu departament, que siguin unes mesures que siguin comprensibles i accessibles per a tots els ciutadans, en estacions i mitjans de transport, sobre pràctiques de prevenció. Li volem preguntar, també, si han arribat a acords, ja, o estan en converses amb sindicats i organitzacions empresarials per a la formació contínua dels treballadors i treballadores sobre pràctiques correctes que redueixin el risc d'infecció

en els seus llocs de treball, sobre la correcta utilització dels equips de prevenció. Li volem preguntar, també, quin és el pla d'actuació per a la neteja i desinfecció de les estacions i mitjans de transport, especialment a les zones comunes o d'ús compartit.

Nosaltres som de l'opinió que, un cop acabi l'estat d'alarma... (*Tall de comunicació.*) ...ho podem intuir, eh?, que la mobilitat, perquè les pors collectives a vegades són difícils de gestionar a curt termini, podria ser més individual. De fet, aquesta setmana ja ho hem..., aquests deu dies, eh?, s'ha aixecat lleugerament el confinament, això ja ho hem pogut observar. Això pot comportar un augment de la contaminació i un deteriorament de la qualitat de l'aire, que encara està a uns nivells que en els darrers anys no havíem vist, no?

Nosaltres creiem..., i li oferim la nostra col·laboració en aquest sentit, perquè creiem que serà necessari començar a pensar com podem fer més segur el transport públic i, sobretot, recuperar la confiança de la ciutadania en aquests mitjans de transport. Probablement haurem de començar a abordar un debat sobre més freqüències de pas dels busos, dels trens de rodalies o de Ferrocarrils de Catalunya, del metro, o la necessitat de crear, d'una vegada –i ara tenim aquí una oportunitat–, corredors exclusius per al transport públic que el permetin, aquest augment de les freqüències. M'estic referint, per exemple, als bus-VAO, no? O a nivell local, sobretot en els grans entorns metropolitans, densament poblats, ocupar un paper actiu de la bicicleta. I per tant, creiem que també hauríem de començar a preveure ajudes per a l'adquisició de bicicletes o per finançar carrils segregats.

En la mesura que necessitem seguir preservant la qualitat de l'aire, haurem de fer un pas decidit, d'una vegada, cap a l'electrificació, també de la mobilitat; ja no només pública, sinó la mobilitat privada. Divendres –deia vostè a la seva intervenció– s'aprovaran els pressupostos de la Generalitat de Catalunya. Li volem preguntar si ja han pensat –perquè n'ha parlat, eh?– com pensen modificar el pressupost per recuperar, sobretot, la confiança en el transport públic que jo li comentava.

Manifestar-li, també, que pensem que seria un error, des del Grup Parlamentari Socialista, que un cop sortim d'aquesta situació hi hagués una disminució de la licitació d'obra pública, en uns moments que necessitem impulsar l'activitat econòmica al país. El que està clar és que l'obra pública és un factor evident d'aquesta activitat econòmica. Per tant, trobaríem negatiu que hi hagués una paralització en aquest sentit. I parlant d'activitat econòmica, ara tenim una gran oportunitat, en això estem d'acord amb els seus plantejaments, no és una posició nova que el meu grup manifesti en aquests moments, ho hem manifestat al llarg d'aquesta legislatura; però ara tenim una gran oportunitat per impulsar un gran acord obert al país, en coordinació amb Espanya, en coordinació amb la Unió Europea, que impulsi l'activitat econòmica des d'unes perspectives diferents. Perquè és veritat que ara ens ha afectat la Covid-19, el coronavirus. Però que, més enllà d'aquesta afectació, d'aquesta pandèmia sanitària, tenim una gran amenaça que és el canvi climàtic, que també provoca molts problemes de salut a..., i provocarà altres tipus de problemes al conjunt del planeta que també ens afectaran com a país. En repensar les inversions, també des d'aquest punt de vista, aquesta opció de sostenibilitat, i també aprofundir i avançar en una nova fiscalitat verda.

I en aquest minut que em queda... Els temes d'habitatge els reservo per a les preguntes formulades. Vostè ens ha anunciat una òmnibus, però no ens ha dit si és una llei o un decret llei, per agilitar la tramitació de llicències urbanístiques i ambientals. «Alerta» amb aquest decret llei, que no laminem unes de les qüestions de garanties sobre els procediments i sobre el fet de que les activitats urbanístiques o ambientals acabin afectant el conjunt territorial i el conjunt ambiental. Si vostès opten per la fórmula del decret llei, nosaltres, el que li reclamem, ja, en aquests moments, és que, abans de que això vagi a Govern, es pugui debatre per grups parlamentaris per cercar el màxim consens. Si no, serà difícil que aconsegueixi la complicitat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

I finalment, respecte a l'impost de CO₂, per fi han reconegut que aquest és un impost que el que grava és la tinença del vehicle. No és un impost que gravi el que fa servir més el cotxe o contamina més –que és el posició que nosaltres ja li manifestàvem. Si volen fer una reducció a aquest coeficient proporcional, bàsicament ens sembla bé. Creiem que també caldrà començar a reflexionar com modifiquem aquest impost perquè justament sigui un impost amb característiques de fiscalitat ambiental i no que gravi la propietat, com grava en aquests moments.

Respecte a la resta de preguntes, en l'altra intervenció esperarem la seva resposta. I en els temes d'habitatge, em remeto a les preguntes que li tinc formulades a la segona part de la sessió.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputat. A continuació, és el torn d'intervenció del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, que ha demanat dividir-se la intervenció entre el diputat David Cid i la Susanna Segovia.

Comença el diputat David Cid. Quan vulgui, diputat.

David Cid Colomer

Gràcies. En primer lloc, des del nostre grup parlamentari, doncs també ens volíem solidaritzar amb totes les famílies que han perdut, aquests dies, alguna persona estimada. També li volia agrair al conseller el to, eh?, crec que tant amb l'oposició com, en aquest cas, el Govern de la Generalitat, lògicament, es pot discrepar, però crec que és un to molt diferent, per exemple, del mateix president Torra. I jo l'hi agraeixo.

I també, en aquest cas, posar en valor la informació que està transmetent el departament sobre la mobilitat. Crec que és molt útil, que demostra que, arran del confinament que hi ha a Catalunya, a nivell de les diferents localitats i municipis és molt important. Perquè estem parlant d'infinitat de trens, conseller, i de reduccions del 90 per cent de l'ús del transport públic. I per tant, crec que és rellevant.

Dividiré la meua intervenció bàsicament en tres eixos. El primer és comentar algunes de les mesures que ha explicat i que jo crec que li vull fer alguns matisos. Nosaltres, per exemple..., després ho parlarem, però li faig una pregunta concreta en el tema: amb la reducció del cànon de l'aigua. Nosaltres li volem traslladar els nostres dubtes sobre que sigui universal. Entenem que això permet una gestió més directa, però estem parlant d'un volum important de recursos. Estem parlant de 50 milions d'euros en un moment en el que la Generalitat necessitarà molts recursos per fer front –en aquest cas, també– a emergències sanitàries. I nosaltres entenem que potser hagués sigut més raonable, hagués afectat específicament aquells sectors empresarials, aquells sectors també, no?, aquelles famílies que realment ho necessiten, eh? I que, per tant, és cert que hi ha moltes famílies que ho estan passant malament, i és lògic que es prenguin mesures en aquest sentit. Nosaltres hi estem d'acord; però probablement les famílies doncs que no veuen reduïts els seus ingressos, no sé fins a quin punt té sentit que es vegi reduït, per exemple, el cànon de l'aigua. I també caldria valorar-ho.

Després, també ens agradaria que ens expliqués una mica què va passar amb les obres de la Generalitat. I una mica el sainet aquest que va haver-hi de si les aturem, no les aturem; diem que les aturem, però no les podem aturar... I que una mica, també, trencava aquest discurs de confinament total que llançava el mateix president. Però sense entrar en massa polèmiques, però sí que ens expliqués, no?, aquestes anades i vingudes que van passar respecte a les obres de la Generalitat.

Jo li vull traslladar..., vostè feria referència a les ajudes al tercer sector ambiental. Jo crec que són molt importants i dic que hauríem d'anar més enllà, eh? Ho dic perquè ens està arribant, en aquest cas, des de diferents entitats, que aquests 600.000

euros es queden curts, i ens demanen que si precisament volem que aquestes entitats no desapareguin, doncs que cal una altra partida de recursos més important.

Finalment, també li volia traslladar, avui ho explicava a nivell de l'Estat, des de la meua intervenció... Vostè feia referència –i crec que és important i això ho comparteixo– a la necessitat que l'Estat doti amb recursos per finançar el transport públic a Catalunya, eh? I jo crec que això ho compartim. Sap que és una demanda des d'En Comú Podem que hem fet de manera reiterada. Ho vam fer també l'any passat, en el pressupost del 2019, que no va aprovar. Vostè ho sap, era una de les nostres posicions fonamentals: augmentar, recuperar, en aquest cas, per un valor de 41 milions d'euros més, la retallada que havia fet, no?, històricament, el Partit Popular, i com s'havia anat retirant el finançament del transport públic.

També deixi'm dir-li que no deixa de ser sorprenent que vostè en faci referència, quan el seu grup, en aquest cas a nivell del Congrés, va bloquejar l'aprovació d'aquests pressupostos, que significaven més recursos per finançar el transport públic. Però, en tot cas, pensí que nosaltres amb aquesta demanda en som conscients, que la Generalitat té raó. I la nostra prioritat, en aquest cas, també, com a força que forma part dins del Govern, és finançar millor el transport públic arreu de l'Estat; però també a Catalunya. I per tant, conjuntament, estic segur que podem treballar en aquesta direcció i que crec que és important, precisament, per fer front a l'emergència climàtica i també a la situació d'emergència sanitària.

També, entrant ara més en les propostes de futur, que era el tercer eix de la meua intervenció i que li volia citar, no? I jo estic molt d'acord que..., i nosaltres, des del nostre Grup Parlamentari d'en Comú Podem, estem molt d'acord que, segurament, tot el que fa, no?, a la reconstrucció, en aquest cas a nivell català, aquest pacte per la reconstrucció econòmica i social, ha de tindre clarament un eix de l'agenda verda catalana. I en aquest sentit jo li vull fer una proposta. Caldrà mobilitzar molts recursos i segurament els haurem de reorientar. I jo crec que és una bona notícia que divendres puguem aprovar el pressupost. Són molts més recursos dels quals podrà disposar la Generalitat. Però, en aquest cas, jo li vull proposar que reorientem tota la despesa en el que fa referència a la mobilitat cap a la mobilitat verda i cap a la mobilitat que..., no?, aquest CO₂.

I jo li vull fer la proposta de, en aquest cas, destinar, de reorientar el pressupost de la Generalitat en aquest sentit. I que, per exemple, tot el que té a veure amb la nova xarxa viària, és a dir, que destinem zero recursos a nova xarxa viària, més enllà del que és el manteniment i especialment pel que fa a vies d'alta capacitat. Sap el conseller que en això hem tingut molts debats, sobre, no?, propostes que fa la Generalitat, per exemple, en aquest cas, l'ampliació de la C-32. Jo li vull fer la proposta que, en tot cas, apostem aquest 2020 per zero euros en nova xarxa viària a Catalunya i destinem tots aquests recursos a reforçar el transport públic, que necessitarà, segurament, com ens feia referència anteriorment, més freqüència, també més recursos per permetre aquest desconfinament i aquesta distància física, que serà necessària.

I entrant a les propostes, jo vull ser molt prudent, eh? Avui les ha anunciat, però la música no em sona gaire bé, ja li dic ara. Perquè parlar d'una llei òmnibus a Catalunya no porta massa bons records, eh?, i especialment quan es fa referència a temes urbanístics. I en aquest cas també a temes ambientals. Vull recordar que la darrera llei òmnibus que va posar en marxa –en aquest cas el primer govern Mas– va significar, per exemple, liberalitzar el mercat de la «vivenda» perquè fos d'ús turístic. Per tant, compte amb això. Volem veure el text. Jo també li demano que abans d'aprovar, no?, el decret llei, sigui capaç de consensuar-lo amb els grups, com per exemple s'ha fet en altres moments. Ho ha fet el mateix departament. Ho vam fer, per exemple, en aquest cas, amb el decret del taxi, eh? Per tant, crec que podrem fer-ho d'aquesta manera.

Després, sobre habilitar el mes d'agost, crec que s'ha de fer, en aquest cas, amb diàleg amb els agents socials. Vull dir, perquè s'ha de fer amb diàleg amb els agents socials sobre declarar hàbil el mes d'agost.

I finalment, sobre la reducció de l'impost del CO₂. Miri, jo no hi estic d'acord, eh?, i el nostre grup no hi està d'acord. Bàsicament per dos motius. Primer, perquè no pot ser anar aplicant rebaixes fiscals i després demanar, en aquest cas, més recursos a nivell de l'Estat. I segon, perquè no sabem què passarà amb l'ús del vehicle privat. Perquè, com es feia referència ara, pot haver-hi un canvi de pauta de comportament que, si no tenim recursos per reorientar-la, pot generar una mobilitat privada i que, per tant, s'emeti més CO₂, al final, que un cop es produeixi el desconfinament.

Per tant, jo seria molt prudent amb aquests anuncis, en aquest cas, de reducció, per aquest motiu. Primer, per qüestions ambientals, però després, també, per qüestions de recursos. Tots som conscients, i vostès en són perquè són Govern i, a més a més, jo soc, no?, solidari amb aquesta dificultat, la necessitat de més recursos per..., que genera l'emergència sanitària, també pel que fa referència a la mobilitat i a la mobilitat en transport públic, per la caiguda, per exemple, en ingressos, en el cas de les validacions. Per tant, jo li demano prudència, que s'estudiï bé aquest tipus de mesures; que a vegades poden sonar molt bé però que després tenen un impacte, per exemple, en la gestió del servei públic.

I passo la paraula, en aquest cas, a la nostra portaveu, la Susanna Segovia, que li farà les qüestions sobre habitatge.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Ara tindrà la paraula la diputada Susanna Segovia. Li recordo que, en principi, donat el temps d'intervenció del seu company, li quedarien dos minuts i mig, aproximadament. Gràcies.

Susanna Segovia Sánchez

Moltes gràcies. Intentaré anar directa al gra. Hola, conseller. Bé, conseller, hem parlat moltes vegades de la situació d'emergència de l'habitatge que vivim a Catalunya. Nosaltres considerem que és resultat de la manca d'inversió que hi ha hagut, durant els darrers anys, de la manca d'un suficient parc d'habitatge públic protegit, d'habitatge de lloguer. I que, en aquest cas, amb el que està passant amb l'emergència de la Covid i amb l'impacte econòmic que tothom preveu que hi haurà a l'economia i als ingressos de les famílies, això encara posarà més famílies en una situació de més emergència social, de més emergència de l'habitatge.

Ja hem vist les plataformes, la PAH, algunes organitzacions i moviments socials, ja estan fent crits d'alerta per la situació d'infrahabitatge i de manca de condicions a les quals s'estan enfrontant moltes famílies en aquest confinament, no? Famílies que han estat esperant pisos de la mesa d'emergència, que no hi han tingut accés, compartint habitatge, que estan vivint amb pensions. Conseller, en aquest cas, nosaltres li voldríem demanar quina és la resposta del seu departament per garantir que aquestes famílies puguin tenir un habitatge digne. Perquè, a més, ja s'està dient que quan passi aquesta onada és probable que, cap a la tardor, tornem a tenir una altra possibilitat de confinament. Són famílies que estan tenint els seus nens en unes condicions que no garanteixen ni que puguin seguir una mínima escolarització i acompanyament i que estiguin preparats. En tot el mes que portem que els nens i nenes no han pogut sortir al carrer, aquests nens que viuen en aquests habitatges ho estan patint encara més. Per això volem, en concret, saber què és el que el seu departament està fent per aquestes famílies que ara mateix estan en habitatges que no reuneixen les condicions mínimes per poder fer aquest confinament.

També li voldríem preguntar com s'està gestionant, ara mateix, des de la seva conselleria, els ajuts d'emergència, no?, aquells ajuts que les famílies demanen quan no poden fer front a un impagament previst de lloguer o un impagament imprevist de la hipoteca, ja que la majoria d'aquests tràmits són presencials. I, en aquest cas,

entenem que l'Agència Catalana de l'Habitatge no està fent tràmits presencials, justament per l'emergència que estem vivint. Llavors, a veure, quina és la previsió que té el seu departament de que aquests tràmits es puguin fer d'una manera més simplificada, d'una manera telemàtica; perquè el fet del confinament i que no hi hagi una atenció presencial no afecti la capacitat que tenen els ciutadans i les ciutadanes de poder demanar aquests ajuts.

I un altre tema que hem parlat moltes vegades, també, és la bombolla de lloguer; l'especulació que hi ha hagut amb el lloguer i com aquests lloguers han augmentat exponencialment. Vostè sap, també, que un dels factors que ha influït en aquest augment dels lloguers i en aquesta especulació és, precisament, l'ús d'habitatges amb fins turístics. El tema de, com ja es comentava, la liberalització, en el seu moment, de la possibilitat de destinar l'habitatge a usos turístics; la desregularització que hi ha hagut, que ha permès que moltes plataformes, si no se les persegueix, anunciïn pisos que no tenen permís.

I llavors el que no entenem és que, en una situació on el que cal és punxar la bombolla de lloguers, tornar a posar més pisos de lloguer al mercat regulat per fer baixar aquest preu; el seu Govern tingui una iniciativa que és subvencionar els propietaris d'aquests habitatges d'ús turístic –com hem pogut veure des de la línia de la conselleria d'Empresa. És a dir, en un moment en el que creiem..., i nosaltres li voldríem preguntar com el seu departament treballarà, perquè, ara mateix, que pot haver-hi una davallada en la demanda de lloguers i que hi ha la possibilitat de que tots aquests habitatges que eren ara allotjaments turístics puguin reincorporar-se al mercat de lloguer, puguin entrar a formar part de les bosses de lloguer i a les que tenen els ajuntaments, que el seu departament hauria d'incentivar que això passi. És a dir, recuperar tots aquests habitatges que puguin ser utilitzats pels ciutadans i les ciutadanes, que ara mateix sovint han de marxar de les seves ciutats. El que fa el seu Govern és, des d'una altra conselleria, subvencionar el funcionament d'aquests pisos turístics. És a dir, donar ajuts a aquells que utilitzen, doncs, allotjaments residencials per fer un benefici turístic.

Conseller, a nosaltres ens agradaria saber quin és el seu posicionament sobre això. Hem parlat sempre de que cal un pla de xoc per fer front a l'emergència de l'habitatge, de que aquest pla de xoc ha de tenir mesures d'emergència...

El vicepresident

Vagi acabant, diputada...

Susanna Segovia Sánchez

...dins la legislació. El decret que hem aprovat recentment és una gran eina. I li demanem, conseller, que posi els recursos humans, tècnics, i la valentia necessària per fer-ho complir i corresponsabilitzar els grans tenidors del dret a l'habitatge.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada. A continuació és el torn del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent. I té la paraula la diputada Natàlia Sánchez. Quan vulgui, diputada.

Natàlia Sánchez Dipp

Hola. Bon dia, conseller. Bon dia, diputats, diputades. Ser..., i un cop més, moltes gràcies als treballadors i treballadores del Parlament que fan possible aquesta compareixença; perquè, encara que sigui de forma extraordinària, poder fer la nostra tasca parlamentària de control a l'executiu, de les mesures del Govern, en aquest cas, en l'àmbit del Departament de Territori i Medi Ambient.

Des d'una perspectiva mediambiental, des d'una perspectiva ecologista, és evident que l'expansió de la Covid-19 és una conseqüència més de la crisi climàtica, del capitalisme. Aquesta crisi climàtica de la que hem parlat tant en els darrers

temps, aquesta crisi que s'estava gestant, pren forma. Pren forma i pren concreció. I en aquesta legislatura hem tingut lamentables símptomes d'aquesta emergència. Hem patit incendis forestals, hem patit grans inundacions com les del Gloria i estem patint quelcom que ens semblava distòpic i llunyà, però vet aquí, ho tenim aquí. Per tant, encara es fa més urgent i més imperiós prendre mesures urgents per a l'emergència climàtica i anar molt més enllà del que es va, fins ara, pel que fa a aquesta emergència i a fer-hi front.

Nosaltres, pel que fa a la crisi sanitària de la Covid-19, entenem que les mesures que des del Govern de la Generalitat s'haurien d'estar prenent són mesures de redistribució de la riquesa, de nacionalització dels sectors estratègics i de desenvolupament i enfortiment d'uns serveis públics universals i de qualitat i especialment forts. Quan parlem de nacionalització, parlem d'habitatge, parlem d'energia, parlem d'infraestructures fonamentals, com les que gestiona i lidera el seu departament.

Nosaltres, pel que fa a l'aigua, li volíem preguntar, conseller... Estem veient com els grans representants de la patronal de l'aigua, qui representa les grans multinacionals –AEAS i AGA–, estan fent pressió al Govern amb la finalitat que es modifiqui, en aquest sentit, el real decret d'estat d'alarma per permetre tallar l'aigua, llum i gas als usuaris que no puguin pagar. Per tant, li preguntem, des del departament, com veuen..., i des de la perspectiva de l'aigua, com veuen aquestes mesures i què pensen fer per fer front a la pressió d'aquestes grans multinacionals. Hi ha moltes companyies d'aigua pública que s'hi estan deixant la pell; mentre les privades volen continuar traient beneficis d'un servei essencial, imprescindible per a la vida, com és l'aigua. Nosaltres entenem, i li demanem al seu Govern i al seu departament, que cal establir un mínim vital de consum d'aigua per a les persones que han estat més vulnerables en aquest context. Nosaltres creiem que cal fer una instrucció per establir aquest mínim vital per a persones vulnerables. I si ens planteja, com ens deia, mesures extraordinàries –com una òmnibus, que ara en parlaré, també–, ara és el moment de mesures extraordinàries per obrir vies exprés per a la remunicipalització de les empreses d'aigua i de la gestió de l'aigua.

Nosaltres, en aquest sentit..., i als pressupostos de la Generalitat hi hem fet una esmena per aportar un fons estructural de reversió de la privatització dels serveis públics. Per tant, nosaltres entenem que hauria de..., és un moment per modificar el Reglament d'obres, activitats i serveis per facilitar el procés de remunicipalització. És una via directa per garantir aquest bé fonamental per a aquelles famílies que són més vulnerables.

Pel que fa a l'anunci que ha fet, un anunci bastant preocupant, per les prèvies que tenim, perquè no seria la primera vegada que es fa una òmnibus per tramitació urbanística i ambiental. La que va fer el Govern d'Artur Mas, entre moltes altres coses, com ja s'ha dit, incorporava una tramitació, una agilització d'aquests tipus de tramitacions. I va comportar, per exemple, acabar als tribunals, perquè algunes d'aquestes tramitacions urbanístiques i ambientals pretenien modificar els límits de parcs naturals, com el de cap de Creus, que pretenia que la Vall de Santa Creu deixés de formar part del parc natural.

En fi, nosaltres ens ho mirem amb precaució i li demanem que generi aquests consensos i aquests espais de debat entre tots els grups parlamentaris abans de tirar milla, perquè, en nom de la reactivació econòmica, i sota el mantra de la doctrina del xoc –sota el paraigua de la doctrina de xoc–, es poden fer autèntics disbarats.

Vostè –i vaig acabant, perquè tinc cinc minuts– ha parlat de projectes. I li vull fer un parell de preguntes sobre projectes molt concrets. Hem tingut coneixement, pel que fa al projecte del seu Govern, de la compra dels terrenys de La Caixa al CRT Vila-seca – Salou; hem tingut coneixement que l'Incasòl ha fet contractacions externes per fer treballs topogràfics en aquests terrenys. Ens agradaria que ens expliqués, ens donés detalls sobre això, i sobre si té previst, l'Incasòl, posposar alguna pròrroga de la compravenda que ja va anunciar el seu Govern.

I una pregunta més –després parlaré d'habitatge i de transport públic– sobre la tala massiva a la riera d'Arbúcies. Diferents col·lectius ecologistes han denunciat que s'ha fet una tala massiva en una riera, a la riera d'Arbúcies, sense informe ambiental. Li preguntem els detalls sobre això, si ens en pot donar alguna especificitat, ja que aquesta riera està integrada a la Xarxa Natura 2000.

Moltes gràcies.

En la següent pregunta parlaré d'habitatge i transport públic.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Subgrup Parlamentari del Partit Popular, amb un temps de cinc minuts, també. I té la paraula el diputat Daniel Serrano. Quan vulgui, diputat.

Daniel Serrano Coronado

Gracias, presidente. Buenos días, *conseller*, y al resto de diputados y diputadas. Obviamente también sumarme a las muestras de condolencias de las víctimas que han fallecido como consecuencia de la Covid-19, y desear una pronta recuperación a aquellas personas que en estos momentos estén sufriendo la enfermedad.

Entrando ya un poco en el cuerpo de la intervención del *conseller*, es cierto que inicialmente se pudiera pensar que su departamento no es de los que está en primera línea de batalla, como puedan ser, por ejemplo, Salud, Interior o Asuntos Sociales. Pero, en cualquier caso, su departamento es de los que necesariamente tienen que estar en guardia y la retaguardia –valga la redundancia– para que los que están en primera línea funcionen adecuadamente. Y, por tanto, el papel de su departamento también es importante y relevante.

Podemos compartir los cuatro objetivos básicos, los que usted ha identificado en la actuación de su departamento, que algunos, por propios, pues no dejan de ser importantes y determinantes, ¿no? Como por ejemplo garantizar el abastecimiento de agua y la gestión de residuos, que puede ser una evidencia, pero que es determinante en una situación como la que desgraciadamente estamos viviendo, ¿no?

El segundo objetivo que usted ha descrito, el de minimizar el impacto de la pandemia garantizando el abastecimiento de alimentación y productos farmacéuticos, creemos que, en líneas generales, también se está produciendo de forma correcta. Es cierto que ha habido algún problema puntual de desabastecimiento de determinados productos, tanto alimentarios como farmacéuticos, pero en líneas generales creemos que se está cumpliendo, también, con este objetivo, ¿no?

Respecto a la regulación de la movilidad en Cataluña, ajustada a las instrucciones sanitarias, que es el objetivo que usted ha definido, aquí me gustaría hacerle una primera pregunta, una primera cuestión. Y es, respecto a la garantía, a la forma de garantizar, dentro de esta movilidad en el transporte público, ¿cómo se está garantizando la seguridad para las personas que tengan que hacer uso de este transporte público? O bien sean los usuarios o bien sean los profesionales que se encargan de gestionar y de conducir el transporte público para, insisto, garantizar este objetivo de la movilidad en Cataluña –especialmente en estos momentos– ajustado o ceñido a lo que son los servicios esenciales, ¿no? ¿Qué tipo de medidas está llevando el departamento para garantizar la seguridad y... (*tall de comunicació*), metro y autobús? Insisto, para garantizar la seguridad respecto de la pandemia para los usuarios y para los profesionales, ¿no? Es cierto que usted ha descrito que la oferta de transporte público, por una razón evidente, ha de ser superior a la demanda para garantizar el distanciamiento necesario para garantizar dicha seguridad. Es cierto que los primeros días sí que hubo un desajuste en este sentido, pero poco a poco se ha ido corrigiendo. Pero nosotros creemos que incluso se debería incrementar más esa oferta a la demanda para seguir garantizando más, si cabe, ese distanciamiento entre los usuarios para garantizar su seguridad. Porque cualquier medida que se adopte en este sentido creemos que es poca.

En cuanto al cuarto de los objetivos que usted ha definido, que es pues tratar de minimizar el impacto económico de la pandemia, tanto en hogares como pequeñas y medianas empresas y autónomos, es cierto que muchas de las medidas que usted ha descrito nosotros también las respaldamos. Sí que se me viene a la cabeza un primer planteamiento, respecto a esta cuestión, que yo creo que es una evidencia que usted también ha manifestado. Y es que esto nos obligará a hacer un replanteamiento del presupuesto del departamento, en el futuro, una vez se apruebe esta semana, ¿no?, para reconducir precisamente esas inversiones a lo que tiene que ser la prioridad en estos momentos, que es lucha contra la pandemia, por un lado, y una vez se vaya produciendo el desescalado, pues a minimizar el impacto económico y social que esta pandemia está produciendo en las familias y las personas, en empresas, en las pequeñas y medianas empresas, en los autónomos, y que desgraciadamente estas consecuencias económicas y sociales se van a alargar en el tiempo.

En cuanto a las medidas económicas y modificaciones que usted ha ido detallando, nosotros, en líneas generales, compartimos muchas de ellas. Celebramos esas rebajas universales que usted ha adoptado, tanto por ejemplo en la rebaja universal del 50 por ciento del canon del agua tanto a personas como a industria, como la moratoria universal del pago de viviendas y locales del parque público de la Generalitat durante el tiempo que dure la emergencia. También le digo que seguramente muchas de estas medidas que se están adoptando y que se adoptarán, pues se tendrán que prolongar más allá del estado de alarma –y seguramente muchos meses después del levantamiento del mismo. Porque, insisto, las consecuencias económicas y sociales, desgraciadamente, van a durar bastante en el tiempo.

Estas ayudas a la vivienda que también ha detallado usted... Por ejemplo, avanzar la ayuda al alquiler a colectivos de especial vulnerabilidad, como pueden ser la gente mayor o las mujeres que sufren violencia doméstica, nos parece, evidentemente, pues razonable y necesaria. Quizás también se podrían incluir otro tipo de colectivos que no se enmarcan estrictamente en estos dos grupos y que también son personas o colectivos que están en una especial situación de vulnerabilidad económica. Es cierto que avanzar la ayuda es una gran novedad. Estas ayudas ya se vienen produciendo por parte de la Generalitat; en este sentido, lo que se avanza es en el tiempo, no en cuanto a la ayuda en sí, porque estas ayudas la Generalitat ya las venía ejecutando.

El vicepresidente

Tendría que ir acabando, diputado.

Daniel Serrano Coronado

Sí, me queda un minuto.

También otro tipo de medidas, como la incentivación de la mediación entre propietarios y arrendatarios en cuanto a viviendas y a locales privados, que lo vemos interesante. No sé si la casuística, después, hará que realmente sean medidas efectivas o no, como también queremos saber, en el futuro, si esas medidas son efectivas o no el hecho de que la fianza se pueda aplicar a los meses de abril y de mayo. Bueno, nos genera cierta duda, ¿no?, que esa fianza se pueda destinar al pago de alquileres sin saber todavía cómo finaliza el contrato de arrendamiento, en qué estado y en qué situación puedan quedar esas viviendas o esos locales, ¿no? Quizás habría que buscar otro tipo de medidas, de ayudas, que ayuden al arrendatario en el pago de la renta sin desvirtuar lo que son los conceptos que son destinados a unas medidas concretas y no a otras, ¿no?

Y el resto de cuestiones, pues me las reservo para la siguiente intervención, presidente.

Muchas gracias.

El vicepresident

Gracias, diputado. A continuación tiene la palabra el diputado Marc Sanglas, del Grupo Parlamentario de Esquerra Republicana. *Quan vulgui, diputat.*

Marc Sanglas i Alcantarilla

Gràcies. I, en tot cas, un agraïment, primer, a la compareixença que fa el conseller en un moment, en un context molt –molt– complicat. I per tant, un primer agraïment a aquesta compareixença. Després, un agraïment, un record a les víctimes, diguem-ne, que han patit, o les que han sigut víctimes d'aquesta malaltia, de la Covid. I també una abraçada i un suport a tots els familiars que han hagut de patir aquestes conseqüències al seu voltant. I també una prompta recuperació a les persones que en aquests moments l'estan patint, que estan malaltes; que, en tot cas, el sistema està activat per donar cobertura, per donar sortida a aquesta pandèmia. I per tant, des d'aquest punt de vista, ens sembla important i volem transmetre un missatge, també, de calma i tranquil·litat.

A partir d'aquí, un agraïment, també –i en alguns casos s'apuntava–, a tot el personal, especialment de l'àmbit sanitari i assistencial. Però també a aquests àmbits que potser no són tan vistosos, però que creiem que són del tot necessaris, com el de serveis essencials, que han permès que tiri endavant el dia a dia; petits comerços; transportistes, persones, diguem-ne, que porten el transport públic. Per tant, des d'aquest punt de vista, hi ha un munt de persones que garanteixen, diguem-ne, el subministrament, l'abastiment dels principals recursos. Per tant, aquesta gent que és imprescindible perquè això tiri endavant, també un agraïment. Perquè és del tot imprescindible.

I un agraïment també –i deixi'm... i acabo ja els agraïments– a totes aquelles persones que han fet cas, diguem-ne, de les recomanacions. També la mateixa Administració, en el sentit, diguem-ne, que es quedessin a casa i que fessin aquest confinament. Perquè s'ha demostrat que ha estat l'eina més important i ha estat, diguem-ne, aquell mecanisme que ha permès lluitar contra l'expansió del contagi de la pandèmia. I per tant, seguir encoratjant aquesta gent que ha fet aquest exercici. I en tot cas, voldríem agrair, també, al Govern en el seu conjunt, aquesta feina que ha fet. Una reacció encomiable a una pandèmia, diguem-ne, de la qual no estàvem..., que no estava prevista ni n'estàvem preparats. I en tot cas, el que ens ha de permetre és solucionar... I per tant, un agraïment, evidentment, a tothom, i en particular al conseller Calvet.

Creiem que la solució a aquesta crisi ha estat una mica més difícil per algunes decisions erràtiques del mateix Govern espanyol, que no ha permès, en alguns casos, diguem-ne, prendre decisions de manera ferma des d'un bon principi, no? Només cal recordar els dubtes inicials sobre el tema del confinament expressats pel Govern espanyol, que creiem que ha comportat una dificultat en la solució de la crisi. Creiem, eh?, i des d'aquest punt de vista, que en un context així el que cal fer és col·laborar i hi ha d'haver una col·laboració entre administracions; especialment en un país com el nostre, que té les màximes competències en alguns dels àmbits imprescindibles en l'àmbit de solució de la crisi.

Per tant, des d'aquest punt de vista, ens semblava que era més raonable, com jo crec que s'està produint en alguns casos, perquè la pràctica i la realitat és molt tosuda... obliga que el Govern de l'Estat, en comptes de fer aquesta recentralització –la qual va intentar inicialment–, s'ha hagut de veure empès, diguem-ne, a comptar amb les altres administracions, el que és el Govern de la Generalitat, perquè hi estàvem treballant o teníem una estructura prou musculada en molts àmbits, que és evident que s'ha hagut de reforçar degut a aquesta situació.

Creiem que en l'àmbit, diguem-ne, de la seva feina en aquesta conselleria, creiem que s'han fet elements importants i, en tot cas, ens hi referirem en les qüestions més sectorials després; però creiem que s'ha estat al cas, s'ha estat amatent. I per tant, des d'aquest punt de vista, em sembla que s'ha fet una bona feina per –com vostè

explicava, un seguit de reunions des del mateix departament– avaluar, diguem-ne, per monitoritzar, també, quina és la situació: el tema dels abastaments, el tema del transport públic, que en cap cas hi hagués una situació, diguem-ne, de descobertura d'aquests àmbits. Creiem que en tots aquests àmbits s'han anat donant les sortides corresponents. I per tant, ens sembla que és important i agraiem la feina que han fet des del departament, vostè en la seva representació, però el conjunt, diguem-ne, de les persones que han estat al davant. I també aprofitar per donar les gràcies al conjunt dels servidors públics que segurament, més enllà, diguem-ne, de la feina que els correspondria d'una manera habitual, han pogut destinar i han fet esforços importants per poder dur a terme les seves feines. Segurament en unes condicions..., precisament perquè ningú ho havia plantejat; però que, en tot cas, volem agrair aquesta feina que han fet moltes d'aquestes persones, segurament molt més enllà del que pertocava.

Creiem..., i deixi'ns que situem aquesta crisi en el context en el qual ens trobem. Una crisi humanitària, una crisi que comença amb una crisi sanitària; però que esdevindrà –i d'això també n'haurem de parlar més a bastament– en una crisi social. Per desgràcia, no ens hem acabat de recuperar de la crisi del 2008 que comencem a tenir una crisi, des d'aquest punt de vista sanitari, inesperada. Però que, en tot cas, creiem que hem de posar-hi els mecanismes. Creiem que és una bona oportunitat per replantejar algunes qüestions. Creiem que aquest és el moment en el que ens pertoca, eh? Creiem que cal fer una reflexió.

I volem posar en valor algunes qüestions de les que plantejava el conseller en la seva intervenció. És evident que hem de preparar-nos per la sortida d'aquesta crisi. Creiem que aquesta crisi sanitària va vinculada –i que ho recordava el conseller, hi insisteixo– amb el tema d'una altra lluita que el país, el Govern en el seu conjunt i el país en la seva totalitat, ha estat fent, que és la lluita contra el canvi climàtic. És evident que són canvis de paradigma. Ens han anat venint. Vam fer un esforç important en l'àmbit de l'emergència climàtica perquè, diguem-ne, la teníem aquí a sobre i, per tant, hem hagut d'anar avançant, però forçant algunes de les situacions, accelerant-les en el temps. Per tant, creiem que és un bon moment. Creiem que el replantejament, eh?, i aquesta compareixença a través de videoconferència és una bona mostra de que segurament haurem de fer les coses de manera molt diferent a les que hem fet fins ara.

Per tant, lligant ambdós temes, creiem que és una oportunitat, també, per replantejar aquests elements. Creiem que són dos paradigmes que han canviat la realitat mundial. I per tant, des d'aquest punt de vista, creiem que hem de sortir reforçats d'aquesta crisi. Hem de canviar, és evident, el model econòmic. Veurem –i en algun cas s'apuntava– les conseqüències, diguem-ne, sobre el transport públic, que pot acabar potenciant el transport privat en detriment d'allò que havíem aconseguit en moltes ocasions. Però creiem que hem de fer allò que cal.

Des d'aquest punt de vista, creiem que el Govern el que ha fet en aquesta crisi humanitària és posar les persones –com no podia ser d'una altra manera– al centre de la gestió política; per tant, les persones davant de tot. Creiem que és el que calia, abordar els elements, diguem-ne, sanitaris. Tots aquells..., posar tots els instruments que tenim a l'abast com a societat per donar cobertura... I creiem que és així, que s'ha pogut fer, hem tingut la capacitat, diguem-ne, d'ampliar la capacitat hospitalària. Bon senyal d'això, també, és que hem anat avançant, de manera preparatòria, en alguns hospitals temporals que no estan sent utilitzats. Per tant, també, bon senyal. Perquè vol dir que aquelles previsions més greus que fèiem han començat a disminuir. Això no vol dir que haguem de perdre, diguem-ne, la preocupació i haguem d'estar a l'abast o no haguem d'estar amatents a tots els canvis que venen. Però que, des d'aquest punt de vista, creiem que hi hem pogut fer front en l'àmbit sanitari. I és evident que hi ha altres àmbits que també haurem de plantejar alguns canvis, de cara al futur, com és l'àmbit residencial.

Voldríem o podríem acabar, diguem-ne, aquesta compareixença sense fer una crítica a la gestió del Govern espanyol. Hi insistim, eh?, en parlàvem abans, d'aquesta voluntat de centralitzar la presa de decisions, quan després ha quedat ben clar que algunes..., i ha quedat palès amb algunes d'aquestes decisions que la centralització no portava a res, que, en tot cas, l'únic que fèiem era retardar o només retardar algunes decisions. Quan, diguem-ne, en aquests moments que es comença a parlar de desconfinament, es parla que s'hauran de tenir en compte àmbits territorials, que és el que es va demanar, ja en un bon principi, en les mesures de confinament... Evidentment que el territori sí que importa i, per tant, ens creiem que és important tenir en compte aquestes situacions.

Pel que fa a les mesures concretes que ens explicava el conseller en l'àmbit de l'habitatge, ens hi estendrem molt més en la pregunta que realitzarà després el company José Rodríguez. Però sí que volíem dir que creiem que, en la línia del que apuntava, de generar aquesta liquiditat, creiem que les mesures que s'han dut a terme, en línies generals, des del departament, aconseguixen aquest efecte. Creiem que és, diguem-ne, l'element que ha de permetre... No podem condonar alguns pagaments, però sí que podem fer algunes mesures que retardin..., les moratòries que retardin els pagaments; però sí que exigim també al Govern de l'Estat, en aquest àmbit, major aportació en el tema recursos, major valentia, també, en l'àmbit de la suspensió del pagament d'habitatges.

Pel que fa al transport, vostè ho apuntava. Creiem que, en tot cas, hi ha un element de freqüències que ens apuntava cap a una disminució, evidentment, una rebaixa importantíssima de la demanda per part de la ciutadania. I en tot cas, en la pregunta també hi entrarem més a fons.

Creiem que en l'àmbit de residus també hi ha hagut una bona feina. Volem..., aprofitaríem per criticar la funció o els requeriments que la Fiscalia de Girona ha fet a alguns ajuntaments de l'àmbit de Girona reclamant-nos el pla sobre el tema de recollida, quan, diguem-ne, els ajuntaments, el que han fet els ajuntaments i consells comarcals –i volem posar-ho en valor–, el que han fet és seguir els plans, les recomanacions i el protocol de l'Agència de Residus. I que, des d'aquest punt de vista, ens sembla que activar uns mecanismes com de persecució... Perquè, en definitiva, es tractava d'una mena de persecució, amb una amenaça sobre l'aplicació del Codi penal. Creiem que aquesta no és la manera. Creiem que hi ha altres preocupacions més importants i que els ajuntaments ja estan fent la seva feina en altres àmbits.

Sí que –i en tot cas per acabar aquest últim minut que em queda– els anuncis que ha fet sobre el tema de la vinyeta ens semblen importants, i esperem que sí que vagi avançant i esperem que vagi veient la llum.

I un prec, com han fet anteriors portaveus parlamentaris, el tema de la llei òmnibus, en tot cas, diguem-ne, estem d'acord que puguem simplificar alguns elements. Tinguem en compte, també, la realitat municipal del país, amb ajuntaments molt petits. Per tant, aquests ajuntaments que no poden quedar descavalcats. Creiem que en l'àmbit, per exemple, dels plans directores dels sòls no sostenibles s'ha fet molt bona feina en el sentit de preservar el territori. No voldríem que, diguem-ne, aquesta acceleració dels tràmits en l'àmbit de les llicències ambientals i urbanístiques comportés un canvi de situació. Per tant, des d'aquest punt de vista, sí que li agrairíem molta calma. I en tot cas que en parléssim a bastament, d'aquestes noves lleis òmnibus.

Simplement acabar la meua intervenció aquí i, en tot cas, agrair la comprensió en el temps al president.

Gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, diputat. Per finalitzar amb els torns d'intervenció dels grups parlamentaris, té la paraula el diputat Eduard Pujol, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Quan vulgui, diputat.

Eduard Pujol i Bonell

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats els primers mots de la intervenció de l'orador.)

Bon dia. Estem de ple en la pandèmia del coronavirus, ahir encara més de doscents morts a Catalunya en només vint-i-quatre hores. El nostre, evidentment, condol, el «pèsam».

Vivim una situació que ni Jules Verne hauria imaginat. Ell, que havia avançat l'arribada de l'home a la lluna, potser hauria pogut intuir un atac a tot el món de bèsties grosses i ferotges, però segurament mai hauria imaginat aquesta invasió de pors i d'interrogants en l'opinió pública, en la societat, produïda per un atac d'un cos gairebé invisible, desconegut, capriciós i letal que ha fet molt de mal, amb milers i milers de morts arreu.

Hi ha tantes maneres d'explicar la situació que ha provocat el coronavirus com persones, com vivències individuals i col·lectives. Cadascú de nosaltres té la pròpia vivència. Les maneres d'explicar aquesta experiència són i seran gairebé infinites, com les maneres d'encarar els interrogants; cosa que ens provoca una situació que, ja s'ha dit, és nova, que és radicalment nova i que, d'una manera abrupta i descarnada, sense avisar, sense trucar a la porta, ha enviat el segle XX a la memòria. Ara sí que el segle XX és a la memòria. Estem en un canvi d'era, com ho va ser l'arribada del vapor o la primera gran guerra. I en una comissió com la nostra, en un departament com el que és objecte de la nostra anàlisi, del nostre compromís o les nostres propostes, quan parlem de transports, de carreteres, de mobilitat sostenible i economia circular, encarar un canvi d'era no és poca cosa.

Segurament és un dels grans reptes o dels reptes més grans que ens podríem haver imaginat en començar aquesta legislatura. Però on posem l'accent, com implementem la tecnologia en la mobilitat, com envernissim –de manera convençuda– d'un verd intel·ligent i sostenible la gestió de tot el Govern, són polítiques que explicaran com som. Som nostàlgics d'un món que ha col·lapsat o som valents i impulsors d'un món modern? I modern ara vol dir tecnològic, però prudent, respectuós amb l'entorn i socialment just i equilibrat. La tecnologia ens permet anar cap aquí.

Amb el canvi d'era, les coses no canvien una mica, conseller, sinó que canvien radicalment i per sempre. I vostè ho sap. I entengui'm la meua insistència. Són definicions i veritats absolutes que eren òbvies, amb les quals hem treballat fins ara i que, a aquesta hora, ja no ho són tant, d'òbvies. I qui abans –i parlo de societats, de governs, de països, de diputats com nosaltres– detecti, enumeri i ordeni allò que ja no serveix, col·lectivament, i ho substitueixi, abans haurà fet la feina. El món el mouen les idees, i això em sembla que és important i no ho hem de perdre mai de vista. Aquest és el repte. A la nostra societat, la percepció del canvi és inqüestionable. Avui, però –i ho dic perquè d'aquí a molts anys algú potser buscarà les actes d'aquesta comissió–, a aquestes hores, deia: «Sabem que estem immersos, de ple, en el canvi.» I aquesta és una diagnòsi que hem fet tots. Però encara és impossible delimitar-ne l'abast, la forma i l'impacte real que té. El canvi està modelant com serà el nostre dia a dia a partir d'ara mateix. La societat, nosaltres, nosaltres mateixos, som –a escala global– com un objecte que està dins de la rentadora. I permetin-me la frivolitat de la imatge. Estem dins la rentadora i la rentadora continua centrifugant. Encara estem en ple moviment, tot gira. I per tant, és molt difícil preveure, amb precisió mil·limètrica, on som i com quedarem.

Per què ho dic? Doncs perquè algú pot dir que els polítics, que els governants, hem d'oferir sempre una cartografia exacta als ciutadans que ens han fet confiança i als que no. I això és aplicable a una compareixença com la d'avui, que és cert, però també ho és, de cert, que els governants tenim un compromís de servei amb l'interès general que passa per dir sempre la veritat. I és el cas del Govern del president Torra durant tota aquesta crisi, i és el cas de la seva compareixença avui, conseller.

Gràcies per dir la veritat i per tractar-nos com a adults. I és el cas, també, de la meua exposició.

Parlem de l'impacte quan encara estem enmig de la sacsejada de la Covid-19, i això és un repte. Però parlant de veritats, avui, conseller, també és tangible que fem aquesta sessió de la Comissió de Territori connectats, i ho vull remarcar, aferrats a les solucions telemàtiques. Reivindico que a vostès, als que tenen responsabilitats de govern executives, que els controli sempre, els hem de controlar sempre, com mana la llei i com exigeix la democràcia; també en aquesta excepcionalitat. I reivindico la tecnologia que ens connecta, que ens ha permès viure comunicats i fraternalment aquests dies, aquesta crisi. Reivindico la tecnologia com a eina indissociable a la democràcia, eina que ha d'anar associada, també, al parlamentarisme. No és un caprici. Hem d'introduir la tecnologia a totes les representacions polítiques i institucionals, també a la del Parlament, com fem avui.

I a banda de deixar constància d'aquesta necessitat, la tecnològica, també vull posar en valor la seva intervenció. Vostè és valent, conseller, no s'amaga. Això em sembla que, a aquestes alçades, ja li reconeixen tots els portaveus parlamentaris. I avui ha vingut amb els deure fets. D'entrada, l'anunci d'un òmnibus per fer les coses fàcils; aquesta ha de ser l'actitud. Vostè sempre, la solució i fer les coses fàcils. També insistir en la defensa de la vinyeta a les grans vies, benvinguda. I exigir el que ens toca, ni més ni menys, sempre –ni més ni menys, sempre–, el que ens toca, davant de l'Estat.

Miri, vostès han gestionat –estan gestionant– aquesta crisi des del realisme, des de l'eficàcia i des del rigor. I ens ho explica des de la veritat, per complexa o dura que sigui. Per tant, hi insisteixo, el felicito a vostè, conseller, i al seu equip, a la seva gent. I si la paraula, per l'entorn, no és «felicito», doncs li reconec la feina.

Vostès són una part important –i avui, escoltant-lo, ha quedat claríssimament demostrat– i decisiva en la gestió de l'emergència sanitària a la que plantem cara. Per què ho dic? Doncs perquè el seu departament està en l'altra cara de l'emergència, fora dels hospitals, és cert, fora de les residències, fora de les UCIs –vostè no porta bata blanca–, fora del patiment de tantes famílies que han estat colpejades per la mort d'una persona estimada. Però vostès..., el departament està just a un pam dels serveis sanitaris, garantint que coses normals no hagin deixat de ser-ho, no hagin deixat de funcionar, que hagin funcionat amb normalitat; per exemple..., l'exemple de la gestió del cicle de l'aigua.

I a vostès –i aquí hi vull entrar de ple– els tocava el repte de la mobilitat, que el transport públic de Catalunya funcionés bé en aquesta emergència. I ho han assolit amb nota. Segur que tots tenim un conegut que diu que no sé quin bus anava massa ple, aquests dies. I vostè ha fet referència al primer dilluns de confinament total. Segur. Però com que no estem per alimentar la clàssica brega política, doncs em quedaré amb la categoria i no pas en l'anècdota. Les coses s'han fet bé i no era fàcil, perquè tot era nou. No estem parlant del metro la nit de Cap d'Any o de la sortida de milers d'aficionats del Camp del Barça. Afecta els catalans i les catalanes que s'han hagut de moure, s'hagin pogut moure. No era fàcil i se n'ha sortit. Moure menys gent del que és habitual com si s'hagués moure més gent per tal de garantir la seguretat i les recomanacions sanitàries que s'han fet no era fàcil i ha anat bé.

També li agraeixo que hagi volgut ser pedagògic en l'explicació de les mesures d'urgència que s'han aplicat per aconseguir liquiditat, per donar cobertura als que pateixen d'una manera més crua el moment. I parlo des d'un punt de vista d'emergència i de necessitat econòmica; sempre dins de la seva responsabilitat. Vostès és evident que no tenen la vareta màgica, però vostès tenen i han tingut responsabilitats en el seu àmbit, que han exercit. Tocava actuar sense por, per exemple en habitatge, sovint creativament per trobar solucions que són palliatives, i ho han fet pensant en les llars, en els autònoms i en les empreses d'aquest país.

Però com que no em vull repetir en l'enumeració de les accions del departament, em vull aturar –encara que sigui per pocs instants– en el futur. Ens tocarà construir. Ens toca construir. La setmana passada en vàrem parlar, vostè i jo, per telèfon i també en videoconferència, i coincidíem. Construir en un sentit ampli, no parlo de totxos i de ciment Portland. Construir ha de ser una obsessió. Ahir el president Torra també s'hi va referir: hem de construir futurs. De res serviria que tot canviés perquè tot quedés igual. No podem ser lampedusians; hem de situar-nos, ens hem de situar, molt lluny de Lampedusa, d'aquesta temptació.

Avui fins i tot és un punt incòmode, parlar de futurs, perquè ara mateix hi ha gent que ho està passant molt malament, que ho passarà molt malament. I apellant al futur pot semblar que esquivem la cara més cruel de tants patiments, però és just al contrari, conseller i senyores i senyors diputats. Perquè som conscients de quin pot ser l'abast i la duresa del que vindrà, hem de tenir clar de com n'és d'important, de parlar de posar els ulls en la idea a construir. I aquesta també és la nostra feina i la nostra obligació.

Construir és essencial; perquè darrere de l'emergència i darrere de les crisis que se'n derivin, no només hi pot haver l'obligació de parar el cop, d'articular solucions a la crisi social que ja tenim al davant. La solució a la crisi passa per la idea de construir. Això sí, sabent que el món li és aplicable, també en el departament, el món i les necessitats i les obligacions i les oportunitats que seran noves. Hem d'afrontar aquesta crisi amb una obsessió: detectar potencialitats, fixar sectors estratègics i apostar-hi. Hem de ser conscients que tocarà sembrar futur; sí, sembrar futur amb un sementer d'idees. I hem de saber que les solucions i que els projectes de futur que triem han de ser perdurables, sostenibles i de qualitat. Hem de construir-nos bé. I això passa, ho repeteixo, per fer passar cada idea, cada proposta de futur, pel filtre del perdurable, del sostenible i de la qualitat.

Els pot semblar imprecís i no ho és; tot al contrari. És un criteri ambiciós que lliga amb avantguarda i amb tecnologia. Anàlisi, estratègia i ambició. I alerta, i aquesta també va directament per a aquesta comissió: al davant també se'ns presenta l'oportunitat de resoldre, amb èxit, un debat que teníem sobre la taula i que no estava solucionat, el de l'equilibri territorial. La cohesió i l'equilibri passen per l'agenda verda. S'ha dit i em sembla que hi hem coincidit tots, perquè no hi pot haver solució de país al marge de l'agenda verda. I ara penso en l'aprofitament de noves energies i de la lluita contra el canvi climàtic. I és absolutament irrenunciable.

Moltíssimes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Ara, per contestar totes les qüestions plantejades pels grups parlamentaris, torna a tenir la paraula el conseller Damià Calvet per un temps màxim de trenta minuts. Quan vulgui, conseller.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, senyores i senyors diputats. No sé si en tindrè prou amb mitja hora; ho intentaré. Però, en tot cas, vull agrair, en primera instància, el to de totes les intervencions. Ha estat un to respectuós, d'acord amb l'emergència que ens toca viure i gestionar entre tots. A mi em pertoca explicar doncs la part executiva del Departament de Territori; però és entre tots, que estem gestionant aquesta emergència. I també agrair a la presidència de les comissions doncs l'agilitat amb la que hem pogut fer aquesta compareixença.

Jo voldria anar contestant coses específiques que han dit un o altre diputat, un o altre grup, que només hagin dit ells. I després em deixaria per al final una explicació sobre els temes que més o menys tothom ha esmentat, que són tant tot el que fa referència a aquesta llei òmnibus que he anunciat –aquesta òmnibus que he anunciat– com també tots els temes de l'impost del CO₂, que també els he anunciat i... *(Veus de*

fons.) Ara em diuen que no hi ha la meua imatge, però jo tinc la càmera connectada. I vostès em veuen, em penso, no? Vull dir que..., segueixo, eh?

L'impost al CO₂, que també més o menys tots han esmentat per, en tot cas, per...

El vicepresident

Conseller, si vol, fem una pausa de dos minuts per veure..., perquè és veritat que sembla que a través del Canal Parlament no es veu la seva imatge. Nosaltres sí que el veiem, però sembla que...

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Tinc la càmera connectada i m'estic veient aquí, igual que veig...

El vicepresident

Fem una pausa.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

D'acord.

(Pausa llarga.)

El vicepresident

Reprenem la sessió informativa amb el conseller Damià Calvet. Hi ha hagut uns problemes tècnics; ara sembla que s'han solucionat. Torna a tenir la paraula per continuar on ho havia deixat. Quan vulgui, conseller.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Doncs moltes gràcies, president. Els deia fa un moment, abans d'aquesta interrupció tècnica per la imatge, que els agraeixo el to de totes les intervencions. Han preguntat coses ben concretes que ara intentaré respondre, i també han aportat idees, suggeriments, doncs capacitat de gestió conjunta que hem de tenir com a país per fer front a aquesta emergència sanitària i també social i econòmica. Sense oblidar mai –vostès hi han fet referència, jo ho havia també explicat i insistit amb anterioritat en la meua primera intervenció– l'emergència climàtica.

Jo intentaré respondre tot el que m'han preguntat; més o menys, el que poden haver dit particularment un o altre. I deixaré per al final l'explicació al voltant d'aquest anunci que he fet d'una òmnibus, d'alguna simplificació de tràmits urbanístics i ambientals que facilitin l'activitat econòmica. I també tot el que he explicat al voltant de l'impost del CO₂. I espero doncs que, amb les meves respostes, quedin aclarits alguns dubtes del que hagi pogut jo explicar, del que vostès m'han preguntat.

En primer lloc, el senyor Domínguez, de Ciutadans, ha preguntat... Vaja, ha fet una intervenció molt extensa, molt completa. En primer lloc, ha preguntat sobre la capacitat d'adaptació que, com a departament, també tindrem sobre tot el que fa referència al teletreball, aquesta nova manera d'afrontar la feina doncs que els propers mesos haurà de ser una constant i que segurament marcarà pautes de cara al futur. Dir-li que, com a departament, nosaltres ens hem adaptat a tot el que ha marcat funció pública. I per tant, doncs hem facilitat que hi hagués teletreball arreu de tot el que és funció i sector públic. I que, a hores d'ara, també, la secretaria general està fent tota la feina que cal per avançar-nos, per anticipar-nos al que serà, en el desconfinament gradual, la reincorporació de tot el que és la feina física, de tot el que és el sector públic. I per tant, doncs estem inclús pensant com adaptar espais, com regular la utilització d'escales, d'ascensors, de banys..., els mateixos espais de treball dels funcionaris. Tot això marcarà una pauta, també, del que podem transmetre després en el sector privat. Però evidentment l'Administració doncs també ho hem de fer, ho estem fent, i això també té un efecte en el transport públic.

Vostè em preguntava, doncs, més enllà de l'oferta i la demanda, de les hores punta, que hem anat adaptant i que hem anat adaptant i ajustant a les necessitats de cada moment. I creiem que ens n'hem sortit prou bé; francament ho dic. La veritat és que les aglomeracions les vam poder evitar molt perquè –i així ho vam expres-

sar en moltes ocasions, eh?– la demanda s'havia reduït moltíssim. Si no hagués sigut impossible, també vull dir-ho amb tota normalitat. Nosaltres, de vegades, quan a mi em tocava explicar-me en un o altre lloc, deia: l'aixeta de la gent que entra en el transport públic, en l'activitat, i que utilitza el transport públic, no la regulem des del Departament de Territori i des del Departament de Transport Públic o des de la gestió del transport públic. Com menys aixeta hi hagi, doncs més capaços serem de donar-hi resposta, no? Si ens obren molt l'aixeta, doncs això serà impossible, en les condicions sanitàries que havien marcat les autoritats sanitàries.

Però sí, efectivament, doncs a banda d'allò de la reducció a un terç de l'ocupació màxima, de la gestió o de l'adaptació d'oferta a demanda, d'horaris i d'extensió de l'hora punta, hi va haver totes les recomanacions que van fer, no?, i que s'han seguit. I que jo vull agrair també a la gent que hi hagi posat molta sensatesa. Nosaltres vam dir un parell de coses importants que creiem que s'han complert, que la gent les ha complert, no? Una primera: que la gent s'autoregulés. No estic parlant del moment en què hi havia el Real decreto ley 10/2020 vigent, eh?, el del «confinament total», ho dic entre cometes, no?, perquè aquí només es movien els essencials; sinó després vam dir: «Escolta, que la gent procuri autoregular-se.» És a dir, tot aquell que pugui teletreballar, que ho faci. No tothom ho podia fer; però tots aquells que ho puguin fer, que ho facin. U.

I dos: tot aquell que pugui evitar moure's en hores punta –per tant, flexibilitzar horaris–, que ho faci, no?, és una certa capacitat d'autoregulació de la societat. Perquè nosaltres podem crear condicions; però, al final, diguéssim, tot no ho podem ni manar ni ordenar, no? I això ha funcionat. Les xifres de demanda, doncs, així ho indiquen. I l'oferta que hem posat sobre la taula hi ha donat resposta. Jo vull insistir..., algun de vostès ho ha dit, en que vam tenir aglomeracions puntuals el primer dia –el primer dia. I molt puntuals: en dues estacions de metro i en una estació de Renfe. I això va ser bàsicament perquè la gent va ser prou..., va tindre prou precaució com per moure's abans. Llavors va avançar l'hora punta. Però l'endemà ja vam reaccionar.

Cada dia, de la mateixa manera que hi ha una reunió del gabinet de crisi del Departament de Territori, hi ha una reunió, cada dia del món, a les deu del matí, de l'ATM, la direcció de l'ATM, amb els operadors. I aquí doncs avaluen oferta, demanda, tot el que ha passat el dia abans, i actuen, no? L'endemà ja ho vam corregir. I què vam fer? Va ser ampliar l'hora punta. I l'endemà ja no hi va haver cap problema. Però, per tant, u: autoregulació.

I segon: també vam parlar d'autoprotecció. És a dir, és veritat, hi havien aquelles mascaretes per als usuaris que van vindre des de l'Estat i que vam repartir. No des del Transport Públic, sinó des de la banda d'Interior, per entendre'ns. Per tant, amb voluntaris de Protecció Civil i Creu Roja, que van fer una feina magnífica, molt ben valorada per tothom. Però aquí afegíem: «Escolti, si vostè té mascaretes, si vostè té guants, si vostè té gel, emporti-se'l.» És a dir, autoregulació i autoprotecció, no? I això, doncs ha funcionat. També és veritat que la regulació, la millor regulació que hem tingut al transport públic, ha sigut l'aixeta, no? Per tant, els primers dies, amb escoles havent suspès classes, universitats havent suspès classes i funció pública orientada al teletreball, doncs ja vam tindre una reducció de la demanda que després, encara amb el confinament total, va baixar més. I a partir d'aquí, doncs ho hem pogut anar gestionant, hi insisteixo, amb molt d'esforç dels operadors, molt d'esforç de l'ATM, correctament. Aquesta és la meva percepció i el que jo crec que, més o menys, la gent ha percebut també, eh?

I quant a la neteja, el 13 de març –ja el 13 de març–, en aquelles primeres reunions, encara no hi havia ni el Procicat reformat ni havíem declarat l'emergència; però ja havíem començat a treballar..., potser sí, el 12 de març vam declarar l'emergència. En fi, el 13 de març ja vam..., amb una circular de l'ATM, ja vam demanar a tots els operadors que reforcessin neteja i desinfecció. I cada operador ho ha fet. Jo

els puc donar les xifres de Ferrocarrils de la Generalitat, perquè són les que tinc més a mà i perquè són les que gestionem directament des del departament. Però l'ATM, com a consorci, ja va demanar a tots els operadors: «Escoltin, reforcin neteja i desinfecció.» Per exemple, Ferrocarrils, què estem fent? Estem repassant estacions cada hora, cada hora es repassen estacions. Estem netejant amb més intensitat, per entendre'ns, eh?, trens i estacions cada dia, i estem desinfectant deu estacions al dia. Això des de Ferrocarrils. I cada operador més o menys fa el mateix, eh? Només amb costos extras de neteja i desinfecció de Ferrocarrils estem parlant de 175.000 euros mensuals, eh? I per tant, s'està fent. I per tant, també transmetre a tothom que ens està escoltant, i, si es pot transmetre, també, a partir de la seva tasca com a diputats, doncs confiança en el transport públic. Autoregulació, autoprotecció, oferta, hores punta, i neteja i desinfecció. Jo crec que estem a on havíem de ser.

Em preguntava, també, sobre si ens hem posat –senyor Domínguez– a disposició, com a responsables de la mobilitat, del personal sanitari, d'agricultura... Sí, ho hem fet; ho hem fet explícitament. Jo m'he adreçat al Govern, de fet, i a tots els consellers que tenen un o altre àmbit en el que hi ha d'haver mobilitat de persones, dient: «Escolti, nosaltres, com a reguladors de la mobilitat, si necessiteu alguna cosa, ens ho demaneu. Ja sigui per transport públic, ja sigui transport públic, diguéssim, ordinari, eh?, ja sigui per transport públic discrecional, ja sigui per activar taxis, VTCs...». Som els que parlem amb tot aquest sector, no? Bé, això s'ha activat en funció de la demanda dels responsables d'un o altre àmbit. En el cas sanitari no ha fet falta. Hi ha hagut empreses que han arribat a acords amb l'àmbit sanitari perquè el personal sanitari, doncs, utilitzi un determinat tipus de vehicles *car sharing*. Ho han fet ells. Si hagués fet falta –si hagués fet falta–, la consellera de Salut m'ho hagués demanat i nosaltres haguéssim estat a punt. I per tant, ens hem ofert.

M'ha preguntat explícitament pel tema agricultura. En això encara hi estem treballant. Efectivament, aquesta setmana comença la campanya agrària, i tant a Lleida com a les Terres de l'Ebre estem parlant de recollida de fruita dolça, que ha de moure gent. I la mobilitat forma part de tota la complexitat d'aquesta campanya agrària. Precisament aquest dimecres, el Procicat –aquesta és la informació que tinc jo– posa a aprovació una proposta del Departament d'Agricultura per fer front a la campanya agrària en general. I d'aquest document en forma part la proposta que hem treballat des del Departament de Territori per posar a disposició dels operadors, en definitiva, de tothom que està relacionat amb la campanya agrària, transport discrecional per als temporers, eh? Això està a punt, forma part d'aquesta oferta. No és una oferta del Dep..., una oferta, una proposta, una mesura, del Departament de Territori; sinó que lògicament ha d'estar integrada en com, doncs, fa front el Govern a aquesta campanya agrària tant per a Lleida com per a les Terres de l'Ebre. I, per tant, escolti, activats també per a aquest tema.

Vostè parlava, també, del medi natural. Nosaltres, en medi natural, som els responsables, a través de la Direcció General de Medi Natural i Biodiversitat... Una de les primeres mesures que vam prendre, se'n recordaran, ara queda lluny, ja, eh?, però se'n recordaran, va ser doncs tancar les estacions d'esquí en plena emergència i també tancar els parcs naturals. És a dir, que la gent no pogués anar cap allà. Hagués sigut un risc d'aglomeració absolutament, en fi, desaconsellable, no? Per tant, vam tancar. Però que estiguin tancats –estacions d'esquí a banda–, o sigui, els parcs naturals, no vol dir que els que s'encarreguen de la gestió no estiguin al peu del canó i treballant cada dia. Estan considerats servei bàsic i per tant hi són, i per tant gestionen. Gestionen medi natural i biodiversitat.

Miri, deixi'm posar-li tres exemples, algun de curiosos, eh?, que han succeït en l'emergència gràcies a que s'està al peu del canó, com a servei bàsic, de tot el que fa referència al medi natural i la biodiversitat. Primer, en plena emergència, vam poder traslladar un exemplar de trencalòs, d'ocell, des del Centre de Recuperació de Fauna Salvatge de Vallcalent fins a Andalusia, que és on es trasllada, perquè és el seu

hàbitat, no? I això ho vam fer amb la gent del centre de protecció, coordinadament amb la gent del País Valencià i d'Andalusia; perquè vam fer una entrega intermèdia, amb totes les mesures de protecció. Bé, és una cosa de la que n'estem especialment contents, no?, que inclús en aquesta emergència haguem pogut moure aquest exemplar. Si no el movíem i el portàvem al seu hàbitat natural després d'haver-lo, doncs, cuidat al Centre de Protecció i Recuperació de Fauna Salvatge de Vallcalent, a Lleida, hagués quedat «improntat», hagués quedat ja, per sempre, per tota la vida..., haver-se de confinar –en aquest cas–, i dependent de l'ésser humà per sobreviure. Per tant, ho vam fer.

Fixi's, eh? El tema de l'os. També, de nou, activar. Tots els programes estan activats. De fet, estem fent un seguiment molt important d'aquesta baixa que hem tingut en la població d'ossos al territori de l'Alt Pirineu i l'Aran. Saben que vam trobar l'exemplar Cachou, doncs mort. I actualment estem amb la necròpsia. I per tant, hi ha tota la gestió ordinària de la gent de medi natural, la gent de la Vall d'Aran i tots els serveis que s'han activat per aconseguir saber què ha passat exactament i si havia sigut un accident.

I una última iniciativa que ha fet un parc natural, no?, un parc natural que, en tant que està tancat, no ha rebut gent, i que rebre gent vol dir, també, activar l'economia local. La gent del Parc Natural de l'Alt Pirineu va tirar endavant una iniciativa, molt maca, amb productors del Pallars Sobirà i de l'Alt Urgell; una iniciativa que es diu Del Parc al Plat. I han agrupat una sèrie de productors d'aquestes dues comarques, que ofereixen unes cistelles de producte autòcton, de producte del Pallars Sobirà, de l'Alt Urgell. Per tant, associat al Parc Natural de l'Alt Pirineu. I l'envien, via, doncs..., en fi, el sistema que faci falta per enviar un paquet d'aquestes dimensions, allà on la gent el demana, no? Per tant, sí, activar tots els temes de parcs naturals, d'espais naturals i biodiversitat. De missatgeria, perdó, no em sortia la paraula abans, eh?

I per últim, el senyor Domínguez, Francisco, ha insistit molt en el tema pressupost. Altres també, però potser vostè hi ha insistit més. Escolti, el pressupost que tenim actualment és del 2017. I mans i mànigues per anar-lo modificant, cada dia, cada setmana, per anar-lo ajustant a les necessitats, ja actuals, d'abans d'emergència, del departament. De cada departament, no? Nosaltres vam elaborar un pressupost per a aquest 2020; un pressupost doncs que s'ha elaborat des dels grups, evidentment des del Govern, amb el suport dels grups que donen suport al Govern, de Junts per Catalunya i d'Esquerra, i molt parlat, també, amb la gent dels comuns.

És un pressupost que afegeix 3.000 milions d'euros –3.000 milions d'euros– de despesa. I per tant, per nosaltres és absolutament necessari que s'aprovi. I que s'aprovi aquest divendres. I que, una vegada aprovat, lògicament, en tant que està fet d'abans de l'emergència, l'hauem d'adaptar. I l'hauem d'adaptar en la bona línia, en la línia, en el cas del Departament de Territori, d'aquella agenda verda a la que feia referència, no? Per tant, escolti, obra pública, algú de vostès també la demanava. I obra pública, sobretot, associada a aquesta agenda verda. Però no creiem que haguem, ara, de refer pressupost en base a l'emergència; sinó que hem d'aprovar aquest, que ha passat tots els tràmits. Alguns s'han allargat, des del nostre punt de vista, innecessàriament. És legítim que s'hagi fet, concretament des del seu grup, que va portar el pressupost al Consell de Garanties Estatutàries; però hem fet tots els tràmits i ara toca aprovar-lo i començar a modificar-lo l'endemà. L'hauem de modificar. I en el cas del Departament de Territori, el volem «enrutar» perfectament amb aquesta agenda verda.

El senyor Terrades ha fet referència a la UITP, a la Unió Internacional del Transport Públic, que coneixem bé perquè presidim des de Catalunya. Ja ho sap, eh?, el director de Ferrocarrils de la Generalitat, el senyor Pere Calvet, n'és el president a nivell internacional, no? I per tant, hi tenim una posició d'observança del transport

públic –de *benchmarking*, eh?, aquesta paraulota que ens permet comparar el que estan fent uns i altres– absolutament privilegiada.

Sí, tot el tema oferta, demanda, hora punta, neteja, ja l'he contestat abans. Ho tenim en compte, perquè efectivament el transport públic és un dels llocs on hi poden haver aglomeracions. Ha estat, vostè ho descrivia ara, un dels factors de transmissió. Això ha estat explicat per alguns tècnics i per alguns mitjans en referència a alguns casos d'algunes ciutats, d'algunes àrees metropolitanes del món. I segur que Catalunya –segur–, sense haver-ne parlat explícitament, doncs també estem en la mateixa situació. Però hi hem d'insistir. Hem d'insistir en que hem fet el que tocava fer en l'emergència i que haurem de fer..., haurem d'esforçar-nos molt perquè en la postemergència i en la recuperació el transport públic formi part, en primera persona i amb totes les seves capacitats, d'aquesta recuperació alineada amb l'agenda verda.

Això vol dir els corredors, bus-VAO, que de fet el teníem a punt de signar, el ministre i jo mateix, el traspàs d'un d'aquests corredors, eh?, el de la B-23, el de la Diagonal. Poder-lo traspasar i poder aplicar ja aquesta transformació cap a afavorir els busos interurbans. Estem parlant, també, evidentment, de temes de bicicleta. De fet, la coordinadora d'agents relacionats amb la bicicleta ha demanat que féssim una reunió de la Mesa de la Bicicleta. La convocarem al llarg dels propers dies. Perquè, efectivament, és un mode de transport sostenible que ha de ser part d'aquesta mobilitat més sostenible que volem en el futur.

No abandonar, vostè hi feia referència, a obra pública i obra pública associada, precisament, aquesta agenda verda, aquest transport públic. Jo abans ja he dit –de *refilón*, eh?, per entendre'ns– que el projecte, per exemple, de la unió dels sistemes tramviaris del Llobregat i del Besòs no l'hem aturat ni el pensem aturar. I el mateix –està en el pressupost i per tant volem que continuï avançant– respecte als temes de la línia 9, de finalització d'aquesta importantíssima obra que relliga tot el sistema de transport públic a l'àrea metropolitana de Barcelona, o de la línia 8, eh?, aquesta unió de les dues grans línies metropolitanes de Ferrocarrils de la Generalitat –la del Baix Llobregat-Anoia-Bages i la del Vallès, no?, de plaça Espanya fins a Gràcia. Per tant, això ha de continuar endavant, i com a departament ho defensarem. I m'agrada molt que vostès, com a diputats de la Comissió de Territori i també de la Comissió de Medi Ambient –en aquest tema està absolutament relacionada una comissió amb l'altra–, també defensin que hi ha d'haver aquesta obra pública, i aquesta obra pública associada a l'agenda verda, molt especialment al transport públic.

Si em permet, senyor Terrades, el tema de l'òmnibus i CO₂, que vostè hi ha fet referència. Ha dit: «Molt alerta». I tant! I consens. I tant! Però al final de la intervenció prendré un moment per poder parlar-ne per a tothom.

Al senyor Cid, dels comuns, agrair-li doncs també el to de la intervenció. La veritat és que a mi m'ha agradat personalment un to diferent al del president i això és un regal enverinat. Jo considero (*el conseller riu*) que no he tingut un to diferent al president Torra. El president Torra, en la seva posició, ha dit el que havia de dir respecte a la relació amb l'Estat. I jo, en la meua posició, doncs he recollit el que ha dit el president Torra i lògicament ho he portat a una gestió ordinària i quotidiana, com no pot ser de cap altra manera. Jo diria que, al final, més enllà de, en algun moment, doncs alguna punta que es pot haver tret en una o altra declaració, hi ha hagut una posició que s'ha anat, diguéssim, adaptant a la realitat; perquè l'emergència era prou greu i evident com per haver-nos d'adaptar a tot, al confinament total i a les mesures que fèiem per gestionar aquest confinament, no?

Vostè m'ha qüestionat, vaja, ha preguntat tres coses ben concretes. Una al voltant d'aquestes mesures universals, en aigua o en habitatge; una altra al voltant de les obres de la Generalitat, i la tercera al voltant del tercer sector ambiental. M'hi refereixo a les tres, o contesto les tres, molt ràpidament. Hi ha alguna altra intervenció d'algun diputat que també ha parlat de mesures universals. Sí, i les defensem. Creiem que ha sigut molt oportú haver fet aquestes dues... Les mesures universals

que hem fet, bàsicament les podem resumir en el tema aigua i en el tema habitatge. Tema residus també, però és més indirecte; arriba a la gent de manera més indirecta, no? Però en el tema aigua i habitatge, sí. Ha sigut fàcil –ha sigut fàcil. Ara estem veient com algunes de les mesures que s'anuncien –una i altra administració–, diguéssim, s'encallen en mil i un tràmits burocràtics o mil i un tràmits que fan complicat que s'arribin a obtenir. Fins a l'esgotament, de vegades, no? I aquest és un mal que de vegades tenim a l'Administració; que pensem una cosa i després, en la regulació burocràtica d'allò que hem pensat, ens trobem amb un conjunt de condicionants, de comprovacions, de tràmits, que fan que la gent esgoti la paciència, francament, eh?, tant persones com empreses, no? I aquest és un mal que tenen totes les administracions; també la Generalitat, vull fer autocrítica. En el nostre cas, hem intentat que les mesures que implementéssim, tenint en compte, eh?, impactes, doncs fossin universals, fàcils, eh? En aigua: reducció del 50 per cent. Podem fer-ho, tenim capacitat per fer-ho. En habitatge: moratòria de tothom en el parc públic d'habitatge. Després, una vegada això està activat, ja valorarem si hi han mesures de vulnerabilitat afegides, si hi han mesures..., situacions de vulnerabilitat afegides o vulnerabilitat sobrevinguda. I ja hi entrarem en una segona ronda. Però la primera resposta de mesura universal, des del nostre punt de vista, creiem que és la que toca en aquests moments –la que toca en aquests moments.

Les obres de la Generalitat: hi va haver una disfunció, certament. Hi va haver una disfunció que jo crec que, entre uns i altres, no vam ser capaços d'explicar correctament. I en la disfunció també hi va haver qui en va treure punta. Escolti, és legítim, eh? Però, en tot cas, fixi's, nosaltres fem una primera resolució que diu: «S'aturen les obres.» Les obres públiques, eh?, les que promociona, les que licita i adjudica el Govern de la Generalitat. Després ens arriba un avís del Govern de l'Estat que diu: «Això ha de ser a criteri de l'empresa adjudicatària.» I nosaltres, ràpidament, el que fem és adaptar aquella primera resolució a això que ens diuen des de l'Estat: «Ha de ser a criteri de l'empresa adjudicatària.» I va semblar que estàvem rectificat. Ens estàvem adaptant al que estava dient l'Estat. I allò va provocar un enrenou –que si estan suspeses, que si no estan suspeses...– que vam corregir immediatament. Teníem marge per fer-ho i ho vam corregir i vam dir: «Escolti, no, suspeses.» Aquesta disfunció jo crec que no va provocar cap cas destacable de gravetat respecte a l'emergència sanitària, però hi va haver aquesta disfunció, se'n va voler treure punta..., estem on estem, amb les obres públiques del Govern de la Generalitat suspeses, menys les d'emergència. Les d'emergència que s'aproven com a tal pel consell executiu o per acord de Govern. Jo cada consell executiu porto una llista de les obres –a informar, eh?– que aprovem per emergència. Aquestes han anat tirant endavant. Estem parlant de temes, sobretot, d'ACA, de ports i de carreteres. Lògicament no podíem deixar de treballar en temes de manteniment o de solució de problemes puntuals en la xarxa de carreteres. O també en tot lo que és la reposició de motes i lleres; algunes derivades encara del Dana..., del Gloria, eh?, i algunes, del Dana de l'octubre, també. Aquesta ha sigut l'explicació respecte a les obres.

Tercer sector ambiental: ens ha costat molt treure aquesta subvenció. Molt des del punt de vista de preparar bases i trobar els diners i poder-los posar a disposició, aquests 600.000 euros. Home, són ajudes entre 3.000 i 25.000 euros. Són unes ajudes que poden arribar –import màxim, eh?– a assumir el 15 per cent del pressupost ordinari i estructural de les entitats. I creiem que, deixi-m'ho dir d'aquesta manera, parerà el cop, eh? Perquè aquestes empreses, ara, aquest tercer sector ambiental, ara estarien fent educació ambiental, activitats i facturant. I en canvi no ho poden fer, no? I per tant amb aquesta ajuda què pretenem? Doncs, escoltin, parar el cop, eh? I després haurem de fer altres coses. Entre d'altres, les hem de fer amb l'impost del CO₂, amb els diners que ens han d'entrar per l'impost del CO₂, eh? I per tant, per això no hi renunciem gens ni mica, no? Però aquestes són les ajudes que hem habilitat. Creiem que el tercer sector ambiental les ha rebut bé. I per tant, doncs ara, en

l'emergència, aquestes ajudes, i després, d'altres. De l'òmnibus i del CO₂, que també vostè n'ha parlat, en parlaré al final.

Senyora Segovia, amb la que tenim sempre molt diàleg respecte a l'habitatge, dir-li, en primera instància, u: que l'Agència de l'Habitatge de Catalunya està funcionant, diguéssim, amb la normalitat telemàtica en la que pot funcionar; no és normalitat, és normalitat telemàtica. Estem gestionant ajuts ordinaris; inclús la mesa d'emergència, s'ha convocat. Estem fent tasques de recol·locació física degut a la gestió ordinària del parc d'habitatges. Hem fet recol·locacions a Mataró, a Terrassa, a Lleida. Hem tingut una recol·locació complexa, que ha sortit als mitjans, al barri de Campclar, a Tarragona. No sé si n'han estat al cas. Hi va haver un incendi, un incendi a la zona de comptadors d'un bloc de lloguer del parc públic. Un incendi que, a més, no es va notificar i va causar una situació en la que una sèrie de famílies doncs estaven, en fi, sense subministrament elèctric. Tot i tenir una gestió complexa, però finalment doncs hem pogut recol·locar temporalment aquestes famílies a una zona d'un càmping, amb lo que són mòduls prefabricats. Per tant, en condicions d'habitatge. Estem fent les obres i després tornaran als seus habitatges de Campclar. Per tant, aquí l'Agència de l'Habitatge està funcionant.

Estem atorgant cèdules de primera ocupació; estem atorgant cèdules de segona ocupació; estem fent les obres ordinàries de manteniment, les urgents, eh? –les ordinàries no, les urgents– de tot el nostre parc públic. I per tant, l'Agència de l'Habitatge funciona amb normalitat, gestionant les nostres ajudes i també a l'espera de poder entrar una mica més amb les ajudes que ha marcat l'Estat en tema de lloguers, eh? Saben que han tret aquesta línia de microcrèdits que en aquests moments només està gestionant la banca. Els més interessats, en aquests moments, em diuen que són Banc Sabadell i CaixaBank; són els que estan gestionant més aquest tema. Són crèdits ICO avalats; però nosaltres també hi entrarem per poder gestionar des de la mateixa Agència de l'Habitatge informació, si més no, i també doncs capacitat de gestió d'aquests microcrèdits.

No tinc l'impacte exacte que està tenint aquesta mesura. Jo crec que no és massa, eh?, no és massa gran, aquest impacte. Però tot això anirà venint en tant que estem en emergència. Tot això evolucionarà, no? I alhora també estem pendants d'un ordre ministerial per a ajuts explícits –no estem parlant dels microcrèdits, ja– puntuals al pagament de lloguer per la Covid, eh? I a l'ordre ministerial serem capaços, des de l'agència, de gestionar aquests ajuts. Perquè de fet formen part d'allò que en diem, de vegades, el Plan nacional de la vivienda. Són aquestes mesures i aquests diners que després –en diuen el «*plan nacional*», a nosaltres ens agrada dir que és el «*pla de l'habitatge*»– són ajudes que gestionarem des de l'Agència de l'Habitatge, no?

I deixi'm fer una referència: vostè ha fet referència explícita al mercat de lloguer i a la bombolla del mercat de lloguer. Que hem sigut valents, o..., perdoni, em reclamava valentia. (*El conseller riu.*) Jo diria que la primera mostra de valentia que hem tingut en el Departament de Territori i Sostenibilitat –i per tant, en tot el que fa referència a gestió d'habitatges– és el mateix plantejament i aprovació del decret que vam aprovar el Govern i que vam convalidar –que tots vostès van convalidar en el Parlament– ara fa unes setmanes. Aquesta va ser una primera, diguéssim, eh?, mostra de valentia, no?

Però, alhora, no ens volem quedar aquí, com a Govern. Entre Justícia i nosaltres –Departament de Justícia i Departament de Territori– continuem treballant en el decret de regulació dels preus del lloguer. I per tant, això forma part de la nostra feina ordinària. I en funció de com podem activar tota la feina que fem des del Parlament, també ha de ser doncs una línia de treball que ens ajudi a reduir aquesta pressió sobre el mercat del lloguer. Potser m'hagués agradat que..., no fa falta que ho faci explícitament, eh?, però que hagués valorat positivament les mesures que hem fet respecte a la moratòria del pagament del lloguer en el parc públic o sobre la continuïtat del que és una mesura excepcional, innovadora, que continua aplicant-se, que és tot

el que fa referència a l'impost sobre els habitatges buits. Això ho ha fet el Govern de la Generalitat, una cosa i l'altra, no? I per tant, home, doncs déu-ni-do. Però en les polítiques d'habitatge, tot el que fem sempre és poc, eh? I això ho he dit jo públicament en moltes ocasions; també ho he dit des del faristol del Parlament i ara ho vull repetir. I per tant, reclamo una vegada més que les polítiques d'habitatge siguin part indissociable del tractament de la postemergència, de la recuperació, com a part fonamental d'aquestes polítiques socials. Com ho ha de ser, també, el transport públic.

A la senyora Sánchez, agrair-li, també, el to de la intervenció. Nosaltres estem, francament, deixi-m'ho dir d'aquesta manera, orgullosos de la gestió que hem pogut fer de l'abastament en alta i la depuració d'aigua, eh? Hem tingut la gent de l'Agència Catalana de l'Aigua, la gent de l'ATLL i la gent del CAT absolutament amatents i anticipant-nos a qualsevol problemàtica que hi poguéssim haver. I no ha sigut fàcil –no ha sigut fàcil–, de debò, eh? Totes les... Abans els hi explicava, he fet una pinzellada amb algunes casuístiques puntuals que ens havíem trobat. I no ha sigut fàcil, però ho hem aconseguit. El servei està garantit.

A partir d'aquí, temes de remunicipalització, com ha dit vostè, que formen part molt programàtica del que representa la seva formació política. Doncs escolti, els municipis que així ho considerin seguiran els expedients, eh? I nosaltres continuem sent els responsables i gestors de l'abastament en alta i de la depuració de les aigües.

Ha parlat, també, de l'òmnibus; en parlaré al final. Però m'ha fet dues preguntes concretes. Una al voltant d'aquesta tala d'arbres a Arbúcies. No és una tala il·legal, és una actuació d'emergència de l'Agència Catalana de l'Aigua, executada per Forestal Catalana, que s'ha acabat i que ara està a punt d'haver-hi una inspecció de la Direcció General de Medi Natural i Biodiversitat. Per què aquesta inspecció? Perquè sí que hi havia informe, hi havia informe de la Secció de Biodiversitat dels Serveis Territorials de Girona amb data de 19 de desembre de 2019. I és aquest informe, precisament, el que fa que aquesta sigui una intervenció absolutament emparada en el que ha de ser aquest tipus d'intervencions i el que motiva, també, que ara fem una inspecció per veure que efectivament els treballs s'hagin executat correctament per part de Forestal Catalana i rebuts per part de l'Agència Catalana de l'Aigua.

I un últim tema. Vostè m'ha preguntat per...

El vicepresident

Disculpi, porta trenta-dos minuts. Li demanaria això, conseller, concisió i que vagi acabant.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Doncs una pregunta concreta que m'ha fet la diputada Sánchez al voltant de Hard Rock i després entro en els temes..., si em permet, eh?, perquè jo crec que és necessari que ho faci, sobre l'òmnibus i sobre el CO₂, que aniré molt ràpid.

Sobre Hard Rock, continuem treballant-hi, eh?, des de fa temps. I és clar que hi han hagut contractacions de la feina que s'ha de fer per al plantejament urbanístic per part de l'Incasòl i per part del consorci que regula el CRT. N'hi han hagut i n'hi continuaran havent. Ara els terminis estan tots prorrogats; ja saben que la resolució de l'estat d'alarma doncs prorroga aquests terminis. I per tant, estem en aquesta situació, continuant treballant per poder disposar, al final, aquí també, d'un desenvolupament turístic sostenible en el territori.

Molt ràpidament, agrair al senyor Serrano, del Partit Popular, l'agraïment que ha fet als professionals de la gestió de l'aigua, dels residus. Li agraeixo molt perquè, en moltes ocasions, diguéssim, doncs la gent necessita, també, aquest reconeixement i aquest agraiement.

El senyor Marc Sanglas ha fet un apunt a un tema que ens ha disgustat molt i que coincideixo amb ell absolutament. La fiscalia, a través de la Guàrdia Civil, s'ha adreçat a ajuntaments respecte a temes de transport públic o de residus. Escolti, els ajuntaments estan fent bé la seva feina a partir de les instruccions en tema de resi-

us, per exemple, que donem des de la mateixa Agència de Residus –també emparades en les resolucions del Ministerio de Transición Ecológica. Per tant, creiem que és una interferència que, en aquests moments, doncs no fa res més que..., en fi, no ajuda a que l'emergència es pugui gestionar correctament, no?

I per últim, abans d'entrar en el tema òmnibus –que aniré molt ràpid, eh?– i del CO₂, a la intervenció del senyor Pujol, agrair-li, també, doncs la intervenció, les reflexions, més enllà de la intervenció concreta, sobre punts que ha anat explicant de transport públic, de residus o d'aigua, o de mesures. Aquesta capacitat d'anticipació que hem tingut des del departament. La reflexió al voltant de la construcció, de la construcció de futur; hi coincideixo plenament. Jo, durant la meua intervenció, he fet moltes referències a l'agenda verda. Des del Departament de Territori això no ho deixarem escapar, no ho deixarem passar. I per tant, aquesta cartografia, que deia vostè, que hem de tenir de cara al futur hi coincideixo plenament. Jo què puc dir, ara, en aquests moments en què estem gestionant l'emergència? Què puc dir a la gent que ens pot escoltar, seguir, ara o a través de les notícies que es puguin generar d'aquesta compareixença? Que voldríem que la gent, en aquests moments, s'ocupi de la seva salut? Que es preocupi de la seva salut i de la dels seus? Que de la resta de coses ens en volem preocupar nosaltres, des del Govern de la Generalitat, amb els ajuntaments, amb el Govern de l'Estat; vetllant perquè la Unió Europea faci el que ha de fer, amb tots vostès com a diputats, amb les empreses, amb les organitzacions..., però que la gent es centri en aquesta preocupació i ocupació respecte a la seva salut. De la resta ens en volem preocupar nosaltres, escoltant a tothom i construint, efectivament, aquest futur, que ha de ser doncs un futur per a un país més ben preparat, més resilient, més verd, més sostenible, que és el que volem.

I ara sí que acabo, president, molt ràpidament. El tema de l'òmnibus. En el tema de l'òmnibus, i tant que «alerta». Vull dir, nosaltres som les autoritats urbanístiques i ambientals del país; autoritats i gestors. I per tant, tenim molt clar quin és el marc normatiu i tenim molt clar quins són els paràmetres de sostenibilitat amb els que estem i volem seguir treballant. Jo no els vull enganyar, segur que vostès han parlat, també, amb molta gent. He parlat amb gent i també veig missatges o articles d'opinió en un o altre mitjà. Hi han articles que a mi m'han preocupat; hi han opinions que a mi m'han preocupat. Hi ha moments en els que veig una certa pulsio per part de gent, que, des de la bona fe, doncs diuen: «Escolti, doncs ara, en la recuperació, sobretot, qualsevol cosa.» He resumit i hiperresumit d'una manera indeguda, eh? I jo això no ho puc acceptar. Com a conseller de Territori i Sostenibilitat, no ho puc acceptar. I per tant, qualsevol cosa no. Estem en una línia i en una senda d'agenda verda que hem de saber doncs defensar, mantenir. Perquè, hi insisteixo, és l'única senda de futur que tenim com a país.

Però també és veritat –i vostès, alguns de vostès són regidors, alcaldes, estan en contacte amb el món municipal, amb el món empresarial– que hi han algunes tramitacions que de vegades doncs s'allarguen d'una manera absurda, no? I per tant, amb aquesta òmnibus què pretenem? Per exemple, pretenem que els tràmits que no calgui que siguin tractats per comissió d'urbanisme es puguin evacuar per informe de servei territorial; que els compliments dels acords d'aprovació definitiva amb prescripcions no calgui que tornin a ser aprovats pel Ple de l'Ajuntament; que els serveis territorials puguin facultar tots els compliments d'acord d'aprovació definitiva sense passar per la comissió. Estem parlant de burocràcia, no de concepte. El concepte és l'urbanístic, és l'ambiental, és la sostenibilitat; només faltaria. I ho defensaré a capa i espasa; malgrat el que en algunes ocasions sento. Però en tramitació, en burocràcia, poder, doncs, resoldre alguna disparitat de terminis que tenim entre temes urbanístics, ambientals o temes municipals. Tots aquests informes sectorials, aquesta part, diguéssim, que de vegades ens fa esgotar terminis i esgotar la paciència d'alguns que tenen bons projectes, eh?, públics o privats, sobre el territori, doncs poder-los repensar i gestionar més correctament.

I lògicament buscarem el consens. No portarem... No, jo em comprometo, eh?, a poder fer una reunió, grup a grup i de tots els grups conjuntament, per posar sobre la taula aquesta voluntat de simplificar tramitacions –que no conceptes, ni urbanístics ni ambientals.

I acabo amb el CO₂, que tots més o menys n'han parlat. Primer, remarcar: l'impost del CO₂ forma part de la Llei del canvi climàtic. I la Llei del canvi climàtic va ser aprovada, no per unanimitat, perquè el grup del Partit Popular es va abstenir, però va ser aprovada per tothom. I per tant, l'impost del CO₂, com a part indissociable de la Llei del canvi climàtic, s'ha de poder desenvolupar. De fet, ja ho havíem desenvolupat amb unes modificacions normatives pròpies. I s'ha de poder, doncs, meritjar, cobrar i aplicar. Són uns fons imprescindibles per a les polítiques ambientals, eh? I efectivament què els he dit, jo? Jo els hi he dit tres coses, i les repetiré.

Primera: que el calendari d'elaboració del padró, informació pública, rebuda d'allegacions, resolució d'allegacions, que està marcat per llei, en aquests moments està compromès. Està compromès perquè tot el que ha sigut l'impacte de l'emergència del teletreball ha generat que s'allarguin, doncs, processos que no podem complir. I per tant, haurem de fer una modificació que efectivament reculli, jo els hi deia, un calendari tècnic viable. Primer concepte, eh? Respecte al padró, eh?, és aquella, diguéssim, generació d'informació o informació pública rebuda i..., això amb un calendari tècnic viable; u. Dos: respecte al meritat el 2019, a 31 de desembre del 2019, pagament del 2019. Home, passarem el cobrament efectiu atenent a les circumstàncies socioeconòmiques. No podem ser aliens, com a departament, a aquesta situació. Si nosaltres mateixos estem dient: «Rebaixarem el cànon de l'aigua, de residus, les taxes de ports, d'aeroports... perquè hi hagi la màxima liquiditat; persones famílies, empreses, en el sistema...», doncs l'impost del CO₂, del 2019 no és aliè a tota aquesta voluntat, no?

I per tant, u: padró, calendari tècnic viable. Dos: 2019, doncs ho ajustarem al moment socioeconòmic. I tres: 2020, que encara no l'hem meritat. El 2020, efectivament, he dit i repeteixo que voldrem ajustar-lo. Ajustar-lo a què? Ajustar-lo, l'import, als mesos en els que, des de l'Administració, tinguis o no tinguis un cotxe, nosaltres hem limitat, prohibit la mobilitat. L'impost grava la tinença, que és qui emet. I tu l'utilitzes o no l'utilitzes de forma absolutament particular. Ho grava perquè ha de ser així. Ara, si és des de l'Administració, en estat d'alarma, diríem...

El vicepresident

Demano, conseller, que conclogui.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Acabo. En aquests mesos, vostè no ha pogut moure el cotxe. Aquests volem, efectivament, poder-los descomptar.

I fins aquí totes les respostes que he pogut doncs anotar. Si algun diputat considera que no he respost la seva pregunta, doncs molt..., a la seva disposició. Ara o amb relació bilateral.

Moltíssimes gràcies, president, per la seva comprensió respecte al temps que he utilitzat.

El vicepresident

No es mereixen, conseller. Acostumo a ser bastant flexible en els torns de paraula perquè entenc que és un Parlament i que el Parlament és parlar. I per tant, intento no tallar perquè tothom pugui fer les seves preguntes o explicacions.

Ara tinc paraules demanades per part del diputat Francisco Domínguez, de Ciutadans; del Jordi Terrades, del PSC; David Cid, d'En Comú Podem; Natàlia Sánchez, de la CUP, i Eduard Pujol, per part de Junts per Catalunya. Si algú més també volgués intervenir, m'ho poden comunicar pel xat que tenim en aquesta aplicació i llavors, doncs a mesura que vaig donant les paraules, els incorporaré.

En primer lloc, per un temps..., i que, si pot ser, de màxim tres minuts, intervindrà el diputat Francisco Domínguez per plantejar les preguntes o sol·licituds d'aclariment. Quan vulgui, diputat.

Francisco Javier Domínguez Serrano

Espero tenir més sort, ara, amb les connexions.

Resumiendo las intervenciones de todos los grupos, hay cuatro puntos que son muy importantes, que se repiten. Una es la reducción universal del 50 por ciento del canon del agua o las dudas sobre el aplicar a todo la moratoria sobre el alquiler del parque público. Nuestro grupo..., yo quiero pensar que es por agilizar la tramitación y por la aplicación rápida, y así lo entendemos desde Ciudadanos.

Otro tema son las enormes dudas que está generando el ómnibus, que, naturalmente, de toda esa simplificación administrativa sería un apoyo incondicional; todo lo que sea una reducción del nivel de exigencias o de rigor sería un «no» incondicional. Por lo tanto, sí que vuelvo a reiterar la petición de que sean unas medidas consensuadas y trabajadas desde todos los grupos.

Dudas, también, sobre la efectividad del impuesto del CO₂, sobre la reducción de la contaminación atmosférica. Un tema totalmente..., por cierto, es un tema que está totalmente ajeno a la crisis que ha provocado esta comparecencia suya. Por lo tanto, ¿se ha planteado, en algún momento, congelar este tema hasta nueva normalidad de la situación?

Luego, aparte de todo esto, Ciudadanos hace una demanda de lealtad hacia el Gobierno de España, hacia el Gobierno de la Generalitat y hacia los ayuntamientos. Ofrecemos apoyo y críticas constructivas. Tampoco hay que pensar que lealtad es sinónimo de cheque en blanco. Por eso agradezco mucho el tono del *conseller*, a pesar de las discrepancias que podamos tener en algún punto. No así desde alguno de los grupos que dan apoyo al Govern, que solo se han vertido críticas hacia el Gobierno de España y ninguna crítica hacia el Govern de la Generalitat. Y no todo lo que se ha decidido desde el Gobierno de España es de nuestro agrado. Y, de la misma manera, no todas las decisiones del Govern de la Generalitat nos han gustado; pero tiempo habrá, de exigir explicaciones y depurar responsabilidades, de todos. Decisiones, muchas de ellas, muy criticables, por una parte y por otra.

Efectivamente, desde el Grupo de Ciudadanos hemos insistido en el tema del presupuesto. Pero es que usted mismo reconoce que, al día siguiente de aprobar este presupuesto, se tendrá que modificar. ¿No sería mejor empezar ya a modificarlo y adaptar un presupuesto que fuera realista y adaptado a las circunstancias en las que estamos viviendo, que dé respuesta a la crisis y a sus consecuencias? Si tenemos un presupuesto... Por cierto, tenemos un presupuesto prorrogado desde el 2017, pero no será culpa de la oposición; por lo tanto, no viene a cuento aquí esto.

Mire, señor *conseller*, usted aquí, sin ser exhaustivo, ha nombrado varios impactos económicos: el canon del agua; los alquileres; las ayudas al tercer sector ambiental; las tasas de residuos de puertos, aeropuertos; el aumento de costes de desinfección... Todo eso ya suma –nada más que eso– del orden de 70 millones de euros. Por lo tanto, creo que son medidas que hay que tenerlas en cuenta al día siguiente de aprobar los presupuestos y preferiblemente antes de aprobar un presupuesto.

El vicepresident

Gracias, diputad. A continuació..., té la paraula el diputat Jordi Terrades, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Quan vulgui, diputat.

Jordi Terrades i Santacreu

Gràcies, president. Insistiré, molt breument, en el que ja intueixo que serà un decret llei, no una modificació de la llei, de les lleis d'urbanisme i de la llei de prevenció i avaluació ambiental.

Posant les coses fàcils, el nostre grup parlamentari hi està d'acord. Ara, en el camp de l'urbanisme i de les normes d'avaluació i prevenció ambiental, no es poden

fer modificacions de pressa i corrents. Si és per retocar temes burocràtics, com ara ens acaba d'anunciar el conseller, ens trobarà. Però aprofundir amb modificacions de la llei que indueixin, diguem-ne, a abaixar els nivells d'exigència, el nostre grup parlamentari no hi podrà estar d'acord.

Per tant, hi torno a insistir. Aquest tema, a diferència d'altres decrets llei que el Govern ens porta a convalidar aquest ple d'aquesta setmana, el que demanem és que prèviament es negociï i es parli amb tots els grups parlamentaris per intentar cercar un acord. Perquè veiem que hi ha una temptació, que utilitzant la situació d'alarma per part del Govern de la Generalitat, d'aprovar alguns decrets llei i ens hem trobat amb la sorpresa que en alguns d'aquests decrets llei ja s'han intentat –si em permet l'expressió– «colar» alguns temes que no pertocaven. Per tant, estarem molt atents al redactat de l'esborrany inicial i la posició posterior d'aquest decret llei òmnibus, sobre aquest parell o tres de lleis que vostè ens ha anunciat, eh?

El vicepresident

Gràcies, diputat Terrades. A continuació és el torn de Catalunya en Comú Podem. Té la paraula el diputat David Cid. Quan vulgui, diputat.

David Cid Colomer

Sí, jo tornar-li a agrair el to. Jo crec que la crítica i la discrepància és legítima; jo crec que la confrontació i l'electoralisme, no. I menys en un greu moment d'emergència sanitària. I crec que vostè no ho ha fet, i malauradament algú altre sí que ho ha fet. Ho ha fet el president Torra i ho ha fet avui la senyora Budó quan ha afirmat que, no?, en un estat independent hi hagués hagut menys morts i menys –en aquest cas, també– contagiats per la Covid.

Jo crec que declaracions d'aquest tipus no ajuden. Perquè, a més a més, temps tindrem de parlar-ne, quan la Generalitat, per exemple, crec que ha fallat en alguns aspectes. Per exemple, en residències, més d'una vegada. També fins al divendres 13 de març, per exemple, doncs encara les estacions d'esquí..., una de les primeres mesures... (*tall de connexió*) avui que feien referència, per exemple, a la venda de bitllets en els autobusos, no? Per tant, crec que seria bo que no entréssim a aquests nivells de confrontació, sinó, com deia, la crítica i el matís sempre són necessaris per poder fer i millorar les mesures que s'han fet.

Parlaré després sobre el tema del cànon de l'aigua. Sí que volia traslladar-li dos elements. El primer, el que fa referència al que li ha preguntat la nostra portaveu sobre el tema de les ajudes als pisos turístics, que en aquest cas ha posat en marxa el Departament d'Empresa i Turisme. Nosaltres creiem que precisament el que caldria és no seguir apostant per una, no?, en aquest cas, per una tipologia. L'ús de l'habitatge públic..., que l'únic que ha fet l'habitatge privat, que el que ha fet és, per exemple, fomentar la bombolla, sinó intentar reconvertir aquest tipus d'habitatge cap a «vivenda», en aquest cas, habitual. I també, en aquest cas, per a «vivenda» habitual, ja sigui exclusivament de lloguer o de compra.

Sobre el tema del decret, en aquest cas, no?, que vostè feia referència a la llei òmnibus. La veritat, no ens ha tranquil·litzat massa, eh? Ho dic perquè els mateixos arguments que feia servir vostè de, en aquest cas, per exemple, eliminar burocràcia, eren els mateixos arguments que es van fer servir, en el seu moment, amb la famosa llei òmnibus que va posar en marxa el Govern Mas. Per tant, aquesta argumentació ja em sona, eh? I per tant, no tindria sentit que, si volem construir una agenda de construcció basada en la transició ecològica o en l'agenda verda, disminuïssim els controls, en aquest cas, que hi han mediambientals i urbanístics. Ja sé que vostè dirà que no, però moltes vegades aquests procediments que vostè parla, de burocràcia, tenen a veure precisament amb aquests elements de control que tenen per part de l'administració o per part, també, dels ajuntaments, eh?

I per tant, jo insisteixo, també, en el que li deia abans i li deien altres grups, que crec que estaria bé que aquest decret –perquè entenc que vostè plantejava un decret

lleï, no plantejava una lleï– el puguem treballar prèviament i els grups hi puguem incidir prèviament. Ho dic perquè no m'agradaria trobar-nos en la reedició de la lleï òmnibus, no?, en un context de crisi sanitària, doncs aprofitant que és el moment...

(Per raons tècniques, no ha quedat enregistrada part de la intervenció de l'orador.)

Sobre el tema..., hi insisteixo, sobre el tema de l'impost del CO₂, jo només li faig una reflexió: compte amb les rebaixes fiscals. I ho dic, en aquest cas... Una cosa poden ser moratòries, i vostè feia referència a quan es merita, en aquest cas, per exemple, o quan es pot produir el pagament de l'impost meritat el 2019. Jo crec que això té sentit. I pensant en altres impostos, de dir, bé, quins són els períodes de liquidació o quants es poden pagar, a veure si es recupera, no?, en aquest cas, la... –entre cometes, eh– es recupera una certa «normalitat», des del punt de vista, no?, laboral i per tant també d'ingressos.

Llavors, les coses... Compte amb les mesures que es prenen en el tema fiscal. Ho dic perquè no té massa sentit que la Generalitat vagi aprovant, en aquest cas, reducció d'impostos i a la vegada es demanin més recursos a nivell de l'Estat per gestionar, per exemple, el que té a veure amb el transport públic. I jo vull recordar que l'impost del CO₂ té una part molt important que és per al fons climàtic, que ha d'anar precisament a la gestió del transport públic. I per tant, també, no sabem què acabarà passant amb la mobilitat privada a partir de quan s'acabi produint el desconfinament. És a dir, de fet, el que estem veient segons les dades és que un cop s'ha produït la reincorporació d'aquella gent que no pot teletreballar i que, no?, ha hagut de tornar, en aquest cas, a la feina, s'ha produït una certa derivació del gruix del transport públic al transport privat o al transport individual. Jo crec que aquí hem de fomentar molt més, per exemple, l'ús de la bicicleta, i veure si podem produir, també, per exemple, el que són, jo què sé, carrils, no?, en aquest cas, puntuals, per a l'ús del transport individual. Per tant, jo seria molt prudent a prendre mesures d'aquestes característiques. Per exemple, perquè, no?, en aquest cas, l'impost de matriculació...

El vicepresident

Diputat...

David Cid Colomer

L'impost de matriculació es paga igualment, en aquest cas. No té en compte, per exemple, la situació que hi ha hagut. I alhora, també, en l'aposta concreta per una determinada fiscalitat verda.

Per tant, jo seria molt prudent i, en tot cas, analitzaria realment si és necessari o no reorientar l'impost. I a més tenint en compte que pot ser que a la segona part de l'any hi hagi un ús molt més intensiu del vehicle privat i una reducció molt important, en aquest cas, dels recursos que ha de gestionar l'ATM per a la gestió del transport públic, que es veuran afectats, també, els ingressos de l'ATM per la caiguda de la demanda.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Ara, la diputada Natàlia Sànchez Dipp, de la CUP – Crida Constituent. Quan vulgui, diputada.

Natàlia Sànchez Dipp

Molt bé, gràcies. Intentaré ser tan breu com sigui possible. Pel que fa a l'aigua, no és que sigui una qüestió que ens hi capfiquem, la qüestió de la necessitat d'internalitzar, sinó que creiem –i la crisi en la que estem vivint encara ho accentua més– que és imprescindible tenir el control públic de tots els recursos estratègics i del bé comú. I l'aigua és un bé comú. I per tant, des de la lògica, vostè aplica criteris diferents segons els interessos. Perquè justifica aquesta lleï òmnibus que fa més por que res més; però bé, ens esperarem a conèixer-ne els detalls. Mentre justifica una lleï òmnibus per modificar les lleï d'urbanisme i de requalificació ambiental per

reduir la burocràcia, no escolta propostes com les que li hem fet sobre la necessitat de modificar el Reglament d'obres i activitats i serveis per facilitar precisament als ajuntaments, al bé comú, a allò públic, el poder internalitzar la gestió de l'aigua en baixa, també.

I per tant, veiem aquesta diferència, no? Quan nosaltres li parlem d'allò «macro», que entenem que aquesta crisi ha d'implicar mesures de redistribució de la riquesa, de nacionalització de serveis estratègics, estem parlant d'aquestes qüestions. Que les mesures que el seu Govern ha pres, no només pel que fa a la seva conselleria, tendeixen, majoritàriament, a fer un traspàs de capital públic a capital privat.

I després, del tema de l'habitatge, en parlarem amb més detall. Li volíem preguntar concretament, a més, sobre el transport públic, que no he tingut temps. Hi ha compensació a la mesura de la gratuïtat d'alguns transports públics? Impliquen compensacions econòmiques a les empreses que gestionen aquest transport? De quina quantitat estem parlant? Nosaltres creiem que cal una corresponsabilització del sector privat. I el seu Govern no ho està prioritzant. I tampoc, intueixo, la qüestió del transport públic.

Acabo amb la qüestió de les entitats del tercer sector ambiental i la necessitat de poder donar suport als seus projectes. Nosaltres els demanem que es paguin els deutes de les convocatòries de projectes ja justificats. No s'estan pagant. Que es paguin els ajuts del 2019 i que es treballi a través de bestretes per poder donar.. *(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats alguns mots de la intervenció de l'oradora.)* ...a aquest sector.

El vicepresident

Em sembla que ha fallat la connexió, oi? No sé si han sentit la pregunta. Hi ha hagut talls, Natàlia. Si vols comentar l'última pregunta, que no sé si s'ha entès, no sé si el conseller l'ha entès.

Natàlia Sánchez Dipp

Són simples propostes sobre la necessitat i la situació en la que es troba el tercer sector ambiental, que és pagar els deutes de projectes ja justificats, pagar els ajuts de 2019 i fer un treball de bestretes –que ja entenc que és per on va amb aquesta partida de subvencions que ha parlat abans.

Acabo amb la qüestió de la llei òmnibus. Nosaltres, més que treballar amb consensos, el que li demanaríem –li agafem la paraula– d'aquesta trobada amb tots els grups parlamentaris per explicar el detall d'aquesta modificació que planteja, de la qüestió urbanística, de la llei d'urbanisme, es comparteixi i sigui el més transparent possible.

Ara sí, ja acabo, sobre la seva resposta al Barcelona World... La mateixa resposta i les polítiques que vostè impulsa fan que perdi tota la credibilitat quan es compromet amb una política verda, perquè és totalment incompatible. És incompatible planificar una infraestructura d'aquestes característiques, que precaritza els treballadors, que té un impacte ambiental, que fomenta una addicció com és la ludopatia, que és insalubre per a la salut humana... Perd qualsevol credibilitat, senyor conseller.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula el diputat Marc Sanglas. Quan vulgui, diputat.

Marc Sanglas i Alcantarilla

Sí; gràcies, president. I de manera molt telegràfica, per puntualitzar algunes coses i, en tot cas, per aclarir-ne.

Pel que fa a la universalització, diguem-ne, d'alguns ajuts que han sortit des del departament, compartim la visió del conseller. És evident que segurament, segons quins tipus d'ajuts no han de ser universals; però entenem que aquesta vegada, per

un element de liquiditat i de donar tranquil·litat, també, i de no acabar amb la roda, creiem que és important que s'hagi fet d'aquesta manera. I per tant, des del nostre punt de vista, aquests ajuts, en tot cas, es tracten per un període molt curt. I es pot anar, després, quan sortim d'aquest període de confinament, caldrà ajustar aquestes situacions a les realitats que tenim cadascú. Perquè és evident, com s'ha dit, també caldran recursos, i en l'àmbit de l'habitatge, per donar sortida a moltes de les necessitats que hi haurà. Per tant, creiem que el que cal és ajustar-ho amb posterioritat.

Pel que fa al tema... Senyor Cid, li haig de contestar. I és que hem de demanar recursos a l'Estat perquè és que ens en deuen molts. Perquè és que tenim moltes necessitats, en aquest país, que no queden cobertes. I per tant, no digui..., no vagin per aquí i no demanin recursos. No, no, no. És que fem el que fem en aquest país, encara que apugem els impostos, haurem de seguir reclamant recursos al Govern de l'Estat. Perquè és que ens en deuen molts. Ens deuen en infraestructures i ens deuen en un munt de polítiques que s'han compromès i no han fet. Per tant, senyor Cid, ja ho sé, que ara els hi pica una mica més, però..., i en tot cas...

El vicepresident

Demanaria, si us plau, que no hi hagi... Senyor Sanglas, seria bo que no féssim interpellacions entre els diputats, perquè en un sistema de videoconferència... Crec que ja és bastant complicat quan estem en una mateixa sala, que aquest sistema... *(Tall de comunicació.)*

Continuï, si us plau.

Marc Sanglas i Alcantarilla

D'acord –d'acord–, president. I en tot cas, i ja per acabar, el tema de la llei òmnibus. Senyor Calvet, posi-li un altre nom. Primer de tot, busqui un altre nom. Perquè ja ha vist que va abocat, diguem-ne, a un cert fracàs, amb aquest nom; segurament per reminiscències històriques d'altres contextos, com s'ha esmentat ja aquí. Per tant, intenti buscar un altre nom que sigui agradable. I després, en tot cas, agrai'm, eh?, diguem-ne, també, el gest i com ho ha plantejat vostè, de que en parlarà amb tothom. I per tant, no ens trobarem amb una legislació posada aquí i, diguem-ne, imposada, eh? Per tant, m'agrada sentir la música, en aquest sentit, que hi haurà voluntat de parlar-ne amb tots els grups. Creiem que pot tenir alguns elements en positiu, però hem de veure la lletra petita del text que es proposi. Per tant, des d'aquest punt de vista, oberts, diguem-ne, a les propostes. Però, en tot cas, que, això, que en puguem parlar.

I res més. Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Ara és el torn de Junts per Catalunya i té la paraula el diputat Eduard Pujol. Quan vulgui, diputat.

Eduard Pujol i Bonell

Sí, també molt breument. Conseller, el recolzem, en nom de Junts per Catalunya, en l'impuls de l'òmnibus. No ens fem trampes; avui no tocava fer trampes i no hi hem de caure, en la temptació. No agafem rols antics que haurien d'estar superats, a aquestes alçades de la pel·lícula. Efectivament, es pot agilitzar sense reduir exigències urbanístiques i ambientals. I així ho farem. Aquest és el compromís del departament i, per tant, doncs així és com es farà.

Recolzem, també, el plantejament que feu amb l'impost del CO₂, perquè el calendari tècnic ha de ser viable, com s'ha explicat; perquè el cobrament del 2019 s'ha d'adaptar a la situació socioeconòmica sobrevinguda –la tenim aquí i l'hem d'abordar; per tant, és prudent fer-ho d'aquesta manera–, i perquè la reducció dels mesos d'alarma en el 2020 té tot el sentit del món.

Dit això, hem de tenir molt clar que aquesta compareixença l'hem fet a la meitat de l'emergència. I que, per tant, l'avaluació que avui hem fet, conseller, ha de ser

continuada. No estem en l'examen final, no hem acabat el temari; hem de continuar molt amatents i aquesta és l'obligació del departament, i sé que ho fareu.

D'altra banda, de cara al que vindrà, jo espero que vostè acabi sent aquest bon àrbitre que ha estat fins ara. Els bons àrbitres són aquells que, quan s'acaba el clàssic, el derbi, ningú sap com es deien ni de quin país venien ni quanta experiència tenien. El bon àrbitre és aquell que juga el partit, que hi ha un resultat determinat, però que l'àrbitre no hi ha intervingut i ningú el posa en qüestió. La feina del departament s'ha de moure en aquest rol: treballar molt, treballar bé i que doncs no sigui notícia, com és el cas i com s'ha fet fins ara.

I acabo. Home, als guardians de les essències del Govern espanyol o de la feina del Govern espanyol, jo els preguntaria: necessitem recursos per al transport públic a Catalunya?, necessitem tots els recursos del món? Sí. Aquests recursos del món que necessitem poden venir o han de venir dels compromisos que pugui adoptar el Govern espanyol? Sí. Per tant, el que hem de demanar és que vinguin. Per tant, el que hem de fer és posar-nos al servei dels interessos dels ciutadans de Catalunya, perquè el president Sánchez segur que té un exèrcit de guardians que ja el protegeixen i que ja el defensen quan toca.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Per donar resposta a les preguntes que han plantejat els diferents grups, torna a tenir torn el conseller Damià Calvet. Li demano que sigui tan breu com li sigui possible. Gràcies. Endavant.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Moltes gràcies, president. Gràcies, diputades i diputats, per aquesta nova ronda de preguntes o de repreguntes. Molt breument, perquè jo crec que la majoria de coses ja estaven respostes i, en tot cas, hem entrat en algun matís.

En primer lloc –i referint-me, potser, als dos temes de més profunditat, més enllà de la gestió de l'emergència, que hem tractat en aquesta compareixença, que és tot això d'aquesta simplificació administrativa i del tema del CO₂–, home, jo vull entendre que això no està abocat al fracàs, senyor Sanglas, es digui com es digui. Jo, el nom... Bé, quan ho he dit per primera vegada, he dit: «Ara a vostès, a alguns se li posaran els pèls de punta», però perquè «òmnibus» vol dir una llei que efectivament doncs entra en un o altre tema de manera transversal. És com una llei d'acompanyament, per entendre'ns, que també és una mica calaix de sastre. I és un nom, en fi, que jo, malgrat que a alguns els hi puguin haver agradat o no les òmnibus que es van fer l'any 2011-2012 –perquè alguna es va acabar d'aprovar el 2012–, doncs continuo defensant com a concepte.

A mi, com a nom, m'agrada menys «modificació de la llei d'urbanisme»; perquè a més no estem aquí, estem amb llei del territori, per entendre'ns, no? Que això, ja, també haurem d'ajustar-ho al nou calendari, no? Per tant, digui's «òmnibus», digui's «simplificació administrativa», l'orientació està clara i jo vull remarcar-ho, eh? No estem parlant de reduir cap exigència urbanística i ambiental. Som el Govern, som el departament que ha tirat endavant plans directores de sòls no sostenibles i que ha desclassificat sòl a l'Alt Pirineu i a la Costa Brava. I que estem preparant un nou paquet de sòls, de plans directores de sòls no sostenibles, per a tot el país. I que, a més, hem entrat, diguéssim, no només en allò, en l'urbanitzable no delimitat, *by the way*, no?, ni amb l'urbanitzable de..., no, hem entrat, fins i tot, en el sòl urbà –hem entrat en el sòl urbà. I per tant, des d'aquest punt de vista, d'exigències urbanístiques i ambientals, jo crec que, vaja, això, no pots abaixar mai la guàrdia, no? Però jo crec que hem sigut valents i ho continuarem sent.

Estem parlant d'una llei de simplificació, òmnibus, modificació de la llei de l'urbanisme, que vull parlar amb tots vostès i que necessita molt de consens; que també és un reclam –que ho sàpiguen– de molts ajuntaments. Jo he sigut regidor d'urbanisme al municipi on visc, a Sant Cugat del Vallès, no? I en alguns casos, havent ja pas-

sat tots els requeriments haguts i per haver de tot el que significava una determinada tramitació urbanística, la simple burocràcia, diguéssim, d'haver de passar per un nou tràmit que, ben pensat i repensat, en molts casos es podria eliminar, perquè no ofereix més seguretat jurídica ni nous requeriments urbanístics i ambientals, doncs podria facilitar l'activitat. Això, en segons quin moment, penses: «Bé, doncs mira, n'hi ha molta, d'activitat, no?» Sempre hem d'acompanyar i sempre hem de facilitar. Però bé, eh?, n'hi ha molta. Però ara és imprescindible, no? I per tant, és des d'aquest punt de vista que ho estem enfocant. Però abans els hi he exemplificat amb un parell d'idees. Això ho estem acabant d'elaborar i en breu entrarem en aquestes converses amb tots els grups parlamentaris i amb tots vostès alhora, i amb una proposta que creiem que ha d'ajudar en la recuperació, reactivació, construcció de la Catalunya del segle XXI. Aquesta és nostra intenció.

I de l'impost del CO₂, reiterar, també, que forma part de la llei, que no hi renunciem gens ni mica. I inclús..., no m'agrada haver-ho de repetir perquè sembla que hi hagi renunciat d'entrada. Gens ni mica. Estem intentant fer tres coses, no? La primera: el calendari viable. La segona: el cobrament del meritat el 2019, ben adaptat a aquest moment socioeconòmic complex que estem vivint. I el pensar que, en la meritació del 2020, haurem de descomptar els mesos en què l'alarma ha evitat la mobilitat –ha evitat la mobilitat. Ja no és una qüestió d'«utilitzo o no utilitzo el cotxe». És que no te l'hem deixat utilitzar. I per tant, aquesta part creiem sincerament que s'ha de poder descomptar. Ho estem elaborant i ho treballarem. I lògicament aquí també hi dirà la seva..., vaja, qui ho presentarà és el departament, definitivament, el Departament d'Economia. Però aquí estem, no?

El tema dels recursos del transport públic, absolutament d'acord. En necessitem més. Per això reclamo que el transport públic i l'habitatge no deixin de considerar-se mai polítiques socials. I ho he dit en moltes ocasions, a polítiques socials, Salut, Afers Socials i Famílies, Educació, sí, sí, i Transport Públic i Habitatge, sempre. I per tant, vull dir, ara, moralment, en la gestió de l'emergència, qui té la força, qui té el posicionament, qui té el reconeixement és l'àmbit sanitari i residencial i de seguretat. Només faltaria, eh? Cada dia sortim a aplaudir-los a les vuit el vespre i ha de seguir sent així, perquè són els que estan en primera trinxera. Darrere n'hi ha hagut molts que han estat gestionant que res es parés, que tot pogués gestionar-se en l'emergència i en el confinament. Torno a agrair molt especialment a la gent que ha agraït els esforços de la gent que gestiona residus o gestiona l'abastament d'aigua o gestiona el transport públic, no?

Però, dit això, transport públic i habitatge formen part d'aquest paquet de polítiques socials, de l'estat del benestar. I fan falta recursos. I lògicament per això reclamo els recursos que ha d'ingressar l'Estat, aquests 109 milions d'euros –109 coma alguna cosa, eh?– del pressupost, clar, perquè és una partida pressupostada en el pressupost del 2019. Això s'ha de pagar. S'ha de pagar perquè necessitem, doncs, ingressar aquest líquid a l'ATM, però també poder pagar les despeses del transport públic. I alhora hem reclamat aquesta partida extraordinària per fer front a les pèrdues d'ingressos i als costos derivats de l'estat d'alarma, eh?, que són 107 milions.

I efectivament, senyora Sánchez, hi hauran compensacions cap als operadors. Però per què? Perquè els operadors tenen una concessió –una concessió que té tota una sèrie d'elements objectius, de demanda, d'oferta, de costos– i no s'ha pogut exercir la concessió amb normalitat. Amb l'estat d'alarma, doncs hi ha hagut tota una sèrie de situacions que han provocat que..., bé, el que dèiem, no?, que la demanda hagi baixat, que l'oferta s'hagi hagut d'adaptar. Però haurem de compensar la concessió. No cap a operadors ics, no –no–; cap a les mateixes empreses públiques: cap a Ferrocarrils, cap a TMB, cap a Renfe. Tot això s'haurà de compensar; és un menyscapse que s'ha de compensar –afegit a costos derivats de l'estat d'emergència tipus allò que deia abans, no?, els costos afegits en temes de neteja, desinfecció..., tot això és el que l'ATM està treballant, intensíssimament, amb els operadors.

Però també afegir una altra compensació, que abans no n'hem parlat i no ha sortit a la conversa, però que està en el cap de tothom. Jo diria que no ha sortit perquè ja hem repetit en moltes ocasions que ho tenim contemplat, que és la compensació als usuaris. Hi ha hagut gent que ha comprat una T-usual, una T-casual, que no han pogut fer servir. I per tant, vam dir des del minut u, i està penjat al web de l'ATM i al web del departament, que, escolti, passada l'alarma, es compensarà tot el que s'hagi de compensar als usuaris que van comprar T-usuals i T-casuals i altres tipus de targetes i que no les han pogudes fer servir. I per tant, que tothom, també des del punt de vista dels costos d'usuari, estigui tranquil. Es compensarà.

I acabo amb el tema tercer sector ambiental. Efectivament, senyora Sánchez, en aquests moments tenim uns..., no em vull equivocar en la xifra, eh?, però són uns 175.000 euros de projectes ja executats l'any 2019 que estan pendents de pagar. I nosaltres ja hem fet tota la feina que havíem de fer com a departament. En aquests moments estan, diguéssim, a tresoreria per pagar-se, eh?, 175.000 euros de projectes ja fets. Això, sens dubte, hi ajudarà. Però també hi ajudarà..., més o menys tots ho han reconegut, no? Aquestes subvencions són 600.000 euros a repartir entre totes les entitats del tercer sector ambiental que presten servei de protecció de la natura, de seguiment de la biodiversitat; aquesta educació ambiental imprescindible; que sens dubte també ajudaran, no? Per tant, entre el pagament immediat –està ja a tresoreria, ja han sortit del Departament de Territori, d'aquests projectes executats el 2019, 175.000 euros, per arrodonir– més aquests 600.000 euros, fem una injecció important al tercer sector ambiental, que és imprescindible que funcioni i que funcioni correctament. Aquestes subvencions tindrien aquest concepte de bestreta que vostè mateixa comentava.

I, ja per acabar, el tema del projecte de Hard Rock. Jo crec que no em treu credibilitat com a conseller ni li treu al departament. És un projecte que creiem necessari; que fa anys que hi treballem; que hi continuem treballant; que el volem sostenible des d'un punt de vista urbanístic i des d'un punt de vista de solucions, també edificatòries, ha de contemplar tots els conceptes d'aquesta agenda verda que nosaltres defensem. Però que, alhora, doncs també significarà un estímul. Un estímul, inclús m'atreveixo a dir un estímul –segur que no és per tothom, però jo m'atreveixo a dir que és per moltíssima gent– de moral, respecte al moviment de projectes, econòmic, ben orientat, que ha de tenir aquest país per afrontar la recuperació, la reactivació, la construcció de la Catalunya del segle XXI, que la volem doncs més sostenible del que ha estat mai.

Moltes gràcies, senyor president.

El vicepresident

Gràcies, senyor conseller. Ara ja hem fet la sessió informativa de la Comissió de Territori i de la Comissió de Medi Ambient. Farem una pausa tècnica d'uns minuts i reprenem amb la sessió amb les preguntes.

La sessió se suspèn a tres quarts de dues del migdia i tretze minuts i es reprèn a les dues i tres minuts.

El vicepresident

Hola, benvinguts. Tornem a ser a la Comissió de Territori. Ara, per la sessió de preguntes al conseller, hem dividit les preguntes en diferents blocs temàtics.

Pregunta al Govern sobre l'habitatge durant l'estat d'alarma

311-01665/12

Comencem amb preguntes d'habitatge. I, en aquest primer torn de preguntes, serà la pregunta del Grup Parlamentari de Ciutadans sobre l'habitatge durant l'estat d'alarma. Té la paraula el diputat Francisco Domínguez. Quan vulgui, diputat.

Francisco Javier Domínguez Serrano

Molt bon dia, conseller, de nou. La Ley 18/2007, sobre el derecho a la vivienda, establece que en 2027 deberíamos tener un 15 por ciento de vivienda social. Trece años después de esta ley, no llegamos al 2 por ciento. Pero es que además saltan a la prensa titulares de tipo: «En 2017, en Mataró, familias en riesgo de exclusión no pueden acceder a pisos sociales por ocupación ilegal.» O en L'Hospitalet, en los pisos sociales de Victoria Kent, se habla de mafias que controlan la distribución de quién usa esos pisos y quién no. O nuevamente, más recientemente, en el 2019, otra vez en Victoria Kent, en L'Hospitalet, se acusa a la Generalitat de falta de mantenimiento y seguridad y dejación de funciones por parte de la Generalitat. Y ahora, con la crisis del Covid, en que las familias vulnerables son todavía más vulnerables que antes, ¿qué planes tiene su departamento para mejorar la asistencia social en materia de vivienda?

El vicepresident

Gracias, diputado. Per respondre, té la paraula el conseller Damià Calvet. Quan vulgui, conseller.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Moltes gràcies, president. Gràcies, diputat. Compartim la preocupació per les polítiques d'habitatge. Hi han temes estructurals, efectivament. Vostè hi ha fet referència. Els temes estructurals, des del nostre punt de vista, s'han de gestionar des de la continuïtat de les polítiques que ja hem definit, aquest decret de mesures urgents en matèria d'habitatge, el decret que hem de fer conjuntament Justícia i el Departament de Territori, l'impuls de Justícia per regular els preus del lloguer. També doncs tot el que fa referència a la capacitat per poder fer més promocions de lloguer assequible, ja sigui a través de l'Incasòl, que té tot un programa ja en desenvolupament, com també facilitant que ho facin els ajuntaments o les entitats de sectors, diguéssim, de tercer sector, en aquest cas, d'habitatge, cooperatives i també el sector privat. I també doncs amb la gestió ordinària del parc que fa l'Agència de l'Habitatge.

Creiem que els instruments que tenim, legislatius, de l'Incasòl i de l'Agència de l'Habitatge són instruments que ens permeten gestionar correctament, però amb molta ambició, aquestes polítiques. I a banda d'aquestes polítiques estructurals, que també passen, entre altres coses –i ho he anunciat en alguna ocasió–, per fer una nova llei d'habitatge que actualitzi el conjunt de legislació dispersa que tenim –no pot ser que tinguem decrets i més decrets i mesures disperses, sinó que hauríem de fer una nova llei–, en l'emergència hem tirat endavant mesures ben concretes. Primera, de gestió del parc públic, fent una moratòria en tot el que suposa el pagament de lloguers. I en segona instància, ajudant els col·lectius especialment vulnerables, com són la gent gran i les dones que han patit violència masculista.

També –i ja acabo– a partir de les mesures que hem desenvolupat a través de la capacitat de l'Incasòl per gestionar les fiances de lloguer. Tot de mesures que, sens dubte, doncs necessitaran també el concurs de l'Estat, amb més diners, i també el sector privat.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, conseller. Ara, per repreguntar, té la paraula el diputat Francisco Domínguez. Li quedaria un minut i mig. Quan vulgui.

Francisco Javier Domínguez Serrano

Sí, cuando usted ha..., cuando yo he comentado lo de las noticias que salen en la prensa, los titulares, se me ha olvidado uno que, este mismo año, en el 2020 –lo ha citado usted en la comparecencia anterior–, en las viviendas del carrer Riu Brugent, de Campo Claro, uno de los barrios de Tarragona, diecisiete familias se han quedado sin luz en pisos que gestiona la Agencia Catalana de l'Habitatge por un incendio

en el cuadro de contadores, y han estado más de dos semanas confinadas y sin luz en mitad de una emergencia de confinamiento.

Ya es grave la falta de atención en cuanto a mantenimiento y seguridad de ordinario, pero la gestión de este caso debería haber sido mucho mejor. Se han realojado en un camping a más de ocho kilómetros del centro y a diecisiete kilómetros de sus viviendas habituales, lejos de los servicios habituales de tiendas y de suministros. Se agradece la buena disposición del camping que les está alojando, pero no es el mejor sitio para un confinamiento, en el extremo opuesto del municipio. Finalmente, ya están realojados y era de esperar un alojamiento en uno de los hoteles de la ciudad.

Las familias de Campo Claro se merecen el mismo trato que cualquier otro de los ciudadanos de la ciudad. ¿Se trata diferente a los ciudadanos en función del origen? Porque esa es una de las preocupaciones que tenemos.

Gracias.

El vicepresident

Gracias, diputado. Ara, per contestar, li quedarien trenta segons al diputat Damià Calvet..., al conseller, perdó. Quan vulgui, conseller.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Moltes gràcies. Diputat, la veritat és que em sap greu que em parli de la gestió de Campclar en termes negatius. Hem fet una gestió molt propera als afectats, hem fet una gestió molt adaptada a les circumstàncies.

L'incendi que es va declarar a la part dels comptadors d'aquest edifici, doncs va ser un incendi que van intentar sufocar sense ni avisar els bombers. Això va comportar una situació de vulnerabilitat que va ser recollida immediatament per l'agència. Hem estat treballant amb diversos ajuntaments, tant amb el de Salou com amb el de Tarragona. Hem activat, doncs, mesures d'urgència. Vam estar considerant..., finalment va ser denegada, aquesta possibilitat, la possibilitat de posar un generador *in situ*. I finalment vam trobar –no es va oferir, sinó que vam trobar; vam ser capaços de trobar i també d'excepcionar– que el càmping acollís aquestes famílies mentre activàvem obres de reparació, d'emergència, de l'immoble, que possibilitaran que en poc temps –ara, si no ho recordo malament, han de ser dues setmanes– puguin anar de nou al seu habitatge original.

Hem fet una gestió molt propera al ciutadà, malgrat el que vostè ha dit ara mateix; una gestió, des del meu punt de vista, molt ben feta per part de l'Agència de l'Habitatge, a la que vull agrair que hagi estat tant al damunt d'aquest tema per resoldre'l satisfactòriament. I amb la discreció, també, que necessita aquest tipus de solucions.

El vicepresident

Gràcies, conseller.

Pregunta al Govern sobre els instruments desplegat per a facilitar que els afectats per la Covid-19 es puguin acollir als ajuts del Govern d'Espanya

311-01669/12

Ara és el torn del Partit Socialista. Crec que serà la diputada Rosa Maria Ibarra qui li faria... (*Veus de fons.*) No? No hi és, ara? (*Veus de fons.*) Serà el diputat Jordi Terrades...

Jordi Terrades i Santacreu

Li faré la pregunta jo, eh?

Rosa Maria Ibarra Ollé

Sí, serà el diputat Terrades; sí.

El vicepresident

La pregunta de l'habitatge la farà el diputat Jordi Terrades, del Grup Socialistes. Quan vulgui.

Jordi Terrades i Santacreu

Gràcies, president. Ja se n'ha parlat, al llarg del matí: una de les conseqüències de la crisi de la Covid-19 és l'agreujament de la crisi habitacional. Moltes famílies la pateixen. Ja la patien i, a sobre, això l'agreujarà.

El Govern de la Generalitat i el Govern d'Espanya han implantat una sèrie de mesures. Ara, ens hem trobat que moltes oficines locals d'habitatge i la mateixa Agència Catalana de l'Habitatge, les oficines locals, moltes estan tancades i l'oficina de l'Agència Catalana funciona amb evidents retards.

Voldríem conèixer, conseller, com ho faran perquè tota la informació arribi als ciutadans i ciutadanes interessats. Quins instruments pensen fer servir per tal d'agilitar que les persones que s'han vist afectades per la crisi puguin acollir-se a les ajudes que ha posat en marxa el Govern d'Espanya? I vostè en la seva intervenció ens ha parlat de moratòries, d'avançar ajuts. Voldríem conèixer, també, conseller, més enllà de reclamar-li més recursos al Govern d'Espanya, quins recursos de més pensa posar el Govern de la Generalitat de Catalunya per tal d'ajudar al lloguer d'aquelles persones vulnerables que puguin entrar en vulnerabilitat a través d'aquesta crisi que estem patint?

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Per donar resposta a la pregunta, és el torn del conseller Calvet. Quan vulgui.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Moltes gràcies, president. Diputat, no, la veritat és que el tema habitatge va ser un dels temes en els que jo crec que, com a departament, vam saber-nos avançar. És veritat que ho vam enfocar molt al parc públic, que és el que gestionem nosaltres, en primera persona, amb aquesta moratòria. I vaig tenir l'ocasió de parlar amb el secretari d'Estat i amb el mateix ministre al voltant d'altres mesures.

Recordarà que l'Estat primer va fer una mesura per al pagament d'hipoteques. Però clarament ens quedava, diguéssim, al descobert tot el que eren les ajudes al pagament de lloguers del mercat lliure. I aquí vam tindre un debat aprofundit; perquè clar, el lloguer de mercat lliure és inabastable en dimensió i en casuística. Perquè està clar, tu pots intentar que no hi hagi segons quin tipus de pagaments, no?, tens una vulnerabilitat o tens una situació de vulnerabilitat sobrevinguda i per tant no pots..., però hi ha molta part del lloguer de mercat lliure que és de persones i famílies que tenen un pis que l'han posat a llogar i que també necessiten aquests ingressos per poder sobreviure, no? I per tant, vam pensar que això havia d'anar més en la línia del que era una renda mínima, una renda d'emergència, per entendre'ns. És a dir, diner a la butxaca perquè la gent pugui, alhora, pagar despeses; també la del lloguer. O finalment l'Estat va optar..., lo renda mínima encara ho estan discutint, entre els socis de Govern, si no ho tinc entès malament.

També vam estar discutint al voltant d'aquests microcrèdits. Els microcrèdits ja s'han implantat; nosaltres n'estem informant. Vostè em preguntava, concretament, si n'estem informant. N'estem informant, des de l'Agència de l'Habitatge, des del Departament de Territori, des del Govern. I volem participar-hi, en la gestió tant d'aquests microcrèdits –ara ho està fent la banca– com en la gestió posterior d'aquestes ajudes, que..., ajudes per la Covid-19 que ha d'habilitar l'Estat a través d'un ordre ministerial. Hi jugarem amb tota la nostra capacitat d'agència, d'oficines,

d'informació, i també, en la mesura de les nostres possibilitats, m'agradaria que –efectivament, en el pressupost ja hi havien més diners per a habitatge– poguéssim fer modificacions a l'alça d'aquestes polítiques d'habitatge per encara oferir més ajuts i tenir més capacitat de resposta.

El vicepresident

Gràcies, conseller. El diputat Terrades ha manifestat que no repreguntaria.

Pregunta al Govern sobre els ajuts a les famílies per a pagar el lloguer de l'habitatge

311-01664/12

Per tant, passem a la següent pregunta, que és del Grup Parlamentari de... (*tall de comunicació*) Podem, sobre els ajuts a les famílies per pagar el lloguer de l'habitatge. Quan vulgui, senyora Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies. Conseller, n'hem parlat moltes vegades. Nosaltres no creiem que, realment, els ajuts al lloguer siguin la manera de destinar els recursos. Perquè el que cal –i vostè mateix també ho ha dit i hi han algunes mesures al decret que recullen una avançada en aquest sentit– és, per una banda, afavorir que hi hagi habitatges de protecció oficial de lloguer; que és el que fins ara no hi ha hagut. I, per una altra banda –i vostè ho ha comentat i hi estem d'acord–, cal no només regular, sinó ja fer tendir a la baixa aquesta bombolla de lloguer. Per això no entenem... I li hem comentat abans i suposo que no hem trobat el temps de preguntar-vos que després hi hagin mesures com aquestes d'incentivar amb subvencions, (*tall de comunicació*) destinar habitatges a l'ús turístic, en aquest cas.

I llavors, en aquest sentit, sí que ens agradaria... Específicament i més enllà de la moratòria, que sí que la coneixem i que ens agradaria, també, que ens detallis com seria, en el cas que les persones que se'ls apliqui una moratòria arribi el moment que tampoc puguin fer el pagament, si vostès també contempen la suspensió. Però també d'aquelles persones que estan al mercat lliure. Ens ha parlat d'aquesta idea de que es doni la fiança com a pagament d'aquests mesos. No sabem exactament quin impacte pot tenir això; si el mercat privat ho acceptarà. Però sí que ens agradaria que ens digués, en concret, mesures que estan pensant per ajudar les persones que veuran disminuïts els seus ingressos pel fet de la Covid-19 pel que fa, en concret, a les subvencions i ajuts al lloguer.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Per contestar, és el torn del conseller. Quan vulgui.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Moltes gràcies, president. Diputada; bé, les ajudes al lloguer en el mercat lliure, després d'aquest debat que vam tenir i que ara explicava en la resposta al diputat senyor Terrades, doncs s'han basat, efectivament, en aquests microcrèdits, i també continuem pensant que s'ha d'avançar en l'establiment d'aquesta renda bàsica, d'emergència, que ha de fer possible pagaments d'aquests tipus, no? I per tant, espero i desitjo que es pugui tirar endavant aquesta renda. Torno a dir que s'ha dit en algun moment que això serà al maig. Després sembla ser que hi han algunes diferències entre els socis de Govern de l'Estat. Vostè forma part d'una opció política que està en el Govern de l'Estat i espero que puguin tirar endavant aquesta renda que ajudarà a tot aquest pagament de lloguer, no?

Dir que, respecte a la mesura de la moratòria del pagament de lloguer del parc públic, ja vam dir –i ho repeteixo– que, en cas de situacions de vulnerabilitat o de vulnerabilitat sobrevinguda, arribarem a altres solucions, diguéssim, complementàries. Més moratòria, condonació, ajuts implícits, no?

I per últim, estic d'acord amb vostè. El tema de les fiances de l'Incasòl, ja veurem quin impacte té, però ha sigut un gest. Ha sigut un gest per dir: allà hi ha uns diners que són de l'arrendador, que estan immobilitzats, que són una garantia contractual, per llei, i que no es poden tocar per segons què. Però amb acord entre ambdues parts –propietari i llogater–, doncs seria possible, al final del lloguer, quedar condonat. Clar, això, al final, és una liquiditat en el moment i una opció, diguéssim, de pagament, per al propietari, de futur, a finalització del lloguer, que creiem que pot encaixar en la gestió del moment, no?

Ho hem tret. Hi ha gent que s'hi ha interessat, hi ha gent que ho està demanant. D'igual manera que la Cambra de la Propietat també ha fet tota una crida als seus associats, que són els propietaris, que estableixin acords, que es parli molt. Acords per fer moratòries, allargaments, rebaixes que puguin, al final, afrontar, que serveixin per afrontar el moment de l'emergència, que és el que tots volem.

El vicepresident

Gràcies, conseller. Per pregar, té el torn la diputada Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, conseller. Però jo, en concret, li demanava per la partida d'ajuts al lloguer de l'Agència Catalana de l'Habitatge, no d'altres mesures que es puguin implementar.

I potser val la pena recordar que la renda bàsica, la renda garantida de ciutadania que aplica la Generalitat de Catalunya, justament és incompatible amb el fet de cobrar uns ajuts al lloguer que no siguin d'emergència. Per tant, potser seria una altra manera que tindríem de fer que la gent no hagi d'escollir entre l'alimentació i el lloguer, perquè han d'escollir entre la renda garantida de ciutadania i els ajuts de lloguer. Però no només això; amb les modificacions de criteris que van fer l'any passat, a la convocatòria del 2019, tenim coneixement –i molts grups en tenen– de moltes famílies –sobretot gent de la tercera edat– que van quedar fora d'aquesta convocatòria d'ajuts quan cada any els havien rebut.

Conseller, nosaltres li demanem si pensen canviar aquests criteris; recuperar els del 2018, recuperar els imports de les convocatòries d'ajuts de lloguer, i sobretot millorar la capacitat de convocatòria telemàtica i gestió telemàtica. I que la gent no hagi de fer –i vostè ens ho ha dit– molts tràmits farragosos per acreditar els ingressos. Que accepti, de nou, la declaració responsable d'ingressos i que tornin als criteris del 2018 per no tornar a deixar tanta gent fora.

Per això li preguntem si pensen fer una convocatòria extraordinària, aquest any, per recuperar aquella gent que es va quedar i que ara està en una situació de més vulnerabilitat. I si vostès, amb els recursos de la Generalitat, més enllà dels que puguin venir de l'Estat, pensen augmentar els ajuts al lloguer per donar resposta a l'emergència de la Covid.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Ara, per contestar, tindria la paraula, de nou, el conseller. I hauria de respondre amb vint segons, que és el que li quedava.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Moltes gràcies. No, molt ràpidament. La declaració responsable, si no es va acceptar, va ser perquè l'Estat ho va ordenar d'aquesta manera; això és així –això és així. I aquest criteri ja s'ha modificat.

I en tot cas, ara hem avançat les ajudes tant als col·lectius de gent gran com a les dones que han patit violència masclista. I efectivament el pressupost que s'ha d'aprovar aquest divendres, i que jo reitero que s'ha d'aprovar, doncs contempla més ajudes en matèria d'habitatge. Entre altres coses, les hem pactat amb vostès. I jo estic molt content que sigui així i que ho puguem aprovar. Però també en la línia del que ha dit fins ara, aviam si l'endemà, com que hem de modificar per adaptar-nos més a la

situació d'emergència, també podem incrementar aquests ajuts. Espero que m'ajudi a aconseguir-ho.

El vicepresident

Gràcies, conseller.

Pregunta al Govern sobre els motius per a establir una moratòria del pagament del lloguer dels habitatges de l'Agència Catalana de l'Habitatge

311-01671/12

Ara és el torn de la diputada Natàlia Sànchez, de la CUP - Crida Constituent. Quan vulgui, diputada.

Natàlia Sànchez Dipp

Hola. Sobre habitatge, una vegada més, nosaltres li volíem preguntar al conseller quins motius han dut la conselleria a optar per un establiment d'una moratòria del pagament del lloguer del parc administrat per l'Agència d'Habitatge i no per una suspensió total.

I també ens agradaria preguntar de quantes «vivendes» estem parlant, amb aquesta moratòria. És a dir, l'única mesura que ha pres el seu Govern amb relació a l'habitatge, de quantes «vivendes» estem parlant? En tant per cent, en absolut, com vulgui, i a quants locals comercials.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Per respondre, té la paraula el conseller Calvet. Quan vulgui, conseller.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

No és l'única mesura, n'hem pres més; però aquesta segurament és la més evident, i que la vam prendre de seguida i que va marcar línia. El Govern de la Generalitat va ser el primer que va fer aquesta moratòria del parc públic d'habitatges. A partir d'aquí, altres ajuntaments o altres administracions van fer el mateix, no? I per tant, n'estem especialment contents, perquè ens vam avançar, no? El parc públic d'habitatges de la Generalitat de Catalunya, gestionat a través de l'agència, són més o menys 23.000 habitatges, eh? Vam incorporar, amb molta rapidesa, habitatges provinents de tempteig i retracte, i això, ara fa uns mesos, vam explicar que havíem passat dels 20.000 habitatges per primera vegada en la història.

I per tant, doncs és una mesura que..., per què la vam pensar? Primera, la vam pensar per allò que explicava abans, perquè és una mesura universal que el que garanteix és que hi hagi diners a la butxaca de la gent. No tothom que viu en un habitatge del parc públic és vulnerable, de cap manera, eh? Per accedir a un habitatge de protecció oficial, doncs hi han situacions –depèn de la qualificació de l'habitatge– en què pots estar tres vegades i mitja, quatre vegades i mitja, per sobre del salari mínim interprofessional; inclús cinc vegades i mitja, si no recordo malament. Ara, aquests paràmetres..., estic parlant de quan jo era director general d'Habitatge, i per tant, han canviat una miqueta. Però més o menys, no tothom..., en definitiva, no tothom és vulnerable. Però vam creure oportú que la mesura fos universal. Primera, per facilitat, ja està, per a tothom. No hem d'entrar en tràmits i comprovacions burocràtiques. I després no vam fer una condonació, sinó una moratòria, per aquest mateix cas. Perquè efectivament no tothom és vulnerable.

Passada l'emergència, quan no hi hagi alarma, ho veurem cas per cas. En el cas per cas ja entren situacions de vulnerabilitat. A l'actual, que n'hi ha, però ja tenen la moratòria, o sobrevinguda. I la contemplarem. I per tant, creiem que és una mesura ràpida, fàcil i efectiva per garantir, doncs, aquest dret a l'habitatge per a aquestes persones que viuen al parc públic i alhora fer-ho fàcil.

El vicepresident

Gràcies, conseller. Per repreguntar, torna a tenir la paraula la diputada Sànchez. Quan vulgui, diputada.

Natàlia Sànchez Dipp

Nosaltres considerem que..., li volíem preguntar sobre això, perquè creiem que el que calia fer..., els primers, també, i per sentir-se realment orgullosos d'una mesura, és la suspensió total. Posposar aquest pagament no té cap sentit. Bé que, per exemple, el cànon de l'aigua el rebaixa el 50 per cent; no fa una moratòria d'aquest cànon. Per què? Perquè les empreses, no?, li responen a lògica. I per tant, vostè discrimina. I quan es tracta de famílies vulnerables, busquem una universalitat.

D'altra banda, respecte als locals comercials, nosaltres n'establiríem la moratòria o l'exempció depenent de la facturació de la persona física o jurídica que ocupa la posició d'arrendatària o de llogatera. Si no, el que ens podríem estar trobant és establir moratòries o una suspensió, com és el que nosaltres defensem, a empreses que disposen de benefici. Per tant, hi ha d'haver una discriminació en aquest sentit. I per tant, vostè advoca per la universalitat de forma tramposa.

Nosaltres, en aquest cas, estaríem..., i hagués estat una mesura adequada, però des d'una perspectiva progressiva. I per tant, realment condonar completament el lloguer a aquelles famílies que no s'ho poden permetre i a aquells negocis que no s'ho poden permetre. Però aquelles que sí i aquells negocis que tenen beneficis, doncs que ho paguin.

Nosaltres creiem que cal la creació d'una banca pública per expropiar pisos de la Sareb, perquè els gestioni la mateixa Agència de l'Habitatge. I mentrestant, cal fer una transferència als ajuntaments perquè puguin fer front a la situació que estan sostenint a primera línia, una situació molt dramàtica. Nosaltres considerem que l'Institut Català de Finances hauria de convertir-se en l'embrió d'aquesta banca pública i condicionar aquestes transferències amb un objectiu finalista: una línia d'ajuts al pagament del lloguer de propietaris que no siguin grans tenidors i que s'avinguin a rebaixar preu del lloguer tenint en compte els ingressos de la part arrendatària.

Les decisions que prenem avui –i amb això acabo, president– condicionen les decisions, com s'abordarà aquesta gran crisi sistèmica que viurem. Per tant, les decisions que vostès estan prenent avui..., són els primers a prendre-la. Per tant, moratòria en comptes de suspensió, condiciona....

El vicepresident

Ha acabat el temps.

Natàlia Sànchez Dipp

...l'endeutament d'aquestes famílies que, després, hauran de pagar igualment el lloguer. Per tant, no se'ls facilita realment l'emergència i la necessitat.

Gràcies i disculpi per haver-me allargat.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Ara, per contestar, hauria de fer-ho en quaranta-cinc segons, el conseller Calvet. Quan vulgui.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Si puc, amb menys, president. Diputada, no em digui trampós, perquè la veritat és que nosaltres, l'aproximació que hem fet a persones, famílies i empreses, ha sigut molt estructurada.

El cànon de l'aigua al que vostè feia referència no és només per a empreses, és per a les persones, és a la factura de les persones i de les famílies. I per tant, estem parlant del mateix, tant en un cas com en l'altre, eh? L'Agència de Residus sí que ha sigut via les empreses perquè no pot ser de cap altra manera, no s'arriba directament a la factura de la brossa, no? Però l'aproximació ha sigut igual per a persones, per a famílies i per a empreses.

Hi ha tingut molt a veure aquest concepte de retenir diners a la butxaca de la gent, que hi hagi liquiditat. Creiem que això afavoreix el sistema. I per tant, la mesura universal creiem que està més que justificada.

En el cas dels 23.000 habitatges...

El vicepresident

Ha acabat el temps, conseller.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

...aproximadament, 3 milions d'euros mensuals. Locals, que m'ho preguntava la senyora diputada, són uns tres mil locals arreu de Catalunya, eh? Tres mil locals. I per tant, tots gaudeixen de la mateixa moratòria, que després es prorratejarà i que alhora tindrem mecanismes per solucionar problemes de vulnerabilitat concreta.

El vicepresident

Gràcies, conseller.

Pregunta al Govern sobre la mediació entre arrendataris i arrendadors per a assolir acords d'ajornament del pagament del lloguer

311-01657/12

Ara és el torn del Grup Parlamentari Republicà, i serà el diputat José Rodríguez qui formuli la pregunta sobre la mediació entre arrendataris i arrendadors per a assolir acords d'ajornament del pagament del lloguer. Quan vulgui, diputat.

José Rodríguez Fernández

Gràcies, president. Un dels principals problemes que s'estan trobant molts ciutadans de Catalunya durant aquesta crisi és la por a poder pagar el lloguer i la hipoteca. Volem valorar el conjunt d'ajudes al lloguer que està oferint el departament i el Govern, i que suposen un gran esforç. Però en aquesta situació tota ajuda serà sempre insuficient, i més si valorem la quantitat tan ridícula que ha ofert l'Estat a Catalunya per ajudar les persones que tenen un lloguer.

Sé que vostè està molt compromès amb crear una bossa d'habitatge social. Sí que li agrairíem que traslladés a companys del seu Govern, en aquest cas a la conselleria d'Empresa, que també ho estigués, i en els ajuts al sector turístic per la Covid-19 no inclogui els habitatges d'ús turístic. Això és una incoherència amb el que estem fent en altres àmbits del Govern.

Sabem que hi ha acords entre llogaters i propietaris que funcionen millor a ciutats i pobles petits, degut a la proximitat, però no tant en grans ciutats. Estem convençuts que si els propietaris i llogaters haguessin accedit a un servei de mediació, hagués facilitat molt aquest acord. Vostè ha donat la possible solució que el pagament del lloguer fos a través de la renúncia de la fiança, a canvi dels mesos d'abril i maig. I això requereix un esforç de mediació. I ens agradaria que l'Estat fes una modificació de la llei bàsica per forçar aquesta mediació. Però dins del desori del Gobierno de España, poc podem esperar que ho faci. Però una competència que tenim com a Govern de Catalunya, i que és la mediació, el responsable del discurs polític és vostè. I també la mediació requereix reforçar les oficines d'habitatge, que ja es troben saturades gestionant ajuts i responnent consultes a ciutadans, aquests dies. I per tant, cal un reforç per part del departament.

La pregunta que li vull fer, honorable conseller, és: quin és el capteniment de vostè respecte a un possible reforç d'aquestes oficines i la difusió sobre les possibilitats de mediació que tenen llogaters i propietaris?

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Per contestar, torna a tenir la paraula el conseller Damià Calvet. Quan vulgui, conseller.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Moltes gràcies, senyor Rodríguez. Li agraeixo el reconeixement cap a la feina que es fa des de l'Agència de l'Habitatge, amb aquesta voluntat de mediació, aquesta regulació de la mediació, que voldríem que fos encara més profunda.

Deixi'm donar-li unes xifres, eh? La mediació amb els petits propietaris, que s'està donant, s'està..., eh?, incentivant des de l'agència a través del web i de la bústia genèrica, és un esforç per aclarir dubtes que tenen els ciutadans sobre una normativa estatal impulsada en un context d'emergència. I per tant, hem activat, doncs, mecanismes d'informació a la pàgina web de l'Incasòl i de l'Agència de l'Habitatge. Fixi's, de l'1 d'abril al 16 d'abril hem rebut 1.796 visites, de les quals 1.386 s'han descarregat el document per utilitzar les fiances, eh? I del 17 de març al dia 14 d'abril, 3.800 entrades; de les quals vuitanta-tres eren consultes sobre devolucions, 6 per cent d'ingressos, i la resta d'altres temes, eh? El servei ara l'hem ampliat i reforçat. I per tant, tota l'atenció personalitzada que puguem fer, tot el volum de trucades que estem rebent... S'han generat dubtes i els estem intentant resoldre.

També, moltes consultes al voltant de l'ampliació del termini per als dipòsits de fiances, eh? Perquè abans ho explicava: malgrat que estiguem en emergència, hi continuen havent..., s'estan, diguéssim, fent contractes de lloguer, no? I aquesta ampliació del termini per als dipòsits de fiances, de dos mesos, fins al..., de fet, fins a quatre, eh?, fins al 31 de desembre del 2020, ajudarà a que puguem tenir tot un teixit de mesures que ajudin.

De tota manera –i vostè hi feia referència–, l'ingredient principal de la recepta de les polítiques d'habitatge –ho dic, de vegades, aquesta..., faig, utilitzo aquesta frase– és, efectivament, que puguem incrementar el parc públic d'habitatges. Nosaltres hi estem compromesos, així volem fer-ho des del Govern a través de l'Incasòl i també en col·laboració amb els ajuntaments. Ens faran falta més recursos, eh? Jo vull recordar que tenim competència plena en matèria d'habitatge; però que ens falta la competència principal, que és la dels recursos, que ens venen donats a través del Plan nacional de la vivienda i que són insuficients. I que ara s'ha habilitat una línia extraordinària però que, de nou, és insuficient. I que el que pertoca a Catalunya és clarament insuficient.

Per tant, aquí haurem de fer feina en el pressupost del Govern de la Generalitat –ajudes pròpies, sens dubte; ja les hem ampliat però encara volem que vagin a més– però també amb reclamació i exigència cap a l'Estat. Que ho hem de poder fer a través, també, dels grups parlamentaris al Congrés del Diputats. I que espero que, també, els grups parlamentaris del Parlament de Catalunya que donen recolzament al Govern de l'Estat ajudin a que hi hagi més capacitat econòmica i financera per poder desenvolupar bones polítiques d'habitatge.

El vicepresident

Gràcies, conseller.

Pregunta al Govern sobre l'impacte social de les mesures adoptades amb relació al parc públic d'habitatges

311-01661/12

Ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Té la paraula el diputat Antoni Morral per preguntar sobre l'impacte social de les mesures adoptades amb relació al parc d'habitatge. Quan vulgui, diputat.

Antoni Morral i Berenguer

Molt bé; moltes gràcies, president. Conseller, gràcies per la seva compareixença, que, com ens té ja acostumats, doncs ha estat molt pedagògica, ordenada i també detallada. I bona part, diguem-ne, dels aspectes que fan referència, doncs, a les polítiques d'habitatge, han estat també degudament molt ben contestats.

Compartim amb vostè la inquietud de que..., dels perjudicis que pot causar aquesta crisi a la butxaca de les persones per fer front al que són les seves necessitats bàsiques. En aquest sentit, les polítiques d'habitatge són clares. El problema, diguem-ne, de l'emergència en temes d'habitatge com a conseqüència de la crisi és important. Hi ha molta gent que no pot pagar, que no podrà pagar, i no per voluntat pròpia, no perquè no vulgui, sinó perquè no pot i perquè no podrà degut, diguem-ne, als efectes de la crisi.

En aquest sentit, celebrem, i a més a més estem..., ens preocupem de l'anticipació de les mesures que ha pres el seu departament. És a dir, poc abans, encara, de que comencés la crisi de la Covid, doncs es va prendre la mesura de la moratòria i de les ajudes als majors de seixanta-cinc anys i les dones maltractades. Em va semblar que era una mesura, diguem-ne, molt important en aquells moments.

Però ens preocupa una qüestió, que és fonamentalment la que fa referència al mercat privat. I en aquest sentit, les mesures que ha establert l'Estat, doncs ens sembla que són..., bé, van arribar molt tard. Cal dir que van arribar molt tard; la vigília d'iniciar el mes. Suposen, també, un element, diguem-ne, de gestió, de burocratització excessiva del que són les demandes. Promoure el que són els acords entre sector privat, els propietaris i els llogaters. Que, de fet, això, doncs està també afavorit pel seu departament i estimulat pel que és el mateix sindicat de llogaters i els agents de la propietat. És a dir, que és el sentit comú que promou, també, aquest acord. Però en el cas de que no hi hagi acord, s'ha d'acreditar, diguem-ne, el que és la gent que està afectada per la Covid, i després s'han de demanar els microcrèdits. Tot això suposa un procés de burocratització del que és la gestió que ens sembla que és preocupant. I, a la vegada, al costat d'això, el que suposa, també, la quantitat de pocs recursos que l'Estat ha destinat, diguem-ne, a aquestes mesures d'emergència.

Si bé és veritat que a la sanitat potser ja estem en el pic –ara que es parla del pic estem en el pic–, en el tema de l'emergència de l'habitatge encara estem lluny, segurament, d'arribar a aquest pic. I per tant, aquí cal..., hagués estat bé que el Govern de l'Estat, un govern que hem d'entendre que és sensible als temes socials, és el govern més d'esquerres que hi ha hagut, diguem-ne, a Espanya, en els últims anys...

El vicepresident

Diputat, ha acabat el temps. Li prego que...

Antoni Morral i Berenguer

Per tant, que fos sensible a aquesta qüestió. Ens sembla que una renda hagués estat important, com molt bé vostè ha anunciat. Però amb les converses que hi han amb l'Estat, és possible revertir aquesta qüestió quant a la quantitat de recursos que es dedica a l'emergència i al sistema de gestió per obtenir, diguem-ne, aquests recursos? Li sembla que...

El vicepresident

Senyor Morral, em sap greu, però ha excedit el temps.

Antoni Morral i Berenguer

President..., doncs aquesta és la inquietud i aquesta és la pregunta que li fem, conseller.

Gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, diputat. Per contestar, té la paraula l'honorable conseller Damià Calvet. Quan vulgui, conseller.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Moltes gràcies, president. Diputat senyor Morral, moltes gràcies per la pregunta sobre habitatge. Vostè és una persona que, en la seva etapa com a alcalde de Cerdanyola del Vallès i ara com a diputat, sempre ha demostrat doncs molta sensibilitat per aquests temes d'habitatge. I n'hem parlat en moltes ocasions.

Jo crec que sí, que ha de ser, diguéssim, millorable, eh? Les converses amb el *ministerio* em porten a pensar que ara, tot i que tard, diguéssim, les ajudes, les mesures que han aprovat, no seran les úniques, eh? I per tant, hi va haver tot el tema d'hipoteques, hi va haver tot el tema microcrèdits. Espero i desitjo –i torno a remarcar que hi han grups aquí que, diguéssim, estan també en la governabilitat de l'Estat– que pugui tirar endavant la renda bàsica i que tot això acabi configurant un escenari millor per fer front a aquestes dificultats amb l'eventual pagament del lloguer d'habitatge, no?

Nosaltres, quan vam..., al Govern de la Generalitat em refereixo, quan vam tirar endavant la mesura de moratòria del pagament del parc públic, ho fèiem ben conscients que era una solució d'emergència, que hauríem d'anar monitoritzant i allargant, si escau, per més endavant.

Per tant, no hem acabat encara, eh? De la mateixa manera que dic «espero i desitjo que el Govern de l'Estat no acabi...», nosaltres tampoc hem acabat, no? I per tant, veurem situacions de vulnerabilitat sobrevinguda, doncs com ho acabem gestionant. Però segur que ho gestionarem de la manera més favorable cap a les persones o les famílies que la pateixin.

Deixi'm posar l'accent en un altre tema que, parlant d'habitatge, doncs no ha acabat de sortir, que és que nosaltres vam instar lo que és el sistema jurídic, per entendre'ns, el sistema judicial, a que no hi haguessin desnonaments durant l'alarma. Vam enviar una carta a la judicatura. No va ser l'única carta, eh?, també en van rebre d'altres administracions i d'altres responsables polítics. Però, sens dubte, aquestes cartes i aquests posicionaments fermes per part del Govern –d'altres administracions, també– cap a la judicatura perquè es paralizessin processos de desnonament, doncs també han sigut efectius. Perquè només faltaria que, en l'emergència, tinguéssim aquest drama afegit.

Ull!, que hi han hagut alguns processos de desnonament que també són processos molt relacionats amb desnonaments de persones, d'arrendadors, que tenen un habitatge que han de poder recuperar, també, per tenir ingressos; pot haver provocat alguna situació, pot haver provocat alguna disfunció. Però creiem que havia de prevaldre aquesta moratòria de desnonaments que hem impulsat i que forma part, també –i ho dic amb orgull–, del paquet de polítiques d'habitatge que hem tirat endavant des del Govern.

El vicepresident

Gràcies, conseller. Ara, si els sembla bé, fem una petita pausa de dos minuts per aclarir com continuem amb la comissió i preparar...

Gràcies.

La sessió se suspèn a dos quarts de tres de la tarda i deu minuts i es reprèn a dos quarts de tres i dotze minuts.

El vicepresident

Reprenem, després d'aquesta petita pausa.

Pregunta al Govern sobre el transport durant l'estat d'alarma

311-01666/12

Ara passem a fer preguntes de transport. En primer lloc, té la paraula el diputat Francisco Domínguez per preguntar sobre el transport durant l'estat d'alarma. Quan vulgui, diputat; té la paraula.

Francisco Javier Domínguez Serrano

Señor *conseller*, si todo va bien, las medidas de confinamiento se irán relajando progresivamente. Pero las medidas de distanciamiento social seguirán y la normalidad ya no será como la que conocemos hasta ahora. Parece razonable pensar que la movilidad será muy diferente en esta nueva normalidad que nos viene.

¿Qué nuevos escenarios prevé su departamento en cuanto al transporte de personas? ¿Qué modificaciones se deberán llevar a cabo?

El vicepresident

Gràcies, diputat. Per contestar, té la paraula el conseller Calvet. Quan vulgui, conseller.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Perdoneu, que havia perdut el ratolí. Bé; en l'emergència, lògicament, hem hagut de fer front a les mesures que han ordenat les autoritats sanitàries, tant en el transport de mercaderies com el transport públic. En el transport privat per carretera, doncs, en fi, hi han hagut restriccions més aviat imposades pel *real decreto* de l'estat d'alarma. Hem anat monitoritzant aquesta situació en mercaderies, en transport públic i en el transport privat.

I hem tingut, efectivament, una baixada de la mobilitat molt –molt– important que, sens dubte, ha ajudat de manera decisiva a contenir, en fi, els contagis. I per tant, a contenir, en definitiva, la malaltia, la Covid-19. I això ho haurem d'acabar de fer durant l'emergència. Per tant, garantir un nivell d'oferta de serveis suficients, garantir la màxima seguretat possible als usuaris i garantir la seguretat..., també molt important, i vull repetir que aquí, abans, ha fet un reconeixement explícit als treballadors del transport públic i l'hi vull agrair, perquè realment han sigut persones que han continuat treballant com a prestadors d'aquest servei essencial; de vegades amb una dificultat afegida, que era la no disponibilitat dels EPIs que tant demanàvem. I en mercaderies ha passat tres quarts del mateix. També molt atents a que la prestació del servei des de CIMALSA, des dels ports, s'adeqüés al moment econòmic i també de seguretat dels treballadors.

En el futur què haurem de fer? Doncs insistir-hi. El transport públic és la peça essencial de la mobilitat sostenible que tots desitgem per al nostre país. I per tant, tant des del punt de vista de finançament com des d'un punt de vista d'oferta, doncs hi haurem d'insistir. No aturarem ni projectes ni obres que tinguin a veure amb transport públic. És més, crec que són més necessàries que mai. Línia 9, unió dels dos sistemes tramviaris, línia 8, carrils bus-VAO, millora de l'oferta de busos interurbans arreu del país, millora de les estacions –que ja teníem tot un programa que ara ha quedat aturat perquè no són d'emergència, de millora de les estacions d'autobús.

Tot això i també doncs poder pensar en com fer retornar la confiança cap al transport públic per part dels usuaris, eh? No només amb l'oferta i amb la higiene, que vol dir la neteja i la desinfecció; sinó també amb la campanya d'informació que haurem de fer al voltant de les capacitats del transport públic per disposar d'aquesta mobilitat més sostenible.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, conseller. Ha esgotat el seu temps; però, en tot cas, per repreguntar o fer algun comentari, tornaria a tenir la paraula Francisco Domínguez per un temps màxim de dos minuts. Quan vulgui, diputat.

Francisco Javier Domínguez Serrano

Conseller, le vuelvo a insistir que desde Ciudadanos estamos disponibles para tratar cualquier modificación que se haga. Le instamos a que se valoren todos los cambios posibles, tanto de horarios como de frecuencias, como de destinos, como

del volumen de viajeros que hay que gestionar. Líneas que antes iban saturadas igual ahora dejaran de estarlo y habrá nueva demanda. Es posible que se use más la bicicleta y, por lo tanto, igual es necesario pensar en la capacidad de los trenes para ellas.

Y desde Ciudadanos le instamos a establecer un nuevo plan de transportes que incluya los trabajos de desinfección que ha comentado, los cambios que sean necesarios y cuántas de estas cosas que están previstas por su *departamento* están en vías de..., y ya sé que no me lo va a contestar, pero me gustaría que el presupuesto que se va a votar este viernes pueda absorber esta situación, y tengo mis dudas.

El transporte necesita adaptarse a esta nueva situación, igual que el presupuesto que se le destina. Por lo tanto, *conseller*, cuente con este grupo parlamentario para hacer urgentemente un presupuesto que incluya las previsiones realistas para un nuevo plan de transporte.

Gracias.

El vicepresident

Gracias, diputado.

Pregunta al Govern sobre les mesures adoptades per a garantir la seguretat dels treballadors de l'àmbit del transport

311-01668/12

Ara és el torn del Partit Socialista. Tindrà la paraula el diputat Jordi Terrades per preguntar sobre les mesures adoptades per a garantir la seguretat dels treballadors de l'àmbit del transport. Quan vulgui, diputat.

Jordi Terrades i Santacreu

Gràcies, president. El transport públic és i serà fonamental, essencial, en el futur. Ho és avui i ho serà en el futur. I per tant, la protecció dels treballadors i les treballadores públiques del transport, també.

Voldríem saber, conseller, què ha fet el Govern de la Generalitat de Catalunya per garantir la seguretat de les treballadores i treballadors de tots els operadors de transport de viatgers a Catalunya, inclòs el taxi? Quan s'han distribuït els EPIs? Qui els ha facilitat? Si l'Autoritat del Transport Metropolità, si el Ministerio de Transportes i en quines quantitats. I si poden garantir que aquests equips es reposaran de manera continuada en el futur.

I parlant dels usuaris, que també n'hem estat parlant en aquesta sessió, dimarts de la setmana passada vam distribuir mascaretes gratuïtes als usuaris facilitades pel Govern d'Espanya. No es van utilitzar totes, s'han reutilitzat per suplir altres necessitats, sobretot a residències. El que voldríem saber és, quan es reprengui d'una manera més intensiva l'ús del transport públic, si el Govern de la Generalitat de Catalunya garantirà la distribució gratuïta de mascaretes als usuaris del transport públic.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Per contestar, torna a tenir la paraula el conseller Damià Calvet. Quan vulgui, conseller.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Gràcies, president. Senyor diputat, la veritat és que ha estat una de les obsessions del departament i del gabinet de crisi, no?, garantir la seguretat dels treballadors d'aquests serveis essencials, no només del transport públic. També abans hi feia referència, dels que recullen i gestionen residus i també dels que operen el cicle de l'aigua. Això ha estat difícil, no els hi vull ocultar. Ha estat difícil perquè hi ha hagut un estrès en el mercat –per tant, en la compra, disponibilitat i repartiment dels EPIs– que, en algunes ocasions, ha tensionat, no?, els que presten el servei, la relació

de la mateixa Generalitat amb els que presten el servei. I per tant, doncs hem hagut d'estar-hi molt al damunt. Però ho hem fet de manera honesta i transparent. I jo crec que, més enllà d'alguna dificultat sobrevinguda, s'ha gestionat força correctament. Però ens hem hagut d'espavilar –ens hem hagut d'espavilar.

A què em refereixo? Bé; primer de tot, com a mesures de seguretat, també vam demanar –i ho deia al principi de la meua intervenció, a les deu del matí– als operadors que fessin un pla de contingència per a la prestació del servei diari però també per a les seves oficines i centres de control. Si hi hagués entrat, doncs, el coronavirus i haguéssim tingut la gent que gestiona aquests centres de control de baixa, segurament haguéssim tingut, en fi, unes dificultats afegides, no? Vam fer mesures de recomanació als operadors, tipus la venda de bitllets, la prohibició de venda de bitllets als autobusos, l'increment –abans ho dèiem, no?–, també, de la higiene i la desinfecció.

Però, en referència al tema de les mascaretes, vam tindre una primera bona notícia que després no es va concretar. Vam tindre una notícia, que va ser que el Ministeri de Transportes va anunciar que comprava 8 milions de mascaretes, via Puertos del Estado, i que es repartirien tant als operaris de..., als treballadors de transport públic, com també al sector de les mercaderies i dels taxis. Al final no van ser 8, van ser menys. Quan van arribar, primer van arribar només les de mercaderies, que es van repartir a través d'un sistema. També les dels taxistes, que es van repartir a través de l'Institut Metropolità del Taxi, i a la resta del país, a través de..., o amb la supervisió de la direcció general dels mecanismes que s'havien establert.

Però per als treballadors del transport públic no van arribar les que havien d'arribar, no? I per tant, doncs ens vam haver d'espavilar, abans, com explicava, no? I l'ATM va prendre la decisió de comprar un conjunt de..., bé, un nombre de mascaretes. He de dir quilòmetre zero, perquè són de Catalunya i a més són reutilitzables. I per tant, estem contents de la gestió que hem fet d'aquesta compra directa de mascaretes, que s'han repartit entre els usuaris i que..., ai, els usuaris, perdoneu, els treballadors i que...

El vicepresident

Heu esgotat el temps.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

...han de permetre que això es pugui gestionar correctament.

Abans els deia, també –acabo aquí, president–, que ja hem licitat el que serà la redacció d'un protocol per gestionar emergències d'aquest tipus des de la mateixa ATM de cara als operadors de transport públic. Que no faci falta que haguem de confiar-nos d'altres, sinó que ho tinguem incorporat en la pròpia rutina de gestió del transport públic de cada operador i de l'ATM.

Gràcies; perdó.

Ara no se sent... No se't sent, em penso.

El vicepresident

Sí, disculpin, no havia activat el micròfon (*el president riu*), m'havia despistat. Dic que ara, per repreguntar o per fer algun comentari sobre la resposta del conseller, torna a tenir la paraula el diputat Terrades, per un temps d'un minut.

Jordi Terrades i Santacreu

Gràcies, president. No l'esgotaré. Només allò..., només mostraré la satisfacció per aquest anunci que ens acaba de fer el conseller, no?, que l'Autoritat de Transport Metropolità doncs també ha fet els encàrrecs pertinents. Jo no li vull fer cap tipus de retret.

M'ha semblat, en la seva intervenció, que intentava disminuir el paper del Ministeri de Transportes respecte al subministrament d'EPIs als treballadors i treballadores. I clar, i per això he tornat a intervenir. Perquè fins a dia d'avui, i contrastat amb

tots els operadors de transport a Catalunya, ens expliquen que dues terceres parts dels equips de protecció han estat subministrats pel ministeri i només una tercera part per l'ATM.

Ara, me n'alegro de que a partir d'ara aquest sigui un tema que canviarem.
Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputat Terrades.

Pregunta al Govern sobre les mesures adoptades per a garantir un dimensionament adequat del transport públic durant l'estat d'alarma

311-01670/12

Ara és el torn del Partit Popular. Tiene la palabra el diputado Daniel Serrano para preguntar sobre las medidas adoptadas para garantizar un dimensionamiento adecuado del transporte público durante el estado de alarma. Cuando quiera, diputado.

Daniel Serrano Coronado

Gracias, presidente. *Conseller*, yo creo que hubiese sido mucho mejor agrupar las preguntas por bloques, porque más o menos el enfoque que estamos dando los diputados en la materia es el mismo y usted se va a cansar de repetir pues básicamente las mismas respuestas. Pero para ahorrar tiempo al *conseller* y al resto de compañeros, haré una única intervención.

El dimensionamiento del transporte público, en las actuales circunstancias de compatibilizar la movilidad de los trabajadores con la reducción de aforos y el mantenimiento de distancias de seguridad entre pasajeros, y también evidentemente garantizando la seguridad de los propios trabajadores...

Anteriormente ya ha explicado qué se está haciendo respecto a esta cuestión de garantizar la seguridad; ahora también me va a responder a una cuestión al respecto. Pero pensando en un futuro próximo, que confiamos que sea cercano, ¿qué medidas se van a adoptar desde el departamento para compatibilizar transporte público, seguridad respecto al virus para evitar nuevos contagios y un rebrote de la epidemia? Y todo ello unido y conjugado con una adecuada oferta conforme se vaya produciendo la desescalada y por tanto se vaya recuperando cierta actividad laboral o incluso, en su momento, cuando se produzca la recuperación de la actividad docente, ¿no? Por tanto, ¿qué medidas, de cara al futuro, se van a adoptar desde el departamento?

Y también, en ese sentido, teniendo en cuenta que en una situación como la que estamos sufriendo siempre se produce un factor psicológico que perdura, que es el miedo, y que es humano, ¿qué medidas se van a llevar a cabo desde el departamento para combatir ese miedo –que, insisto, que es humano– para evitar que no se produzca un rebrote del uso del transporte particular de forma que nos haga retroceder veinte o veinticinco años respecto al uso del transporte público, con el impacto medioambiental que ello tendrá, no?, desde distintos puntos de vista, desde la congestión del tráfico, la contaminación, etcétera. Por tanto, ¿qué medidas se van a adoptar, desde el departamento, respecto a esta cuestión?

Gracias, *conseller*; gracias, presidente.

El vicepresident

Muchas gracias, diputado. Ahora, para responderle, tiene la palabra el consejero Damià Calvet. Quan vulgui, conseller.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Gràcies, president. Diputat, la veritat és que nosaltres el primer que volem fer és remarcar que el transport públic és un servei essencial. Ha estat imprescindible,

està sent imprescindible en la gestió de l'emergència i és imprescindible, també, en aquesta mobilitat més sostenible que necessitem per fer el país més preparat, més resilient. I això implica, també, diguéssim, part de la reactivació econòmica. Perquè hi ha d'haver, efectivament, projectes i obres que no poden quedar aturades, malgrat el moment, diguéssim, d'estrès econòmic que viurem. Al contrari, hi ha d'haver..., per la via que sigui, eh?, via aquesta major capacitat d'endeutament que encara s'ha d'acabar d'escalar correctament; però que nosaltres insistirem molt –moltíssim– en aquesta línia de treball, eh?

I ahora no hem de deixar de treballar en els instruments de gestió, en els que ja fa temps que estem treballant. M'estic referint al Pla director de mobilitat, m'estic referint al Pla director d'infraestructures, que tots dos estan en processos diferents, en moments diferents d'aprovació, però que ara, a banda de continuar, hi afegirem, doncs lògicament, visions noves derivades de la gestió d'aquesta emergència. Visions que acabaran, també, portant-nos a decisions que segurament, diguéssim, en condicions de no emergència, no haguéssim contemplat, no? Ara fa uns dies parlava amb alguns operadors de transport públic que, precisament, per retornar a les condicions, diguéssim, de confiança en el transport públic que necessitem tots plegats, haurem de tendir cap a una sèrie de disposicions físiques en les estacions i en els vehicles, siguin autobusos o siguin trens –segurament més aviat a les estacions que en els trens–, que permetin mantenir aquestes distàncies de seguretat, aquestes condicions que han marcat les autoritats sanitàries, no? Marques a les andanes, marques en el que són els itineraris per dintre de les estacions, perquè es facin cues endreçades mantenint distàncies, perquè es preservi l'espai d'entrada i sortida correctament a cada andana.

Tot això són adaptacions que haurem d'anar pensant. Per sort tenim molt de *benchmarking*, aquí també, i que haurem d'anar, doncs, desenvolupant. No d'un dia per l'altre. En primera instància, tot passa molt per les recomanacions. De fet, una de les coses que hem fet des de l'ATM i des de la direcció general és llistar el conjunt de recomanacions que donem a la població per a una correcta utilització del transport públic. Però més enllà de les recomanacions, doncs després de veure tot això, haurem de, també, saber-ho traduir a disposicions físiques o normatives, no?

I la nostra voluntat és aquesta, que el transport públic formi part essencial del que és aquesta Catalunya més resilient que volem en el futur.

El vicepresident

Gràcies, conseller.

Pregunta al Govern sobre la cobertura del transport públic i les solucions de mobilitat durant la crisi de la Covid-19

311-01659/12

Ara és el torn del diputat Marc Sanglas per preguntar sobre la cobertura del transport públic i les solucions de mobilitat durant la crisi de la Covid-19. Quan vulgui, diputat.

Marc Sanglas i Alcantarilla

Sí; gràcies, president. En tot cas, de manera bastant telegràfica i sense esgotar els terminis, perquè algunes de les qüestions que teníem previstes de plantejar-li ja s'han resolt, però m'ha semblat sentir... i, en tot cas, per confirmar la informació.

Vostè apuntava, en la seva intervenció, que és possible que en un futur no massa llunyà ens trobarem amb segones onades, eh? I per tant, l'establiment d'un cert protocol ordinari de, diguem-ne, posada en marxa davant de certes situacions. Entenc que la cosa anava per aquí.

I un altre plantejament, una altra qüestió que li volia plantejar és la previsió del desconfinament, tal com es preveu i en els propers dies. Algunes de les mesures vos-

tè ja les ha explicat. En tot cas, si això també podria tenir una certa previsió territorial diferenciada en funció de l'àmbit territorial. Creu vostè que, en algun moment, potser es poden aplicar un seguit de mesures en algun àmbit territorial que no fos la totalitat? Tenint en compte que és evident que, diguem-ne, la pressió que existeix pot..., sobre l'àmbit metropolità. Però que és evident que no només la mobilitat existeix en l'àmbit metropolità. Si ja havien plantejat, també, aquest escenari.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Per contestar, torna a tenir la paraula el conseller Damià Calvet. Quan vulgui, conseller.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Gràcies, president. Gràcies diputat, senyor Sanglas. Per nosaltres, l'obsessió, diguéssim, del departament de cara a la gestió del transport públic ha estat poder operar segons les condicions sanitàries que han marcat les autoritats sanitàries. O sigui, aquí qui ha manat és Procicat. I Procicat ha marcat una sèrie de disposicions que nosaltres hem intentat aplicar al transport públic.

Jo abans feia la referència aquella de l'aixeta, que una de les coses que explica va sempre, dic: «Home, depèn de la gent que ens hi poseu. Si ens demaneu segons quines condicions sanitàries i, a sobre, l'aixeta està oberta del tot, doncs no podrem complir...» Per tant, el que hem de regular és la demanda, no? Això, afortunadament, ha estat mig així, mig ha fluït, gràcies també a l'autoregulació de la gent. I per tant ho hem pogut anar desenvolupant.

Però a partir d'ara cal pensar en el futur. Jo insisteixo en els instruments que abans parlava –el Pla director de mobilitat, el Pla director d'infraestructures, noves disposicions–, perquè volem que el transport públic continuï sent peça fonamental de la mobilitat sostenible. En el desconfinament –en el desconfinament– qui marcarà també el que s'ha de fer són les autoritats sanitàries, no ho farà el transport públic. I si convé que adaptem algun desconfinament territorial diferenciat a Catalunya, doncs se'ns dirà i des del transport públic mirarem d'adaptar-ho. De fet, això ja ho hem fet. Vam tindre el confinament perimetral de la Conca d'Òdena i vam establir condicions diferencials per a la Conca d'Òdena respecte a la resta del país; també en transport públic. Ferrocarrils, lògicament, no arribava a Igualada; els busos interurbans també es van aturar sense entrar en el confinament territorial; hi va haver una regulació del transport municipal.

I en el desconfinament territorial, eh?, perimetral, de la Conca d'Òdena, també vam aplicar algunes condicions diferencials. De seguida vam fer arribar el tren a Igualada i els busos interurbans van funcionar. Però, en canvi, els mateixos gestors del territori, alcaldes i alcaldesses dels que estaven en confinament territorial, de la Conca d'Òdena, doncs van demanar que algun servei interurbà intern no funcionés fins al cap d'uns dies; precisament per restablir la normalitat, que és avui. Avui, precisament, ha començat a funcionar el servei entre..., si no ho recordo malament, és Vilanova del Camí i Santa Maria de Montbui i Igualada, que havíem, doncs, suspès de comú acord amb els ajuntaments durant, inclús, i després del desconfinament territorial.

Si això ho hem de fer, ens ho marcaran les autoritats sanitàries, i el transport públic, com ha estat fins ara, respondrà. Perquè també, a banda de respondre en l'emergència, ens estem preparant millor de cara a futures emergències. Molt important, aquest pla que estem, doncs, ja encarregant i volem aprovar. Perquè no volem que ens passi com el que ha passat ara, no?, que ens ha agafat a tots una miqueta de manera sobrevinguda. Es declara l'emergència i després, coi, el transport públic ha de respondre en si mateix. Bé, si no teníem els instruments, no podíem fer-ho. I ens hem hagut de refiar de segons què, no?, inclús de les mascaretes que havien d'arri-

bar des del ministeri. Això ja no pot tornar a passar; no volem que torni a passar. A declaració d'emergència...

El vicepresident

Ha esgotat el temps.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

...per si mateix, ha de ser capaç de respondre.

El vicepresident

Gràcies, conseller.

Pregunta al Govern sobre l'impacte econòmic de la gestió del transport públic

311-01660/12

Ara és el torn del diputat Eduard Pujol, per preguntar sobre l'impacte econòmic de la gestió del transport públic. Quan vulgui, diputat.

Eduard Pujol i Bonell

Sí, bona tarda de nou. Diputats, diputades, president, vicepresident Sanz, conseller Calvet. S'ha dit, en aquests últims minuts, vostès han hagut de fer un esforç per transportar menys gent responnent a les mesures sanitàries que els ha exigít i..., com si haguessin de transportar més gent, per tal de poder complir amb aquestes mesures. També en les intervencions d'aquesta ronda, dedicada al transport públic, li demanaven a vostè, li parlaven de la nova normalitat, de com això afectaria la disposició del seu departament. I vostè apuntava una idea interessant, que és la de recuperar la confiança.

Tot això són costos, conseller. Tot això són costos i, a més a més, venim d'un moment..., vostès ja no nedaven en abundància; però a vostès els ha tocat gestionar una cosa que ha costat..., ha tingut un cost. Hem hagut de respondre a una situació molt complicada. I això té un cost, hi insisteixo. Més despesa per garantir el servei. S'ha fet i s'ha fet bé. Però vostès han hagut d'atendre, també, aquesta necessitat de la gratuïtat del servei, que és d'una lògica absoluta, només faltaria, i han complert totes les recomanacions sanitàries, també, només faltaria.

Però hi ha demà i demà passat i el mes següent i l'any que ve..., vindrà l'any que ve i el següent. I necessitem no renunciar a un servei públic de qualitat, un servei públic de transport que tendeixi a l'excehència, que és el que volem. I pel que hem vist els últims anys, això es fa..., hi ha una clau bàsica que és: inversió continuada, sostinguda en el temps i que no hi hagin pauses en aquestes inversions. Com ens ho farem? Quin és el cost que ha tingut aquesta emergència sanitària? I no només quin és el cost, sinó com farem que no s'aturin les inversions programades, que són aquelles que ens han de permetre mantenir la qualitat del nostre servei en el transport públic. És compatible una cosa amb l'altra? I sobretot, a banda de quant ha costat aquesta situació, fer front a aquesta situació d'emergència, quin ha de ser el paper o quin espera que sigui el paper del Govern espanyol: que miri cap a una altra banda, que s'hi impliqui, que respongui a una necessitat que és d'una lògica aclaparadora? Què espera que faci el Govern del senyor Sánchez, avalat per socialistes i per...?

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats els darrers mots de la intervenció de l'orador.)

El vicepresident

Gràcies, diputat. Per contestar, té la paraula el conseller Calvet. Quan vulgui, conseller.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Moltes gràcies, president. Gràcies, diputat, senyor Pujol. L'impacte ha sigut brutal. L'impacte ha sigut brutal a tots nivells, evidentment, però a mi em toca parlar del transport públic. I per tant, em centraré en el transport públic.

Hem tingut una baixada de demanda –abans, en la meua intervenció inicial, els feia una mitjana entre tots els operadors i de tots els dies, eh?– per sobre del 90 per cent de la demanda habitual –del 90 per cent. És que això són milions de viatges. De vegades, quan parlem de percentatges, un perd la percepció del que són les xifres reals, no? Però estem parlant de moure 3 milions i mig de persones al dia a moure'n, de vegades, 250.000, eh? Per tant, la diferència és brutal. I això en cadascun dels operadors, no? Recordo que en Ricard Font, el president de Ferrocarrils, ara fa uns dies em deia: «Mira, en un dia normal aquí haguéssim mogut 150.000 persones, fins ara. I en canvi n'hem mogut tres mil.» De vegades, eh? El percentatge, dius, 90 per cent. Bé, això és molt alt, el 90 per cent. Però a més, quan ho baixes a les xifres reals, veus que efectivament l'impacte ha sigut brutal.

I hem gestionat l'emergència; però fa falta preparar el futur. I el futur passa, efectivament, per no abaixar la guàrdia sobre projectes i obres. Això ha de tirar endavant. Temes de línia 9, temes de línia 8, temes dels tramvies, temes de millora de les estacions d'autobusos, temes de servei dels busos interurbans... Evidentment continua havent-hi la reclamació sobre el gran forat negre que tenim en transport públic en aquest país, que és la xarxa d'Adif i Renfe –la xarxa d'Adif que opera Renfe. Continua havent-hi molta exigència i hi ha d'haver molta exigència respecte a les inversions que ha de fer l'Estat en la xarxa Adif pel servei de Rodalies.

I vostè em preguntava els costos. Els costos afegits per al transport públic, ja sigui per rebaixa de demanda o per increment de mesures, doncs això, eh?, sanitàries sobre el transport, els hem xifrat aproximadament en 15 milions d'euros extres, 15 milions d'euros extres mensuals, no? Això és una xifra important que ens ha portat a haver de reclamar, efectivament, a l'Estat, no només el pagament del que es deu, perquè l'Estat participa, en part, menys del que li pertocaria, eh? I això és una denúncia que sempre posem sobre la taula.

Esperem que amb els pressupostos de l'Estat doncs això, es recullin també demandes històriques del Govern i també d'altres grups polítics perquè s'incrementi aquesta quantitat. Però també que s'habiliti una partida extraordinària. I en aquests moments hem de pensar en gran, en el transport públic. No podem pensar amb gasiveria, rebutjar projectes d'obres i gestió.

El vicepresident

Em sap greu, conseller, però ha esgotat el temps, també.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, conseller. Ara passem a fer les preguntes d'aigua.

Pregunta al Govern sobre el motiu pel qual la rebaixa del cànon de l'aigua és universal

311-01663/12

En primer lloc, té la paraula el diputat David Cid, per preguntar sobre el motiu pel qual la rebaixa del cànon de l'aigua és universal. Quan vulgui, diputat.

David Cid Colomer

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats els primers mots de la intervenció de l'orador.) ...que la universalitat, sobretot...

El vicepresident

David, disculpa'm, no havies activat el micro. Torna a començar des del començament. Ja te l'he activat jo.

David Cid Colomer

D'acord. No, que vostè..., n'hem parlat abans, eh? Vostè feia referència a que, aquesta universalitat, no?, era sobretot una qüestió de facilitat. I per tant, que això permetia que, d'entrada, aquesta mesura estigués en marxa.

Clar, nosaltres entenem que això sigui així; però qüestionem, també, si això és sostenible o no és sostenible en el temps. Primer, pel seu impacte econòmic, estem parlant de 50 milions d'euros, però nosaltres entenem que probablement aniria millor focalitzar-ho en aquells col·lectius que, tant a nivell econòmic com a nivell de, diguéssim, familiar, estan més..., no? patint una situació més complicada.

Li posaré un exemple. Probablement no té cap sentit que a vostè li rebaixin el cànon de l'aigua, no?, per portar-ho a... un exemple. I l'altre és si això és sostenible en el temps. És a dir, teòricament vostès han posat en marxa aquesta mesura fins a –en aquest cas, si no vaig equivocat– l'abril i maig, no? I finalment algunes mesures de confinament, especialment als sectors, per exemple, d'hostaleria, o en aquest cas també del turisme, no s'acaben de retirar tan ràpidament. Haurem de dirigir molt millor aquestes mesures a que siguin puntualment, en alguns sectors. I per això jo feia referència a l'impacte, sobretot econòmic, que tenen... (*Per raons tècniques, no ha quedat enregistrada part de la intervenció de l'orador.*) ...un negoci que no pot operar, o que no pot funcionar, o aquelles famílies que, no?, famílies afectades per un ERTO o que no tenen prou ingressos, és evident que els hem de traslladar aquestes ajudes i nosaltres ho compartim. Però hi ha el risc aquest, jo li feia referència, sobretot tenint en compte el volum del qual estem parlant, que no és menor, eh? O sigui, la principal mesura que ha pres vostè en termes econòmics des del departament és aquesta: 50 milions. Fins i tot m'atreviria a dir que és la principal mesura, en volum econòmic, que ha pres la Generalitat; com a mínim la que té més impacte.

I per tant, bé, jo sí que li insisteixo en si no és millor... (*tall de comunicació*), les dificultats, ser capaç de redirigir-ho a aquells sectors que probablement durant més temps, tant a nivell de famílies com a nivell també econòmic, necessitaran un suport per part de les administracions.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Per contestar, torna a tenir la paraula el conseller Calvet. Quan vulgui, conseller.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Moltes gràcies, president. Senyor diputat, senyor Cid, nosaltres..., aquesta mesura, efectivament, és de gran impacte. I l'hem pres amb plena consciència. Tenim en compte que el 70 per cent dels usuaris són domèstics i que la crisi afecta a tothom. I per tant, des del concepte de disposar de més liquiditat, persones, famílies, també empreses..., per a aquestes persones, per a aquestes famílies i per a aquestes empreses, però també per al sistema, creïem que era important. I per tant, vam buscar, del departament, allà on podíem incidir més. I efectivament aquesta mesura del cànon de l'aigua vam veure que la podíem aguantar i que seria bona, que seria bona per al sistema, ben acollida i bona, no?

Però això no és sostenible. O sigui, no podrem tenir el cànon rebaixat indefinidament. De fet, l'hem rebaixat abril i maig, i més enllà de l'abril i maig, doncs després hem de recuperar aquestes facturacions. Per què? Perquè el cànon de l'aigua és un impost ambiental finalista, també, eh? És una taxa, un..., que, al final, els ingressos tots van al mateix cicle de l'aigua, ja sigui amb actuacions de depuració, ja siguin subvencions, ajuntaments i mancomunitats, per a manteniment de lleres.

I per tant, això, efectivament, i vostè ho deia, eh? I m'agafo a les seves paraules. Això no és sostenible; això és gestió de l'emergència. Podem aguantar ara, creiem

que és un menyscapse que podem aguantar, però això ho hem de recuperar, perquè d'aquest ingrés en depenen les polítiques que podem desenvolupar des de l'ACA, des del departament, en benefici de tindre, de disposar d'un cicle integral de l'aigua encara millor, més sostenible, més preparat, més resilient, que incorpori, també, polítiques de reutilització, com estem impulsant.

Per tant, imprescindible que el recuperem. Pel camí, haurem de veure, també... *(Per raons tècniques, no ha quedat enregistrada part de la intervenció del conseller.)*

Jo vull recordar que tenim aquesta mesura del cànon zero, eh? El cànon zero és, doncs, prèvia avaluació de les persones, de les famílies que tenen aquesta situació de vulnerabilitat, les més perjudicades econòmicament, també per la crisi, es pugui mantindre la seva..., vaja, la condonació del cànon de l'aigua en la seva factura de l'aigua, no? I finalment també pensar no només en aquestes situacions de persones, famílies vulnerables, cànon zero, sinó també en sectors. I veure, efectivament, com hem de passar d'aquesta mesura universal a mesures més específiques.

Ens hem avançat en una, que és aquesta condonació del mínim del cànon, que és una cosa que era molt específica, del sector de l'hoteleria i de la restauració i dels canvis; un sector que està rebent de valent i, per tant, ens hem avançat. Segurament haurem de fer, encara, coses més ajustades...

El vicepresident

Conseller...

El conseller de Territori i Sostenibilitat

...en altres camps per anar ajustant aquesta mesura universal cap a mesures sectorials més efectives.

Gràcies, senyor diputat.

El vicepresident

Ha esgotat el temps. No sé si el diputat David Cid vol fer repregunta... *(Pausa.)* Veig que fa que no..

David Cid Colomer

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats els primers mots de la intervenció de l'orador.) ...conseller, el to...

El vicepresident

Perdona, David, no havies activat el micròfon i no sabem què has dit.

David Cid Colomer

Per acomiadar-me, que tinc ara, just a les quatre, una nova reunió i no hi arribo. I en tot cas, per agrair de nou al conseller, que moltes vegades discrepem, però sempre ho fem des de, en aquest cas, també, el bon to per part de les dues parts.

El vicepresident

Perfecte, que vagi bé.

Pregunta al Govern sobre l'impacte econòmic, social i empresarial de les mesures adoptades per l'Agència Catalana de l'Aigua

311-01662/12

Reprenem amb la següent pregunta, que la formularà el diputat Eduard Pujol, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, sobre l'impacte econòmic, social i empresarial de les mesures adoptades per l'Agència Catalana de l'Aigua. Quan vulgui, diputat. Té la paraula.

Eduard Pujol i Bonell

No, vicepresident; li havia comentat que aquesta pregunta la formulava el diputat Narcís Clara. I per tant, doncs mantenim aquesta disposició en les preguntes.

El vicepresident

Sí –sí–, perdoni. Ho tenia apuntat al paper a mà; però, en llegir la pregunta, he mirat l'oficial, que hi figura el portaveu.

Té, doncs, la paraula, el diputat Narcís Clara per fer la pregunta següent.

Narcís Clara Lloret

Gràcies, president. Conseller Calvet, diputats; molt bon dia. D'entrada, i atès que és el meu primer torn, donar el condol a totes aquelles persones que han perdut un familiar o una persona propera, així com també la meva profunda gratitud envers el compromís i la dedicació de tot el personal sanitari del país. En aquests temps difícils, d'emergència sanitària, l'expertesa i el criteri dels científics i metges han de constituir el nucli en què es basí la presa de decisions polítiques. Però la cooperació i la solidaritat també són elements crucials per contenir l'epidèmia. I aquí, aquestes paraules les faig servir en un sentit molt general per tal que incloguin les polítiques socials que es poden prendre des del Govern.

El Departament de Territori i Sostenibilitat, condicionat òbviament per les competències i recursos, tant humans com materials de què disposa, ha demostrat, mitjançant les decisions i accions que ha dut a terme, la seva total implicació en les dificultats dels treballadors, els autònoms, les empreses i la ciutadania, en general, del nostre país.

Ja s'ha dit, però cal remarcar que és fonamental continuar assegurant l'abastament d'aigua, tant pel mateix servei com pel fet de ser un servei essencial. I aquí vull afegir, també –i ho tenia previst–, que aquesta tasca ha estat realitzada pel conjunt de treballadors dels organismes implicats amb total professionalitat i eficàcia. Aquí, per tant, cal també manifestar el nostre agraïment en aquesta missió, cada dia de la setmana.

En consonància amb el que he dit al principi i complementàriament amb el que acabo d'expressar fa uns instants sobre el caràcter essencial d'aquests serveis prestats per l'Agència Catalana de l'Aigua, i per tant d'una gran rellevància en molts aspectes socials i econòmics del país, voldria ressaltar justament aquest punt: les polítiques que hagi pogut dur a terme l'Agència Catalana de l'Aigua en qüestions, doncs, de solidaritat, de cooperació i, en general, sobre els aspectes socials i econòmics del país. Per tant, conseller, quin és l'impacte social, econòmic i empresarial de les mesures impulsades a través de l'Agència Catalana de l'Aigua?

El vicepresident

Gràcies, diputat. Per contestar la pregunta, té la paraula el conseller Damià Calvet. Quan vulgui, conseller.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Moltes gràcies, president. Gràcies, diputat senyor Clara. Les finalitats per les quals el departament ha aplicat algunes de les mesures socioeconòmiques a les que ens hem referit al llarg d'aquesta compareixença són quatre. La primera: oferir liquiditat al conjunt de la ciutadania per paliar l'impacte de la crisi, liquiditat, diners a la butxaca. Segona: reduir l'impacte de l'afectació econòmica. Persones, famílies, empreses, eh? Són dues coses diferents. Les dues, complementàries. Incrementar ajuts socials a través... de tot tipus de tarifes socials, ampliació de trams de tarifes, etcètera. I també aplicació de mesures àgils, amb solucions ràpides i d'aplicació immediata. Aquests són els quatre grans conceptes amb els que hem treballat.

També, en el camp de la gestió del cicle integral de l'aigua. En l'aigua ens hem centrat en tres mesures, no? La primera: paliar els efectes que aquesta pandèmia té en les economies domèstiques i els sectors productius. Per tant, la reducció d'un 50 per cent del cànon de l'aigua els mesos d'abril i maig. Minimitzar l'impacte econòmic en famílies i empreses, focalitzar els esforços en l'ajut social i empresarial –molt important–, ampliar el cànon social –que era un dels quatre temes, un dels quatre punts inicials– a tots els trams... Això ha suposat 50 milions d'euros. Abans

hi fèiem referència. Hem posat aquests diners en mans de la societat i de l'economia per travessar, diguéssim, aquest desert que suposa estar confinat a casa durant dos mesos i sense poder generar ingressos. I una mesura no menor, una mica avançada al que vindrà a partir d'ara... La primera mesura és universal, la que vindrà a partir d'ara és sector a sector. Estudiar ben bé quines mesures sectorials hem de poder tirar endavant.

I així vam aprovar aquesta reducció, aquesta condonació del mínim que paguen els establiments turístics, eh? El sector turístic és un 12 per cent del nostre PIB i un 14 per cent d'ocupació. És un dels més afectats. Quan acabi el confinament segurament –ja ho està sent ara– continuarà estant afectat durant uns mesos. Això ho ha explicat més bé la consellera Chacón que no pas jo, de lenta recuperació, aquest sector. I per tant, hem acordat substituir el cànon mínim específic que paga el sector turístic per aquest mínim que paguen els domèstics, que és molt menor: 3.070 hotels, 352 càmpings a tot el país es poden beneficiar d'aquesta rebaixa tributària. També els allotjaments de curta durada, com les cases rurals. I per cert, no s'inclouen –com no pot ser d'altra manera, abans algú m'ho preguntava en referència a altres tipus d'ajudes i subvencions– els apartaments turístics. I per tant, doncs aquest ajornament, aquesta rebaixa, creiem que enllaça perfectament amb aquells quatre objectius que deia al principi.

Gràcies, senyor diputat.

El vicepresident

Moltes gràcies, conseller. Ara passem a la següent pregunta, formulada pel Grup Parlamentari de Ciutadans.

Pregunta al Govern sobre les activitats de manteniment i les obres amb relació a la pandèmia de la Covid-19

311-01667/12

Serà el diputat Francisco Domínguez qui la formuli, per respondre sobre les activitats de manteniment i les obres amb relació a la pandèmia de la Covid-19. Quan vulgui, diputat.

Francisco Javier Domínguez Serrano

Conseller, a pesar de que las obras no se pararon de manera inmediata con el decreto, por razones técnicas y lógicas, finalmente detuvieron su actividad. Desde Ciudadanos, le preguntamos: ¿Qué previsión tenemos para su reanudación? Y las condiciones en las que se tuvieron que detener estas obras, ¿han implicado algún tipo de sobre coste por penalizaciones, por compensación al contratista por la parada de la actividad o por cualquier razón? ¿Se han aumentado los plazos de entrega de estas obras? ¿Habrà alguna obra o algún trabajo de conservación que, debido a estos sobre costes, no se podrán asumir al cien por cien?

Lo digo porque..., y voy a hacer una intervención toda seguida, y es que cada vez que usted abre un melón, sale un sobre coste. Perdóneme la comparativa, pero es que, hablando de vivienda, ha relacionado una serie de costes de inversiones, de ayudas, de costes no previstos. Y ahora, hace un rato, se hablaba del coste extraordinario en transporte de 15 millones al mes. Entonces, realmente hay unos sobre costes muy importantes. Seguro que hay más que me dejo, ¿no?

Y nuevamente le reitero nuestra..., o le instamos a que, realmente, reconozca que estos presupuestos que se van a aprobar no sirven antes de empezar a aprobarlos. O sea, ya no están adaptados, están totalmente desfasados. ¿Cree usted que estos presupuestos van a resolver estos sobre costes tan bestias que estamos teniendo?

El vicepresident

Gracias, diputado. Per respondre, té la paraula l'honorable conseller Damià Calvet. Quan vulgui.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Gràcies, president. Gràcies, diputat, senyor Domínguez. No, els 15 milions d'euros són setmanals, no mensuals, eh? Són setmanals. *(El conseller riu.)* Si fossin mensuals, estaríem més tranquils.

Jo crec que l'aprovació dels pressupostos és imprescindible, ho torno a dir. Són uns pressupostos que estan molt treballats. En les condicions anteriors a l'emergència, evidentment. Però que incorporen tot un conjunt de conceptes que els faran molt més útils, també en la gestió de l'emergència i la postemergència. No pot ser que estiguem amb pressupostos del 2017; seria molt més complicat. I tampoc podem estar, ara, gestionant l'emergència i la postemergència amb l'expectativa d'haver de recomençar tot el procés de debat, d'acord i de tramitació dels pressupostos. Ens aniríem a uns mesos..., perdríem uns mesos absolutament imprescindibles per poder fer front a l'emergència.

Per tant, sé que tenim posicions contraposades, senyor Domínguez, però el simple fet de que això actualitza pressupostos –torno a repetir que estem en pròrroga del 2017– i que incorpora 3.000 milions d'euros més, ens ha d'ajudar també a fer front a l'emergència i a la postemergència de manera més efectiva; encara que haguem de fer modificacions des del minut u, com he explicat. I espero que les modificacions, totes vagin ben alineades i orientades allà on fa falta. Evidentment sector sanitari, sector residencial; tot el sector essencial. Però també transport públic, habitatge. Perquè enllaça amb aquesta agenda verda que abans comentava.

Les obres. Les obres del Govern de la Generalitat, les que licita i adjudica el Govern de la Generalitat, la majoria a través de l'empresa pública Infraestructures.cat, doncs van quedar suspeses. En el cas de, per exemple, la Secretaria d'Infraestructures i Mobilitat, es van suspendre trenta-set obres, eh? Les que es van mantenir són les d'emergència; aquestes no les hem aturat. D'emergència en tenim, només a la Secretaria d'Infraestructures i Mobilitat, vint-i-dues, amb un import de 24,5 milions d'euros. Estem parlant d'obres de manteniment. Algunes obres, sobrevingudes per algun efecte del temporal Gloria. Abans parlava del riu Tordera. O recordaran aquella esllavissada que vam tenir a la C-14, a prop de Llavorsí. Totes aquestes obres han de continuar, malgrat les dificultats logístiques que en alguns casos ha suposat continuar-les. Perquè els mateixos adjudicataris tenien dificultats amb el subministrament de material o també baixes de personal. Però les emergències no les hem aturat.

Tres quarts del mateix amb algun procés administratiu que teníem, diguéssim, ja engegat en temes de licitació, adjudicació o contractació; és a dir, no havien iniciat les obres. Aquestes les hem pogut aturar; són setze. I en el camp de l'Agència Catalana de l'Aigua, doncs també hem mantingut totes les actuacions relacionades amb les obres d'emergència del temporal Dana, de l'octubre del 2019; que encara en tenim. I del Gloria, del gener del 2020. I aquí, de nou, hem tingut dificultats d'algun adjudicatari que..., bé, ja sigui per material o ja sigui per plantilla, no les ha pogut seguir. Però les d'emergència s'han mantingut. També, unes molt importants de l'empresa Aigües Ter Llobregat, que són totes les relacionades amb la dessaladora de Planes, no?, la dessalinització de la Tordera.

En definitiva, doncs una gestió dinàmica de suspensió, que senzillament és suspensió –després es reprendran– i de continuïtat en la gestió de l'emergència, diguéssim, de l'estat d'alarma, eh? Perquè de vegades un parlava d'emergència i de vegades...

El vicepresident

Conseller, em sap greu, però hauria d'acabar.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Gràcies. No, ja estic. Gràcies, president.

El vicepresident

Perfecte. D'acord, gràcies.

Pregunta al Govern sobre la convocatòria d'ajuts a entitats del tercer sector ambiental

311-01658/12

Llavors ja encetem la darrera pregunta, formulada pel Grup Parlamentari Republicà, per part de la diputada Mònica Palacín, sobre la convocatòria d'ajuts a entitats del tercer sector ambiental. Quan vulgui, diputada.

Mònica Palacín París

Moltes gràcies, president. I moltes gràcies, també, conseller. La pregunta fa referència al tema de les entitats i associacions del tercer sector ambiental, que estan sent, com tothom, greument afectades per aquesta crisi. Unes entitats que, tot sovint, complementen l'acció de govern, especialment en temes de conservació, sensibilització i educació sobre el medi ambient, el patrimoni natural i la biodiversitat. Però també en àmbits específics, com els residus; un àmbit amb una complexa situació de gestió especial ara mateix. És, doncs, per la importància que adquireixen ara alguna d'aquestes entitats i sobretot per la que adquiriran en el després, on l'associacionisme i la participació ciutadana seran més claus que mai. I es fa, per tant, imprescindible que aquests col·lectius sobrevisquin a la crisi.

La situació, però, és molt preocupant, i més especialment en afectar una temporada alta de la conservació de la natura i de les jornades amb centres escolars. En aquest sentit, no volem oblidar, tampoc, les petites empreses i persones amb treball autònom que queden afectades pel tancament de parcs i d'activitats ambientals, que, per tant, amb les fórmules que sigui, cal tenir en compte opcions de suport per a totes les organitzacions registrades en el cens d'entitats d'educació ambiental.

S'ha rebut molt positivament la notícia de fa uns dies de la convocatòria, tal com mencionava el conseller en la seva intervenció, de la línia d'ajuts de 600.000 euros per a entitats afectades. A més d'encoratjar-lo a seguir prenent mesures en aquesta línia durant els propers mesos, voldríem preguntar-li pel detall d'aquesta convocatòria, els principals criteris d'atorgament i, sobretot, pels terminis –perquè en alguns casos la necessitat ja és més que urgent. I també per si ja es coneixen noves mesures posteriors que configurin un pla de xoc, més ampli i extens en el temps, per assegurar la continuïtat de totes aquestes entitats i de la seva activitat ambiental imprescindible.

Moltes gràcies, conseller.

El vicepresident

Moltes gràcies, diputada. Per donar resposta, torna a tenir la paraula el conseller Calvet. Quan vulgui, conseller.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, senyora diputada, senyora Palacín, per aquesta pregunta. Perquè la veritat és que fa il·lusió respondre-la, perquè el tercer sector ambiental és molt important. És un sector que, de vegades, doncs passa desapercebut en la immensitat del Departament de Territori i Sostenibilitat, i no voldríem que fos així, perquè fan una feina fonamental. Són entitats majoritàriament petites, amb estructures febles –deixi-m'ho dir d'aquesta manera–, amb tres àrees d'activitat principals. Una és el seguiment i la defensa de la biodiversitat i del medi ambient. L'altra, l'acció de restauració i custòdia. És molt important l'acció de custòdia de l'entorn natural. I la tercera –i en fem referència ara–, l'educació ambiental. L'educació ambiental i, especialment, de la població escolar.

Per tant, estarien ara fent aquesta educació ambiental que els genera ingressos, no? I per tant, en la mesura en que en l'emergència s'han prohibit aquest tipus d'activitats, doncs ho estan passant malament. I de seguida vam entomar-ho des del departament. Va ser una d'aquelles accions d'anticipació que també vam pensar que havíem de fer. I la secretària de Medi Ambient i Sostenibilitat, la senyora Marta Subirà, en contacte permanent amb la gent de la taula del tercer sector ambiental, amb la gent de la Xarxa de Custòdia, doncs van estar pensant-hi. Primer, en pagar deutes. Abans feia referència a aquest deute d'uns 175.000 euros, de 2019, que hem accelerat i que està, en aquests moments, ja pendent de tresoreria. Però l'altre és, també, amb aquesta subvenció, aquest pla de xoc que, en part, són els pagaments pendents i, en part, aquesta convocatòria de 600.000 euros.

La finalitat és reduir l'afectació sobre l'estructura de les entitats per l'anul·lació de les activitats que es realitzen en el moment de més intensitat de la feina. Per tant, és una mesura molt estructural destinada a que sobrevisquin. Va dirigida..., els possibles beneficiaris de l'ajut són les entitats del tercer sector ambiental. Per tant, associacions, fundacions, cooperatives sense finalitat de lucre... i estem treballant també en poder incloure les cooperatives. Això ha estat molt reivindicat pel sector cooperativista, eh?

La quantia de l'ajut, crèdit total, són 600.000 euros. L'import de l'ajut és d'un 15 per cent del pressupost estructural de l'entitat, a any 2019, amb un mínim de 3.000 euros i un màxim de 25.000 euros. Això ho tenim a punt. Senzillament estem pendents, només, del termini de..., vaja, la publicació de la convocatòria, que es preveu que es publiqui en breu. És una convocatòria no competitiva i, per tant, s'aniran acceptant totes les sol·licituds, per ordre cronològic, fins a exhaurir el crèdit disponible. I el pagament està pensat en que es faci amb un únic pagament; un únic pagament del cent per cent de l'import de l'ajut a mesura que es vagin resolent les sol·licituds. Perquè, tal com vostè deia, són ajuts que es necessiten de manera urgent per poder assentar, assegurar, aquesta base estructural del tercer sector ambiental.

I no ens volem quedar aquí, és una mesura de xoc, sinó que després, també, en base als ingressos que han de venir derivats precisament de l'impost del CO₂, dividit, ja ho sap, en dos grans grups de despesa... En el primer grup de despesa, en tot lo que és patrimoni natural i biodiversitat, hi va inclosa tota la capacitat del departament per incidir, encara més, en les polítiques ambientals via les entitats del tercer sector ambiental.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, conseller. Doncs, si m'ho permeten, ens acomiadem agraint als serveis tècnics que hagin fet possible aquesta sessió. Al lletrat Antoni Bayona pel seu assessorament, a l'honorable conseller. Vull agrair, també, als il·lustres diputats i diputades les seves intervencions.

I reiterar, com a Comissió de Territori, el nostre condol al conjunt de la societat per totes les pèrdues humanes que s'han sofert aquests dies. Agraïm, també, al conjunt de la societat, als sanitaris, a tot el personal de tasques essencials, especialment, el seu esforç. Però també al conjunt de la societat que responsablement estan confinats per evitar la propagació del virus.

I, si m'ho permeten, també un condol especial a la diputada Elisabeth Valencia, que, mentre estàvem reunits, li ha arribat un missatge que deia que ha mort la seva mare. Des d'aquí vull expressar el condol de tots els companys de la comissió per aquesta lamentable pèrdua. Tenim uns temps encara molt durs; hem de fer un esforç col·lectiu, solidari, compromís, perquè ens n'hem de sortir, d'aquesta.

Moltes gràcies.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a dos quarts de quatre de la tarda i set minuts.